

รายงานการวิจัย

ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา
นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
Demand for Studying in Master of Business Administration at
Rajamangala University of Technology Krungthep : A Case Study of
The Fourth Year Students of Rajamangala University of Technology Krungthep

ผู้วิจัย

อาจารย์สุพัฒนา เตโซชลาลัย

RMUTK - CARIT

3 2000 00100616 4

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

งบประมาณแผ่นดิน ปี พ.ศ. 2552

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

รายงานการวิจัย

ความต้องการศึกษาค่อดัชนีธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา
นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
Demand for Studying in Master of Business Administration at
Rajamangala University of Technology Krungthep : A Case Study of
The Fourth Year Students of Rajamangala University of Technology Krungthep

ผู้วิจัย

อาจารย์สุพัฒนา เตโชธาลัย

RMUTK - CARIT

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
งบประมาณแผ่นดิน ปี พ.ศ. 2552
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ปี พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ให้การสนับสนุนจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบคุณเพื่อนอาจารย์ คณะบริหารธุรกิจทุกท่านที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

หากงานวิจัยนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ โอกาสนี้ และหากมีข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยยินดีน้อมรับฟังความคิดเห็นด้วยความเคารพ

อาจารย์สุพัฒนา เตชะลาสัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ รวมทั้งเหตุผลในการศึกษาต่อ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิดในการเก็บข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การทดสอบไคสแควร์ การวัดระดับความสัมพันธ์โดยวิธี Cramer's V และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ผลการวิจัยพบว่า คณะ หลักสูตร คณะแผนกเฉลี่ยสะสม รายได้ของนักศึกษา รายได้ทีคาดหวัง และโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ส่วนอายุเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เหตุผลสำคัญในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้แก่ มีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต้องไม่แพง คุณภาพของคณาจารย์ และมีความคุ้นเคยกับอาจารย์

นอกจากนี้เมื่อนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่นโดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ ความน่าเชื่อถือของหลักสูตร ความสะดวกในการเดินทาง และความน่าเชื่อถือของคณาจารย์ อย่างไรก็ตาม มีนักศึกษาส่วนน้อยที่ยังไม่แน่ใจในการศึกษาต่อ โดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ ความพร้อมและความน่าเชื่อถือของหลักสูตรประกอบกับความพร้อมของนักศึกษาเอง และต้องการศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจ

Abstract

The purposes of this research are to examine the relationship between personal factors, economic factors and the demand for studying in Master of Business Administration at Rajamangala University of Technology Krungthep and to study the reasons for further studying.

The sample of the study consisted of 400 senior students of Rajamangala University of Technology Krungthep graduated in 2008. Data collection tool was the questionnaire with closed-opened questions and the data were analyzed by frequency, percentage, Chi-square test, Cramer's V and Logistic Regression Analysis.

The results showed that faculty, course of study, average grade, students' income, expected income and progressive opportunity in their work have shown statistically significant correlated at 0.01 and ages have shown statistically significant correlated at 0.05 and number of siblings in school have shown statistically significant correlated to demand for studying in Master of Business Administration at Rajamangala University of Technology Krungthep at 0.1.

Another result indicated that important reasons for students for making a decision for studying in Master of Business Administration at Rajamangala University of Technology Krungthep were being acquainted with the university, environment, reasonable school fee, quality of teachers and being acquainted with teacher.

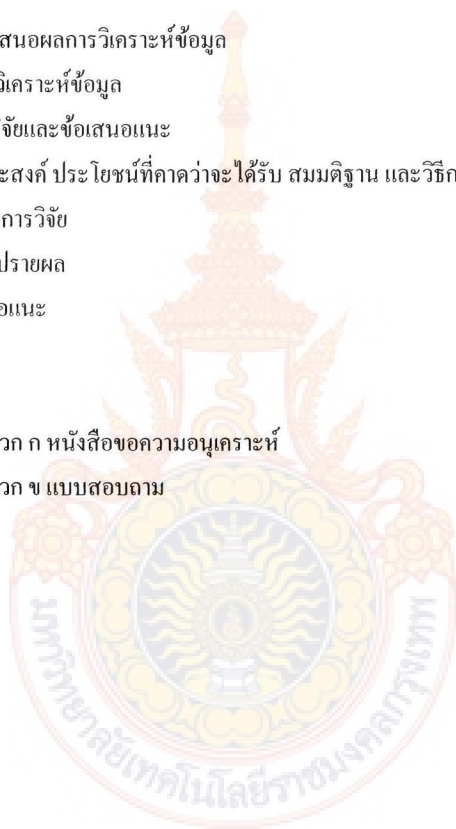
However, the some students decided to study in other university because of credible program, convenient commuting, and quality of teachers. Moreover, small group of students have not made a decision for studying because of their readiness, looking for credible program, and searching for information before make a decision.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมติฐานของการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหามบัณฑิต	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ	13
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อ	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	71
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	126
วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า	126
สรุปผลการวิจัย	131
การอภิปรายผล	137
ข้อเสนอแนะ	148
บรรณานุกรม	154
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	162
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	168
ประวัติผู้วิจัย	174

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1	ดัชนีการพัฒนามนุษย์ ปี 2549	2
2	จำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2549-2551	3
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ สาขาและภาคปกติและภาคสมทบ	53
4	การอธิบายค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบโลจิสติก	61
5	ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบโลจิสติก	63
6	คะแนนประเมินตัวแปรภูมิปัญญา	65
7	คะแนนประเมินตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสม	65
8	คะแนนประเมินตัวแปรจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา	66
9	คะแนนประเมินตัวแปรรายได้ของนักศึกษา	66
10	คะแนนประเมินตัวแปรรายได้ที่คาดหวัง	67
11	คะแนนประเมินตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง	67
12	คะแนนประเมินตัวแปรรายได้ของผู้ปกครอง	68
13	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล	73
14	ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ	77
15	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	79
16	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	83
17	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	86
18	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	88
20 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	89
21 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กำลังศึกษาอยู่ กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	90
22 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กำลังศึกษาอยู่ กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	92
23 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	94
24 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	96
25 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	97
26 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	100
28 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่คาดหวังกับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	102
29 ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสก้าวหน้าในการทำงานกับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	104
30 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	106
31 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ	107
32 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง	110
33 ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์	111
34 ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง	111
35 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง โดยใช้การทดสอบของโฮสเมอร์และเลมโซว์	112
36 ผลการวิเคราะห์ค่าไค-สแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลมโซว์	113
37 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบโลจิสติก	114

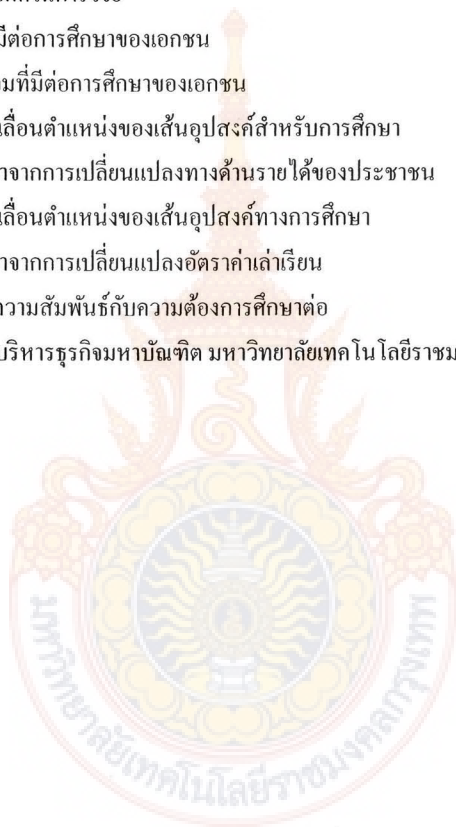
สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
38 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบจำลองโดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง (Classification Table)	120
39 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	120
40 เหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	123
41 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	124
42 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ สาขาและภาคปกติและภาคสมทบ	128

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
2	อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชน	16
3	อุปสงค์รวมที่มีต่อการศึกษาของเอกชน	18
4	แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษา อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้ของประชาชน	25
5	แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ทางการศึกษา อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าเล่าเรียน	26
6	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	108

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง คือ คุณภาพของประชากร (Quality of Population) ไม่ว่าจำนวนประชากรจะมาก หรือน้อย ถ้าเป็นประชากรที่มีคุณภาพแล้วก็สามารถทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้าได้ ในทางตรงกันข้ามประเทศที่มีประชากรมาก แต่ขาดคุณภาพก็ไม่อาจทำให้ประเทศเจริญได้ การสร้าง คุณภาพของประชากรต้องอาศัยการศึกษาเป็นสำคัญ การศึกษาจะช่วยปรับปรุงคุณภาพให้แก่ชีวิตตนเอง และชุมชนให้รู้จักจัดการกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพ การนำเอาวิทยาการ ใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านใดก็ตามจะไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ถ้าหากประชากรยังขาดคุณภาพ ยังไม่พร้อมที่จะรับและนำความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ ไปปฏิบัติ ความ เจริญก้าวหน้าของประเทศชาติจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือคนที่มีความรู้ความสามารถ (วีระชัย มีชอบธรรม. 2520 : 1) การศึกษาจึงนับว่าเป็นกุญแจที่สำคัญของกระบวนการพัฒนาคุณภาพ ของประชากร ทำให้เกิดความรู้ ทักษะ เจตคติและแรงจูงใจที่จำเป็น ต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของ ประเทศ (ไพศาล ไกรสิทธิ์. 2541 : 37)

ความจริงแล้วความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับการศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน สามารถวัดได้จากรายได้ประชาชาติต่อหัวมาพิจารณาพร้อมกับอัตราการรู้หนังสือ (การอ่านออกเขียนได้) ของประชากรวัยผู้ใหญ่ โดยมากประเทศที่มีรายได้ประชาชาติต่อหัวต่ำจะมีประชากรวัยผู้ใหญ่ ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ในอัตราต่ำ ตรงกันข้ามกับประเทศที่มีรายได้ประชาชาติต่อหัวสูงจะมี ประชากรวัยผู้ใหญ่ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ในอัตราสูงเช่นกัน เหตุที่นำเอารายได้ประชาชาติต่อหัว และอัตราการรู้หนังสือมาพิจารณาความสำคัญระหว่างกันนั้นก็เนื่องจากในการทำงานทุกอย่างจำเป็นต้อง อาศัยการติดต่อสื่อสารด้วยตัวอักษรระหว่างผู้ทำงานด้วยกัน หากแรงงานรู้หนังสือก็จะช่วยให้การ ทำงานดำเนินไปด้วยความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดจากการทำงานก็จะ ลดน้อยลง เป็นการเพิ่มผลผลิตให้ขยายตัวสูงขึ้น และเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม (นวลทิพย์ ควกุล. 2527 : 39-40)

ตาราง 1 ดัชนีการพัฒนามนุษย์ ปี 2549

ระดับการพัฒนามนุษย์	อัตราการรู้หนังสือ (%)	รายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อหัว (PPP US\$)
การพัฒนามนุษย์ระดับสูง		
ประเทศสหรัฐอเมริกา	99.00	43,968
ประเทศแคนาดา	99.00	36,687
ประเทศสหราชอาณาจักร	99.00	32,654
การพัฒนามนุษย์ระดับกลาง		
ประเทศไทย	93.90	7,613
ประเทศฟิลิปปินส์	93.30	3,153
ประเทศอินโดนีเซีย	91.00	3,455
การพัฒนามนุษย์ระดับต่ำ		
ประเทศไนจีเรีย	71.00	1,852
ประเทศติมอร์-เลสเต	50.10	668
ประเทศเอธิโอเปีย	35.90	700

ที่มา: (UNDP. 2552 : Online)

จากตาราง 1 แสดงดัชนีการพัฒนามนุษย์ ปี 2549 พบว่าประเทศที่มีการพัฒนามนุษย์ระดับสูงจะมีอัตราการรู้หนังสือและรายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อหัวสูงกว่าประเทศที่มีการพัฒนามนุษย์ระดับกลางและระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าการศึกษเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ถ้าประชากรของประเทศนั้นมีอัตราการรู้หนังสือสูงมีการศึกษาย่อมมีโอกาสที่จะใช้ความรู้ความสามารถประกอบกิจการทางเศรษฐกิจให้ได้ผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิตสูง ชีวิตความเป็นอยู่จะดีขึ้นและช่วยให้บุคคลผู้นั้นมีหน้ามีตาในสังคม รวมทั้งเป็นพลังสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตขึ้น หากประเทศใดที่มีประชากรมีอัตราการรู้หนังสือต่ำ ประชากรมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ไม่สามารถผลิตสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงได้ ทำให้ปริมาณผลผลิตต่ำ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจน้อยลง รวมทั้งมาตรฐานการครองชีพลดลงตามไปด้วย ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นตัวขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจทางหนึ่งที่ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศ สำหรับประเทศไทยเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาที่จะช่วยพัฒนาระบบเศรษฐกิจของ

ประเทศจึงได้บรรจุเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550 : ออนไลน์)

สถานการณ์ทางเศรษฐกิจสังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมากทุก ๆ ด้าน ทำให้ค่านิยมของคนหันมาเรียนรู้ให้สูงขึ้น และโดยเฉพาะสังคมไทยยอมรับคนที่มีการศึกษาสูง จึงทำให้ต้องค้นคว้าหาความรู้ เพื่อยกระดับการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการให้มากขึ้นจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพต่อไป (โกวิทย์ พวงงาม, 2551 : 36) อีกทั้งสถานการณ์ของบัณฑิตจบใหม่ทุกวันนี้มีจำนวนมาก แต่ปริมาณงานที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะรองรับบัณฑิต บางงานต้องอาศัยบุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้คุณภาพของบัณฑิตที่จบใหม่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการขององค์กรต่าง ๆ ส่งผลให้มีคนตกงานเพิ่มมากขึ้น คนจึงหันไปให้ความสนใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นทุกปี เพราะเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างโอกาสให้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รวมทั้งองค์กรภาครัฐบาลและภาคเอกชนต่างต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสิทธิภาพในการทำงานภายในองค์กรนั้น นอกจากนี้บุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น ระดับรายได้หรือผลตอบแทนมักจะสูงขึ้นด้วย ดังนั้นรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการในการศึกษา (อัมพร วิจิตรพันธ์และอัญชลี ค้อคงคา, 2535 : 35) โดยดูได้จากจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นทุกปี

ตาราง 2 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2549-2551

สถาบันอุดมศึกษา	2549	2550	2551
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล	128,529	143,166	141,784
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	10,738	11,416	14,011
รวม	139,267	154,582	155,795

ที่มา: (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : ออนไลน์)

จะเห็นได้ว่าจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทในประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกปี โดยดูจากตาราง 2 พบว่าปีการศึกษา 2549 มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท รวมทั้งหมด 139,267 คน ปีการศึกษา 2550 มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท รวมทั้งหมด 154,582 คน และปีการศึกษา 2551 มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท รวมทั้งหมด 155,795 คน

สำหรับในประเทศไทยการศึกษาปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะคนส่วนใหญ่เชื่อว่าจะหางานทำได้ง่ายและมีโอกาสเติบโตในหน้าที่การทำงานสูง (สิฏฐาการ ชุทธิพงษ์, 2543 : 12) จึงทำให้มหาวิทยาลัยทั้งของภาครัฐบาลและเอกชนเปิดสอนในหลักสูตรดังกล่าวกันอย่างกว้างขวางและมีการเปิดสอนตามแหล่งชุมชนต่าง ๆ เพื่อสร้างความสะดวกให้แก่ผู้เรียน สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีพื้นที่ตั้งใจกลางเมืองอยู่ในย่านธุรกิจการค้าที่สำคัญของประเทศมีการคมนาคมสะดวกประกอบกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นที่นิยมของผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อรองรับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มีเพิ่มขึ้น คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพจึงน่าจะเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในการใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการตัดสินใจในการเตรียมความพร้อมและวางแผนการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและความต้องการของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. เพื่อศึกษาเหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในการเตรียมความพร้อมและวางแผนการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด จำนวน 2,803 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane, 1973 : 1088) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ แบ่งได้ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 อายุ
- 1.1.3 สถานภาพสมรส
- 1.1.4 ภูมิลำเนา
- 1.1.5 คณะ
- 1.1.6 หลักสูตร
- 1.1.7 คะแนนเฉลี่ยสะสม
- 1.1.8 อาชีพ
- 1.1.9 จำนวนพี่น้องในครอบครัว
- 1.1.10 จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่

- 1.2.1 รายได้ของนักศึกษา
- 1.2.2 รายได้ที่คาดหวัง
- 1.2.3 โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน
- 1.2.4 อาชีพของผู้ปกครอง
- 1.2.5 รายได้ของผู้ปกครอง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ: กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 หลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ) หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติและภาคสมทบ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ หมายถึง เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิฐานะ คณะ หลักสูตร คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพ จำนวนพี่น้องในครอบครัว จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา รายได้ของนักศึกษา รายได้ทีละคหวิง โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2. ความต้องการศึกษาต่อ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจจะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่ง และศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

4. เหตุผลในการศึกษาต่อ หมายถึง ปัจจัยของการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่ง และปัจจัยของการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

5. เหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ หมายถึง ปัจจัยของการไม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่ง

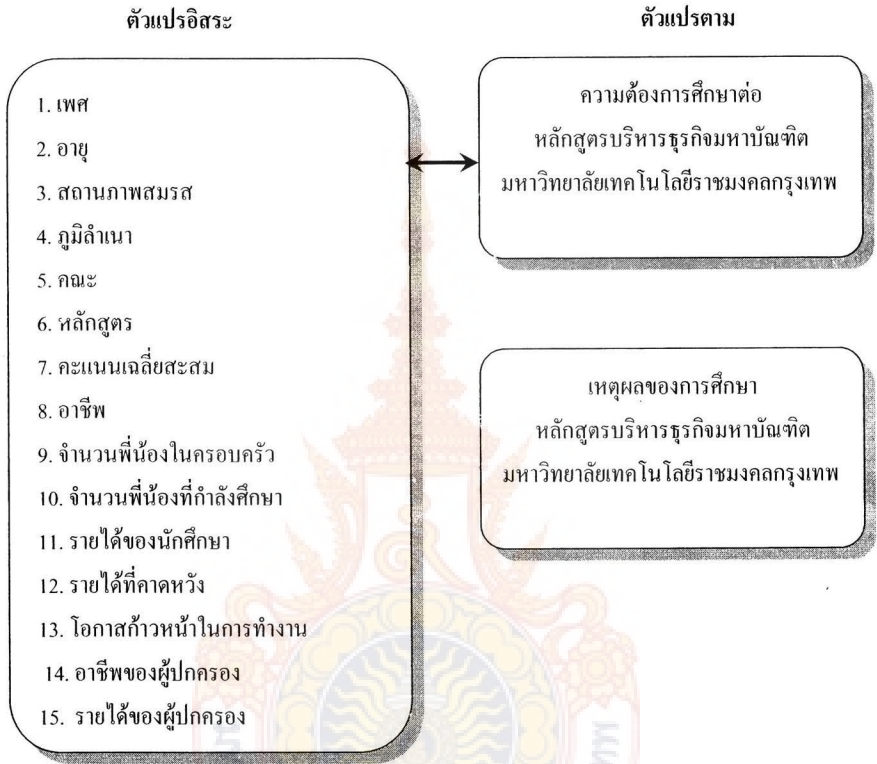
6. คะแนนเฉลี่ยสะสม หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม สำหรับหลักสูตร 4 ปี ให้ใช้ผลการเรียนตั้งแต่ปี 1 ภาคเรียนที่ 1 ถึง ปี 4 ภาคเรียนที่ 1 สำหรับหลักสูตร 2 ปี เทียบโอน ทั้งภาคปกติและภาคสมทบให้ใช้ผลการเรียนตั้งแต่ปี 3 ภาคเรียนที่ 1 ถึง ปี 4 ภาคเรียนที่ 1

7. จำนวนพี่น้องในครอบครัว หมายถึง จำนวนบุตรร่วมบิดามารดา บุตรบุญธรรม ตัวนักศึกษา รวมกัน

8. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา หมายถึง จำนวนบุตรร่วมบิดามารดา บุตรบุญธรรม ตัวนักเรียนรวมกันที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในปัจจุบัน
9. รายได้ของนักศึกษา หมายถึง รายได้ที่ได้รับจากเงินเดือนประจำและเงินอื่น ๆ ในแต่ละเดือนของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
10. รายได้ที่คาดหว้ง หมายถึง รายได้ที่คาดหว้งว่าจะได้รับเมื่อแรกเข้าทำงานหรือเมื่อได้รับการปรับเพิ่มขึ้นภายหลังจากสำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
11. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน หมายถึง ความก้าวหน้าของอาชีพการทำงานในอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
12. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้อุปการะค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายต่างๆ ของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
13. รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้หรือค่าตอบแทนที่ได้รับจากการประกอบอาชีพเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองรวมถึงรายได้อื่นๆ ด้วย
14. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะการทำงานในปัจจุบันของผู้ปกครอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการโดยมีกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาความต้องการของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา คณะ หลักสูตร คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพ จำนวนพี่น้องในครอบครัว จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2. รายได้ของนักศึกษา รายได้ที่คาดหวัง โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความต้องการศึกษาคือหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการกรอบในการกำหนดแนวทางการวิจัย โดยสรุปรวมเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 - 1.1 คุณลักษณะของหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
 - 1.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชน
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการศึกษาคือ
 - 2.1 ความหมายเกี่ยวกับความต้องการศึกษาคือ
 - 2.2 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์
 - 2.3 ทฤษฎีความต้องการ
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาคือ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

1.1 คุณลักษณะของหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ

กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เป็นไปอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ได้ส่งผลกระทบต่อการค้าเสรีเกือบทุกประเภท ธุรกิจจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จึงถือกำเนิดขึ้น เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทั้งทางวิชาการและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจที่สามารถนำไปใช้ได้กับสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงอย่างเหมาะสม รวมถึงการมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความสามารถในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาทางธุรกิจที่มีการแข่งขันในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน สอดคล้องกับสัญญาบัตร ชุทธิพงษ์ (2543 : 12-13) กล่าวว่า หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจ ธุรกิจในปัจจุบันดำเนินการภายใต้สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (Business Environment) ที่แปรเปลี่ยนไปอยู่

ตลอดเวลา การบริหารธุรกิจในยุคปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาวะสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจึงถูกพัฒนาขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนที่ไม่มีทักษะทางการบริหารได้รับการพัฒนาและฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการบริหารธุรกิจ หลักสูตรจึงประกอบด้วยส่วนที่เป็นส่วนสำคัญดังวิชาที่เป็นพื้นฐานควบคู่ไปกับวิชาเฉพาะทางและวิชาเลือกเสรี เพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะ คุณลักษณะที่เห็นชัดเจนคือเป็นการเรียนเชิงวิเคราะห์ปัญหา และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ใช้ในการบริหารธุรกิจ สร้างความรู้และทักษะเหล่านี้ไม่สามารถทำได้จากการอ่านตำราหรือท่องจำเอาจากตำรา หากแต่เป็นการสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากการแก้ปัญหาเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มเพื่อให้มีการปรึกษาหารือกัน และในที่สุดก็มีการแก้ไขหรือสรุปความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหานั้น ๆ ในทางธุรกิจ ดังนั้น คุณลักษณะของหลักสูตรจึงมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการนำเสนอองค์ความรู้ที่เร้าให้ผู้เรียนสามารถที่จะแก้ปัญหาและตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหานั้นอย่างหนึ่งอย่างใด อันจะนำไปสู่การสร้างทักษะการบริหารขึ้นดังกล่าว คุณลักษณะดังกล่าวนี้เอง ทำให้ผู้เรียนต้องรู้จักทำงานร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ สามารถใช้ความรู้และทักษะทางการบริหารในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหานั้น ตลอดจนมีภาวะผู้นำที่จะทำตัวเป็นแบบอย่างในการทำงานแก่บุคคลหรือผู้ได้บังคับบัญชาได้อย่างเหมาะสม อาจกล่าวได้ว่า หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีจุดประสงค์ในการพัฒนาทักษะความรู้และทักษะทางการบริหารที่จำเป็น 3 ประการในการบริหารธุรกิจหรือทักษะด้านเทคนิค (Technical Skills) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skills) และทักษะด้านความคิด (Conceptual Skills) ซึ่งทักษะทั้ง 3 ประการนี้เป็นทักษะที่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาการบริหารธุรกิจต้องมีเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบธุรกิจในยุคปัจจุบัน ส่งผลให้หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตได้รับความนิยมมากสาขาหนึ่ง เพราะเป็นสาขาที่บัณฑิตปริญญาตรี ส่วนใหญ่เชื่อว่าหางานทำได้ง่ายซึ่งก็เป็นความจริง รวมทั้ง ดร.ปริชา พันธุมสินชัย (2543 : 1) กล่าวว่า จุดประสงค์ของการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพื่อที่จะได้รับการอบรมทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติการของการบริหารธุรกิจ หลักสูตรสายวิชาชีพเหล่านี้มีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อว่าคนเราสามารถที่จะเรียนรู้วิธีการจัดการที่มีประสิทธิภาพสำหรับธุรกิจทุกรูปแบบได้ รวมทั้งสามารถสร้างความแตกต่างในบุคลิกภาพของผู้เรียนอย่างมาก เพราะไม่เพียงช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะ ซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างมากของนายจ้าง แต่หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตยังให้ข้อคิดที่สามารถนำไปประยุกต์ในการเสนอแนวทางการแก้ปัญหาทางธุรกิจ

1.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชน

ปริญญา MBA คือ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หรือ Master of Business Administration มหาวิทยาลัยหลายแห่งเปิดหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษ ความแตกต่างของหลักสูตรทั้ง 2 หลักสูตร คือ ภาคปกติเรียนในเวลาราชการ ส่วนหลักสูตรภาคพิเศษเรียนนอกเวลาราชการ และมีให้เลือกเรียน 2 แผน คือ แผน ก. แบบ ก(2) จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ส่วนแผน ข. เป็นการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้เรียนภาคพิเศษจะเป็นคนทำงานที่ไม่มีเวลาเรียนในเวลาราชการ แต่มีความสนใจอยากจะได้เรียนเพื่อหาความรู้และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างทักษะในการพัฒนาตนเองเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาภายในองค์กร มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงเปิดหลักสูตรนี้ขึ้นเพื่อสนองความต้องการผู้ที่สนใจอยากจะได้เรียนในหลักสูตรนี้ ในบางมหาวิทยาลัยจัดให้มีวิชาเสริมพื้นฐานก่อนศึกษาในระดับปริญญาโทของหลักสูตร หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคปกติและภาคพิเศษทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่จะเรียนรายวิชาบังคับคล้าย ๆ กัน เช่น เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการธุรกิจ การบัญชีบริหาร ภาวะผู้นำ และพฤติกรรมองค์กร เป็นต้น ส่วนวิชาเลือกจะมีให้เลือกเรียนหลากหลายตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน เพื่อเสริมทักษะให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในองค์การเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ และสร้างความเป็นผู้นำที่ดีและเพียบพร้อมด้วยคุณธรรมอันดีงามที่จะสร้างคุณค่าแก่สังคมได้อย่างแท้จริง

1.2.1 มหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในประเทศไทย

1) มหาวิทยาลัยรัฐบาล

1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
6. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
7. มหาวิทยาลัยบูรพา
8. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
9. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
10. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
11. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
12. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

13. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2) มหาวิทยาลัยเอกชน

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ฯ
2. มหาวิทยาลัยเกริก
3. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
4. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
6. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
7. มหาวิทยาลัยพายัพ
8. วิทยาลัย โชนก
10. มหาวิทยาลัยรังสิต
11. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
12. มหาวิทยาลัยสยาม
13. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
14. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
15. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
16. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
17. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.2.2 International MBA ในประเทศไทย

1. Asian Institute of Technology
2. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ฯ
3. มหาวิทยาลัยบูรพา
4. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
6. มหาวิทยาลัยอาเซี่ยน
7. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ

2.1 ความหมายเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 25-26) กล่าวว่า เมื่อมีผู้ให้การศึกษาด้วยการลงทุน จะต้องเป็นผู้ต้องการรับการศึกษา คือ นักเรียน นักศึกษา ซึ่งมาจากประชาชนที่เห็นว่าการศึกษาคือสิ่งที่ดี การศึกษาจึงเกิดมีราคา คือ ผู้รับการศึกษาต้องเสียค่าบำรุง ในบางโรงเรียนราษฎร มีการเก็บค่าเล่าเรียนแพงเพราะมีผู้ต้องการมาก เป็นไปตามกฎของอุปสงค์และอุปทาน แต่เนื่องจากค่าเล่าเรียนมักกำหนดโดยรัฐให้เก็บในอัตราต่ำ เพื่อไม่ให้ผู้ปกครองของนักเรียนเดือนร้อน ค่าเล่าเรียนจึงปรับตัวไม่ได้เองให้เหมาะกับราคาสินค้าแพงขึ้น ทางโรงเรียนราษฎรมีการเรียกเงินกินเปล่า ผู้ปกครองนักเรียนจึงร้องเรียน เนื่องจากรัฐถือว่าการศึกษาควรจัดให้เปล่าเป็นการสาธารณกุศล โรงเรียนรัฐบาลจึงไม่เก็บค่าเล่าเรียน จะมีค่าบำรุงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นทำให้ค่าเล่าเรียนกำหนดจากความต้องการรับการศึกษา หรือการให้การศึกษาไม่ได้เหมือนสินค้าจะเอาค่าเล่าเรียนเป็นเครื่องล่อให้ความต้องการรับการศึกษาเปลี่ยนแปลงก็ไม่ได้

ความต้องการรับการศึกษา ได้แก่ ความต้องการที่ประชาชนอยากเรียนในสถาบันการศึกษา เพื่อมีความรู้ในวิชาการต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้ศึกษาหรือผู้ปกครองมีความต้องการอย่างไร ให้เป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาจัดให้ ถือได้ว่าเป็นอธิปไตยของผู้ผลิตหรือผู้จัดการศึกษา (Producer Sovereignty) ที่ว่า การจัดการศึกษาไม่คำนึงถึงความต้องการของผู้ปกครองหรือนักเรียน เป็นเพราะผู้บริหารการศึกษาดังจุ่มงหมายไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ แล้วจัดทำหลักสูตรและแต่งตั้งครูให้สอดคล้องกัน หากผู้ปกครองหรือนักเรียนจะมีความคิดเห็นอย่างไรเสนอไปได้ในตอนนั้น ส่วนใหญ่ก็ไม่มีผู้ใดเสนอ ซึ่งน่าจะให้สาธาณชนมีส่วนร่วม วิจัยและแสดงความคิดเห็นบ้าง อาจเป็นวิธีที่ ทำให้หลักสูตรเหมาะสมขึ้น หลักสูตรและตำรามีมานานจึงได้ใช้กันมา เมื่อเวลาล่วงเลยมีการเปลี่ยนแปลงบ้างก็ตาม จึงถือว่าการจัดการศึกษาเป็นไปตามที่นักศึกษและผู้บริหารการศึกษาได้จัดทำขึ้นความรู้และมีชื่อเสียงเพิ่มขึ้นเพียงใด เป็นเรื่องที่หาทางประเมินกันต่อไป

ธารรงค์ อุคมโพธิตรกุล (2543 : 2) อุปสงค์ของการศึกษา หมายถึง ความต้องการของผู้เรียนที่จะพัฒนาคุณภาพของตนเองตามเป้าหมายที่วางไว้ หรือความต้องการของสังคมที่จะพัฒนาคุณภาพของประชาชนตามเป้าหมายที่วางไว้

2.2 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

โคห์น (Cohn Elchanan. 1990 : 2) กล่าวถึงนิยามเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม โดยการฝึกอบรม พัฒนาความรู้ ทักษะ ความคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นทางการ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนนอกเวลาหรือด้วยตนเองท่ามกลางกลุ่มคนที่หลากหลายภายในสังคม

ชาร์ค อุมไพจิตรกุล (2543 : 2-3) กล่าวถึงทฤษฎีอุปสงค์ของการศึกษาว่า เมื่ออุปสงค์ของการศึกษาเป็นความต้องการของบุคคล หรือสังคมที่หวังจะเรียนในสถานศึกษาเพื่อให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ เพื่อประกอบอาชีพ และเพื่อเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่นและสังคมทั่วไป นี่เป็นสิ่งจูงใจ หรือปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ของการศึกษา แต่สิ่งจูงใจอีกประการ คือ ความอยากรู้ (Curiosity) ก็ไปศึกษา หรือเรียนเพื่อสนองความอยากรู้ ไม่ได้หวังจะนำไปใช้ประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นอุปสงค์ของการศึกษาจึงแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. อุปสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการลงทุน (Investment) เพื่อผลิตประชากรที่เรียกว่า ทุนมนุษย์ (Human Capital) เป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง

2. อุปสงค์ของการศึกษาเพื่อตอบสนองความอยากรู้ของผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการบริโภค (Consumption) เพื่อตอบสนองความอยาก การศึกษาจึงเหมือนกับสินค้าเพื่อการบริโภค (Consumption Goods) เป็นอุปสงค์ปกติ คือ อยากรู้ ได้เรียน และทำให้รู้ ความอยากก็หมดไป เหมือนอยากดื่มน้ำได้ดื่มน้ำความอยากก็หมดไป

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 158-160) กล่าวว่า อุปสงค์ของการศึกษาของบุคคลหนึ่ง ๆ จะมีลักษณะต่างจากอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่ว ๆ ไป ด้วยเหตุผลอย่างน้อย 5 ประการ

1. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่สร้างเฉพาะความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค หากยังเป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทนไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอีกด้วยในอนาคต แม้ผู้เรียนจะไม่เปิดเผยว่าเขาต้องการเข้ารับการศึกษาก็เพื่อความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือเพื่อผลตอบแทนดังกล่าวก็ตาม เพราะการศึกษาย่อมเป็นการเพิ่มโอกาสให้เขาเป็นเพื่อนฝูงและรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลวงการต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพหรือดำเนินธุรกิจไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอย่างน้อยก็ทำให้เขาเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลในสังคม และเป็นโฆษณาเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของตน ดังนั้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนแฝงอยู่ด้วย

2. การศึกษาแม้จะเป็นสินค้าบริโภค (Consumer Goods) ชนิดหนึ่งแต่สินค้าดังกล่าวจะแตกต่างจากสินค้าชนิดอื่น ๆ คือจะไม่หมดสิ้นไปเมื่อได้รับการบริโภค ตรงกันข้ามยังมีการบริโภคซึ่งทำให้สินค้าทางการศึกษามีมากขึ้น เว้นแต่ผู้บริโภคจะวิปริตหรือผิดปกติวิสัยจากบุคคลธรรมดาสามัญเท่านั้น

3. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่อาจจะนับมาเป็นปริมาณ ๆ ไม่แน่นอนเหมือนสินค้าชนิดอื่น ซึ่งอาจมีหน่วยนับเป็นกิโลกรัม ลิตร ตัว ลูก คัน เล่ม ด้าม หลั ฯลฯ ทั้งนี้เนื่องจากสินค้าทางการศึกษาประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยย่อมประกอบด้วย ครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต-นักศึกษา อุปกรณ์การเรียน การสอนและอื่น ๆ อย่างไม่รู้กี่ตาม เราอาจนับปริมาณสินค้าทางการศึกษาออกมาในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น จำนวน

ผู้ลงทะเบียนเรียน จำนวนที่นั่งเรียน จำนวนโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ฯลฯ โดยอนุโลมก็ได้ ตัวอย่าง สถาบันเทคโนโลยีแห่งหนึ่งกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนไว้ 3,000 บาท/เทอม ปรากฏว่ามี ผู้สมัครเข้าเรียนสาขาช่างยนต์จำนวน 358 คน จำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนทั้งสิ้นนี้ก็จะแทนอุปสงค์ สำหรับการศึกษาสาขาช่างยนต์ ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งนั้น ถ้าสถาบันดังกล่าวลดอัตรา ค่าเล่าเรียนลงอุปสงค์ก็จะเพิ่มขึ้น ตรงกันข้ามถ้าเพิ่มอัตราค่าเล่าเรียนมากขึ้นอุปสงค์ก็จะลดลง เป็นต้น

4. ในการบริโภคสินค้าและบริการทั่ว ๆ ไป ผู้บริโภคจะเป็นผู้ตัดสินใจและ วินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ เองทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นการเลือกประเภทสินค้าที่จะบริโภค จำนวนและแหล่ง ที่จะซื้อก็ตาม แต่สำหรับสินค้าทางการศึกษา ผู้บริโภคส่วนใหญ่คือ นักเรียน ไม่ค่อยมีอิสระในการ ตัดสินใจและวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวมากนัก โดยเฉพาะในเรื่องการเลือกสาขาวิชาและ สถาบันการศึกษาที่จะเรียน บิดา-มารดา ครู ผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้องมักจะทำหน้าที่แทนเป็น ส่วนใหญ่ ความจริงข้อมูลนี้จะปรากฏชัดเจนเมื่อผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ในระดับต้น ๆ โดยเฉพาะ ระดับอนุบาล ประถมและมัธยมศึกษา

5. ตามปกติอุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการทั่ว ๆ ไป ของบุคคล มักจะเกิดขึ้น จากแรงผลักดันภายในตัวของเขาเอง และเมื่อได้รับสินค้ามาบริโภคแล้ว อุปสงค์นั้นจะหมดสิ้นไป

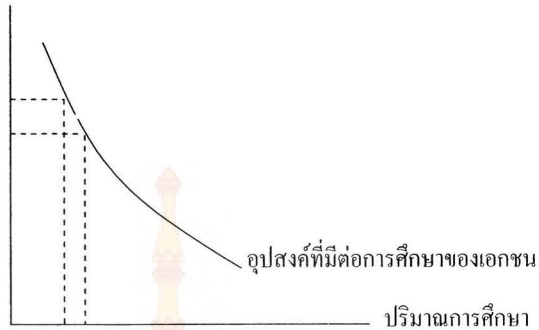
นาวลทิพย์ กวกุล (2527 : 34-37) กล่าวถึงอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษานี้ของเอกชนและของ สังคมว่ามนุษย์ทุกคนเป็นผู้มีเหตุผล (Rational Person) การกระทำทุกอย่างจึงเป็นไปเพื่อให้เกิด ประโยชน์แก่ตนเองสูงที่สุด การศึกษาก็เช่นเดียวกัน บุคคลหรือเอกชนแต่ละคนจะทำการศึกษาไป จนถึงจุดที่อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาเท่ากับอัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงความต้องการ ศึกษาจะต่ำ แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำจะจูงใจให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนไปทำการศึกษาในปริมาณที่ มากขึ้น ซึ่งอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษานี้ของแต่ละบุคคลนี้สามารถนำมารวมกันเข้าเป็นอุปสงค์ที่มีต่อ การศึกษาของทั้งตลาด

ในการพิจารณาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษานี้ของแต่ละคนจะพิจารณาจาก

1. ผลตอบแทนของการศึกษา

2. อัตราดอกเบี้ยซึ่งสะท้อนถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสของการนำเงินมาลงทุนทำการศึกษานี้ จากสองส่วนนี้ สามารถนำไปหาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษานี้ของเอกชนได้ตามภาพประกอบ 2

$$P = \frac{R_b}{R_e} = \text{ราคาการศึกษา}$$

ภาพ 2 อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชน

- R_b = อัตราดอกเบี้ย หรืออัตราผลตอบแทนสูงสุดจากการลงทุนทางอื่น เช่น พันธบัตรรัฐบาล
- R_e = อัตราผลตอบแทนทางการศึกษา
- R_b/R_e = ราคาของการศึกษา (Price of Education)

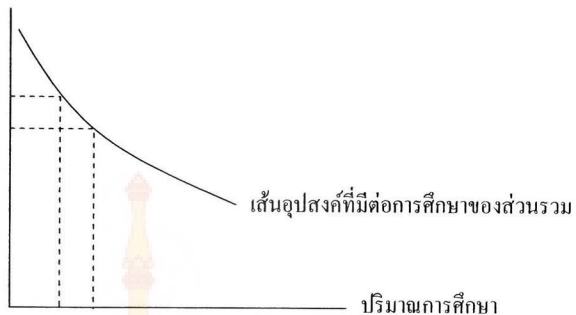
ถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มสูงขึ้น ราคาการศึกษาก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย เป็นผลให้ความต้องการการศึกษาลดต่ำลง แต่ถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลลดต่ำลง ราคาการศึกษา ก็จะลดลง ทำให้ความต้องการการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น เพราะฉะนั้นเส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาจึงเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาดังเช่นเส้นอุปสงค์ที่มีต่อราคาของสินค้าโดยทั่วไป

เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาที่หาได้นั้นนับได้ว่าเป็นสิ่งที่ผู้วางนโยบายทางการศึกษาทั้งหลายสนใจเป็นต้นว่าหากผู้วางนโยบายต้องการให้มีแรงงานที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากขึ้น ผู้วางนโยบายก็จะทำการเปลี่ยนแปลง ปรับค่าเล่าเรียนทางการศึกษาระดับนี้ให้ต่ำลง เพื่อลดต้นทุนการศึกษาและทำให้ผลตอบแทนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นในท้ายที่สุด เป็นการดึงดูดความสนใจของผู้ที่ต้องการจะลงทุนทำการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างไรก็ตามการวางนโยบายจะได้ผลก็ต่อเมื่อต้องมีการพิสูจน์ให้เห็นเด่นชัดเสียก่อนว่า อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนทางการศึกษา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ปริมาณการศึกษาและราคาการศึกษามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาในความเป็นจริง อาจไม่ได้ลาดจากซ้ายมาขวาดังภาพประกอบที่แสดง ทั้งนี้ด้วยเหตุผล 2 ประการ ประการแรก การศึกษามีลักษณะเหมือนสินค้าที่ต้องบริโภคทั้งจำนวน (Lumpy Commodity) เพราะเมื่อตัดสินใจลงทุนทำการศึกษาแล้ว ก็มักจะต้องเรียนให้จบการศึกษาในแต่ละระดับ เช่น คัดสินใจเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมี 3 ปี แสดงให้เห็นว่าการศึกษาเป็นสิ่งที่แบ่งแยกไม่ได้ (Indivisibility) เมื่อเป็นดังนี้เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละบุคคลจึงน่าที่จะเป็นแบบขั้นบันได (Step Function) มากกว่าที่จะเป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวา (Smooth Function) ประการที่ 2 เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาจะลาดเอียงจากซ้ายมาขวาดังภาพประกอบได้ก็ต่อเมื่อผลตอบแทนที่ได้จากการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง (Diminishing of Returns) ตามทฤษฎีหากผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการใช้ปัจจัยการผลิต 2 ชนิด ชนิดหนึ่งเป็นปัจจัยผันแปร อีกชนิดหนึ่งเป็นปัจจัยคงที่แล้ว การผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่สามารถเปลี่ยนแปลงปัจจัยคงที่ได้จะทำให้ผลได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ทำนองเดียวกันถ้าถือว่านักศึกษาเป็นปัจจัยคงที่ และการศึกษาเป็นปัจจัยผันแปร เมื่อให้การศึกษาแก่นักศึกษามากขึ้นเรื่อย ๆ ความสามารถของนักศึกษาในการเรียนซึ่งมีอยู่จำกัด (คงที่) จะทำให้การเรียนเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง นอกจากนี้การศึกษาเพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนค่าเสียโอกาสเพิ่มสูงขึ้น ผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษาจึงเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง อย่างไรก็ตามจากหลักฐานความเป็นจริงที่ปรากฏออกมา การเรียนไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเสมอไป ยกตัวอย่างเช่น ในอินเดียผลตอบแทนหน่วยสุดท้าย (Marginal Rate of Returns) ที่เอกชนได้รับจากการเรียนเพิ่มขึ้นทีละขั้นจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง แต่ในเม็กซิโกและในสหรัฐอเมริกาไม่ได้ปรากฏแนวโน้มการลดลงของการเรียนได้เหมือนในอินเดีย ตรงกันข้ามถ้าผลตอบแทนหน่วยสุดท้ายจากการเรียนเพิ่มขึ้นทีละขั้น ไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาจะไม่ใช่เส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวา

สำหรับเส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาดจะเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาหรือไม่ขึ้นอยู่กับอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชนแต่ละคน กล่าวคือ ถ้าอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชนเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวา อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาดซึ่งได้จากการรวมอุปสงค์ของเอกชนเข้าด้วยกันนั้นก็ควรเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาดังแสดงในภาพประกอบ 3

$$P = \frac{r}{i} = \text{ราคาการศึกษา}$$

ภาพ 3 อุปสงค์รวมที่มีต่อการศึกษาของเอกชน

จากภาพประกอบ 3 r คือ อัตราผลตอบแทนสูงสุดจากการลงทุนทางอื่นที่ไม่ใช่ทางการศึกษา
 I คือ อัตราผลตอบแทนทางการศึกษา
 $\frac{r}{i}$ คือ ราคาของการศึกษา

เช่นเดียวกับกรณีของเอกชนแต่ละคน ถ้าอัตราผลตอบแทนทางการศึกษาลดต่ำลงราคาการศึกษาจะสูงขึ้น พร้อมทั้งดึงให้ปริมาณความต้องการการศึกษาลดลง แต่ถ้าอัตราผลตอบแทนทางการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น ราคาการศึกษาจะลดต่ำลงและความต้องการการศึกษาก็จะเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาดจะไม่ใช่เส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ข้อสังเกตประการหนึ่งเกี่ยวกับการหาเส้นอุปสงค์ของตลาดก็คือ เส้นอุปสงค์ของตลาดแม้จะเป็นไปในกรณีที่หาจากการรวมเส้นอุปสงค์ส่วนบุคคลเข้าด้วยกัน (อัตราผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง) ก็ตาม การหาเส้นอุปสงค์ของตลาดไม่อาจกระทำได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่า ณ ระดับการศึกษาหนึ่ง ๆ เช่น การเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาของบุคคลแต่ละคนจะไม่เท่ากัน ของบุคคลบางคนอาจเท่ากับร้อยละ 18 แต่บางคนอาจเท่ากับร้อยละ 12 เมื่อเป็นเช่นนี้การรวมอัตราผลตอบแทนของทุกคนเข้าด้วยกันจึงทำได้ค่อนข้างยาก

2.3 ทฤษฎีความต้องการ

การศึกษาหาความรู้เกิดจากความต้องการในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยโนลส์ (Knowles, 1970 : 81-83) ได้เสนอแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์แต่ละคนถูกแสดงออกมาจากแรงกดดันจากความต้องการขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวัฒนธรรม หรือด้านลักษณะของแต่ละบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นความต้องการที่พบเห็นได้ง่าย และมาจากประสบการณ์ เพราะเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่ต้องการที่จะทำ อย่างเช่น ต้องการจะเห็น ได้ยิน หรือต้องการที่จะพักผ่อน มนุษย์มีแรงผลักดันที่ต้องการให้มีความสุขดี จึงหาวิธีในการดูแลตัวเอง อย่างเช่น ทานอาหารเสริม ออกกำลังกาย ซึ่งความต้องการทางกายภาพถูกแสดงออกมาทางการกระทำของแต่ละคน

2. ความต้องการเพื่อความเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่าความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะนำไปสู่ส่วนอื่น ๆ ของความต้องการ ซึ่งตรงกับความต้องการการกระทำของตนตามความสามารถ (Self-Actualization) ตามทฤษฎีความต้องการขั้นพื้นฐานของโกลด์สไตน์ (Goldstein)

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Need for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้วว่าสัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตัวเอง (Self-Protection) ถ้าหากความต้องการความมั่นคงไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดพฤติกรรมที่ตามมาด้วยคือ เกิดความไม่มั่นคง และออกจากการมีส่วนร่วมใด ๆ

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ (The Need for New Experience) ในเวลาที่มนุษย์ต้องการด้านความปลอดภัย แต่ในทางตรงกันข้ามก็ยังต้องการการผจญภัย ความตื่นเต้น หรือแม้แต่ความเสี่ยง ซึ่งมาจากการที่มนุษย์นั้นรู้สึกเบื่อหน่ายกับงานที่จำเจ จึงต้องการหาสิ่งใหม่ ๆ ให้กับชีวิตตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนใหม่ ความสนใจริเริ่มแต่ความคิดใหม่ ๆ

5. ความต้องการได้รับความรัก (The Need for Affection) คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมถึงความสำเร็จเป็นความต้องการทางสังคมขั้นพื้นฐาน เป็นสาเหตุให้คนนั้นเต็มใจที่จะทำหรือยินดีเสียสละความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนต้องการ ถ้าหากความต้องการไม่ได้รับการตอบสนองจะเกิดผล 2 ด้าน คือ การถอนตัวและมีการแสดงตนเป็นฝ่ายตรงกันข้าม

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Need for Recognition) มนุษย์ทุกคนต้องการรู้สึคว่าตนเองมีคุณค่า เขาอาจจะได้รับคำชมเชยหรือความเคารพจากใครสักคน ความต้องการนี้เป็นแรงกระตุ้นให้คนต้องการที่มีตัวตนในสังคม ซึ่งทำให้เกิดสถานภาพและความสนใจต่าง ๆ ทางสังคม

มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 35-46) กล่าวว่ามนุษย์มีความต้องการพื้นฐาน 5 ชั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (The Physiological Needs) ความต้องการนี้เป็นจุดเริ่มต้นในทฤษฎีแรงจูงใจเป็นแรงขับจากทางร่างกาย มีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการแบบต่าง ๆ อย่างแรกที่พบคือ การพัฒนาความคิดเรื่องภาวะสมดุล (การควบคุมสภาพภายในร่างกายของตนเอง เพื่อรักษาสถานภาพเสถียรภาพอย่างคงที่) และอย่างต่อมาคือ อาหาร เป็นเรื่องปกติที่ร่างกายต้องการหรือขาดภายในร่างกาย

2. ความต้องการด้านความปลอดภัย (The Safety Needs) จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อความต้องการขั้นแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการด้านความปลอดภัยจะเกิดอย่างทันทีในสภาพทางสังคม เมื่อมีการถูกกระตุ้น หรือต้องการอยู่ในสภาวะที่มั่นคง โดยที่ไม่มีภัยอันตรายใด ๆ มนุษย์จึงต้องการความมั่นคงปลอดภัย

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (The Belongingness and Love Needs) มนุษย์ต้องการความรักและการแสดงเป็นเจ้าของ โดยมีงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นว่ามนุษย์แสดงความรักและเป็นเจ้าของโดยผ่าน นวนิยาย ชีวิตประวัติดวงกลมหรือแม้แต่บทละคร เพราะว่าต้องการความรักความอบอุ่น ไม่อยากถูกปฏิเสธหรืออยู่คนเดียว

4. ความต้องการเพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือ (The Esteem Needs) มนุษย์ทุกคนในสังคมต้องการหรือปรารถนาความมั่นคง หรือมีคุณค่าเพื่อแสดงถึงการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ความพึงพอใจในการได้รับความยกย่องจะนำไปสู่ความมั่นใจในตนเอง การมีคุณค่าความแข็งแกร่งและการมีตัวตนอยู่ในโลก

5. ความต้องการในสิ่งที่ตนเองอยากเป็นหรืออยากทำ (The Need for Self -Actualization) เป็นความต้องการที่จะแสดงถึงตัวตนหรือการกระทำของตนเองที่ทำได้จริง ความต้องการของมนุษย์มีหลากหลายตามแต่ละบุคคล และเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์

แอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer, 1972 : 31-41) ได้นำเสนอแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ ERG ของ Alderfer (Alderfer ERG Theory) เป็นทฤษฎีความต้องการซึ่งกำหนดลำดับขั้นความต้องการ Alderfer ได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความต้องการในระดับต่ำและความต้องการในระดับสูง โดยแบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ

1. ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (Existence Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่คนต้องการดำรงชีวิตอยู่ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยในเรื่องการกินอยู่และการเจริญเติบโต

2. ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) เป็นความต้องการที่แสดงถึงการมีตัวตนในสังคม หรือเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ด้วยความพึงพอใจของตนเอง

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) เป็นความต้องการที่มาจากหลากหลายเหตุผลที่พยายามจะเข้าใจถึงความอยากรู้อยากเห็น การสำรวจ เป็นความต้องการที่สูงสุดของชีวิต โดยใช้ความต้องการขั้นพื้นฐานเป็นตัวกระตุ้นให้ส่งผลให้เกิด

คูล์มส์และอาเมท (Coombs and Ahmed, 1974 : 15) กล่าวถึงความต้องการทางด้านการศึกษาในการพัฒนาชนบทมีหลากหลาย เราสามารถสรุปเป็น 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ การรู้หนังสือ มีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. การศึกษาเพื่อปรับปรุงชีวิตครอบครัวให้ดีขึ้น เช่น กำหนดองค์ความรู้ ทักษะและทัศนคติ พัฒนาคุณภาพชีวิตของครอบครัวให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ในเรื่องของสุขภาพและโภชนาการ งานบ้านและการดูแลเด็ก การซ่อมแซมปรับปรุงหรือต่อเติมบ้าน การวางแผนครอบครัว เป็นต้น

3. การศึกษาเพื่อช่วยเหลือชุมชน วางกลยุทธ์เพื่อสร้างความเข้มแข็งของสถาบันการปกครองระดับท้องถิ่นและประเทศ และกำหนดนโยบายทางการศึกษาจากการบริหารส่วนจังหวัดหรือระดับประเทศ เป็นต้น

4. การศึกษาเพื่ออาชีพ โดยวางกลยุทธ์ในการพัฒนาความรู้เฉพาะทางและทักษะความสามารถต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจเพื่อใช้ดำรงชีพ เป็นต้น

แมคเคลีแลนด์ (Mc Clelland, 1961 : 121-126) พบว่า ลักษณะที่สำคัญของคนที่ประสบความสำเร็จที่พบจากการวิจัยเป็นคนที่ยึดหลักในอนาคต คนที่มีลักษณะประสบความสำเร็จส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มองทุกอย่างในอนาคตมากกว่าคนอื่น ส่วนคนอีกประเภทหนึ่งก็จะเป็นคนที่อยู่เหนือธรรมชาติ คนเหล่านี้จะไม่ค่อยวิตกกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเท่าไร เช่น การศึกษาของ F. Kluckhohn (1950) คนที่มีแนวคิดประสบความสำเร็จมีแนวโน้มที่คิดว่าตัวเองจะควบคุมสิ่งต่าง ๆ ได้ ส่วนคนที่ควบคุมตัวเองได้เป็นอย่างดีในระหว่างมีความเครียด เวลามีปัญหาสามารถแก้ไขและควบคุมตัวเองได้ให้ผ่านไปได้ด้วยดี อีกแนวคิดหนึ่งคิดว่ามีปัจจัยบางตัวที่ไม่สามารถควบคุมได้ในการประสบความสำเร็จ ลักษณะส่วนบุคคลที่ไม่สามารถควบคุมได้ คือ เพศ อายุ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความแข็งแรงทางกายภาพ ลักษณะที่จะประสบความสำเร็จต้องเป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับที่กล่าวมา

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อมีหลายประการ โดยมีนักวิชาการหลายท่านที่แสดงความคิดเห็นไว้ อาทิเช่น อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 26) ได้กล่าวว่า นักเรียนเกิดความต้องการรับการศึกษา เพื่ออะไร หรืออีกนัยหนึ่งใช้อะไรเป็นสื่อให้เกิดความต้องการรับการศึกษา โดย H. Correa (อัมพร วิจิตรพันธ์. 2520 : 26-29 ; อ้างอิงมาจาก H. Correa. 2520) ได้สำรวจแล้วพบว่า ความต้องการศึกษาต่อเกิดจากปัจจัย 5 ประการ คือ

1. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนวิชาการ (Academic) เพื่อให้ได้ศึกษาถึงสิ่งที่ยังไม่รู้ ถ้าประสงค์เพียงเท่านั้น จะมีคนเรียนหนังสือจำนวนน้อย โดยเห็นว่าไม่คุ้มกับความยากในการเรียน ไม่คุ้มกับทุน และเวลาที่ไต่ลงไป คนสมัยก่อนจึงไม่นิยมเรียน เพราะการศึกษามุ่งเพื่อวิชาการเท่านั้น
2. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือจะได้มีวิชาใช้ประกอบอาชีพ (Occupational) เป็นจุดประสงค์เพิ่มขึ้นจากสมัยก่อน โดยคิดว่าวิชาที่ตนศึกษาจะทำให้มีงานทำตามที่ตนเรียนมา จึงทำให้ประชากรอยากเรียนหนังสือมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และใช้เวลานานขึ้น จนจบปริญญาเอก ยิ่งจะทำให้ได้อาชีพดีมีรายได้สูงตามขึ้นไป มีเกียรติเป็นที่นับหน้าถือตา
3. ไปโรงเรียนด้วยเหตุผลส่วนตัว (Personal) โดยเห็นว่าการเรียนหนังสือ จะทำให้ชีวิตมีสุขขึ้น บางคนได้ใช้เวลาอ่านหนังสือทำให้พอใจกว่าอยู่เฉย ๆ ในเมื่อตนมีเงินเพียงพอ เหตุผลส่วนตัวมีเป็นร้อยแปดอย่าง เช่น เพื่อนชักชวน บิดาอยากให้เราเรียน อยากจะแก้เครื่องดนตรีเป็น ฯลฯ ขึ้นอยู่กับเป็นคน ๆ ไป
4. ไปโรงเรียนเพื่อได้ร่วมกิจกรรมทางสังคม (Social Service) โดยหวังว่าจะมีคุณสมบัติเป็นหัวหน้าในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่สังคมได้ เมื่อเราต้องอยู่ในสังคมอยากทำงานให้เป็นประโยชน์แก่สังคม กิจกรรมทางสังคมในสถาบันการศึกษามีหลายอย่าง เช่น ดนตรี กีฬา ใฝ่หาที่อาสาพัฒนาชนบท สอนหนังสือแก่เด็กยากจน ฯลฯ กิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้เพลิดเพลินได้รับความสุขทางใจอย่างหนึ่ง จึงเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้คนอยากเข้าโรงเรียน
5. ไปโรงเรียนเพราะเห็นว่าเป็นประเพณีที่ต้องไป (Traditional) เมื่อเป็นประเพณีมานานแล้วว่า เด็กทุกคนต้องไปโรงเรียน เด็กคนนั้นก็เลยอยากไปตาม ประเพณีเด็กไทยจะต้องบวชเรียนเมื่ออายุ 20 ปี ขึ้นไป จึงทำให้เด็กจำนวนมากในเกณฑ์อายุนั้นบวชพระ เป็นต้น

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 160-161) กล่าวว่า อุปสงค์สำหรับการเรียนจะเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ความต้องการเรียนในสิ่งที่ตนสนใจใคร่รู้ หรือที่ยังหาคำตอบไม่ได้ ถ้าบุคคลมีความสนใจหรือใฝ่หาคำตอบในสิ่งที่ตนยังมีปัญหาอยู่ เขาก็จะพยายามศึกษาค้นคว้าในเรื่องเหล่านั้น โดยอาจจะศึกษาค้นคว้าเองหรือเข้าศึกษาในสถาบันที่เปิดสอนโดยตรงก็ได้ แม้จะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก
2. ความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งอาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น การอาสาพัฒนาชุมชน การสอนหนังสือแก่เด็กกำพร้าหรือเด็กที่ยากจน การแสดงดนตรี การกีฬา การอภิปราย การละคร ฯลฯ การมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ ทำให้บุคคลรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจ เพราะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม
3. การได้รับแรงจูงใจและผลคั่นจากพ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูง เช่น พ่อแม่ต้องการให้เรียนแพทย์ เพื่อนร่วมชั้นชักชวนให้เรียนตำรวจ ครูแนะนำให้เรียนช่างยนต์ ฯลฯ
4. การศึกษาตามประเพณี (Tradition) เช่น เด็กไทยจะต้องบวชเรียนวิชาธรรมะ เมื่ออายุครบ 20 ปีขึ้นไป ดังนั้น เมื่อเด็กอายุครบตามเกณฑ์ดังกล่าว ความประสงค์ที่จะบวชเพื่อศึกษาเล่าเรียนธรรมะก็จะมากขึ้น เป็นต้น
5. ฐานะเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีฐานะมั่นคง มีรายได้สูง และได้รับการศึกษาอบรมมาดี บุตรธิดาก็มักจะได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาเล่าเรียนสูงขึ้นด้วย ซึ่งแตกต่างจากเด็กที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีฐานะยากจน และอยู่ฐานะทางด้านต่าง ๆ โอกาสที่เด็กดังกล่าวจะได้รับการศึกษาสูงขึ้นย่อมมีน้อยมาก
6. รายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น ระดับรายได้หรือผลตอบแทนก็มักจะสูงขึ้นด้วย ดังนั้นรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุปสงค์ทางการศึกษา
7. ค่านิยมของสังคม (Social Value) ตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษามักจะเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีจริยธรรมอันดีงาม ดังนั้นความต้องการให้คนเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุปสงค์ทางการศึกษา
8. ความกระตือรือร้น หรือความปรารถนาของบุคคลที่จะเลื่อนฐานะและยกระดับราคาค่าของคนให้สูงขึ้น โดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การศึกษาเป็นวิถีทางหนึ่งที่บุคคลพึงจะยกฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของตนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น บุคคลจึงพยายามผลักดันตนเองโดยเข้ารับการศึกษาระดับสูงขึ้นเรื่อย ๆ ความกระตือรือร้นหรือทะเยอทะยานนี้จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุปสงค์ทางการศึกษา

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 163-169) กล่าวว่า ความต้องการศึกษาของประชาชนในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สามารถเขียนในรูปของฟังก์ชัน (Demand Function) ได้ดังนี้

$$\text{Ded} = f(M, \text{Ped}, \text{Pr}, N, U, \text{Ar}, O)$$

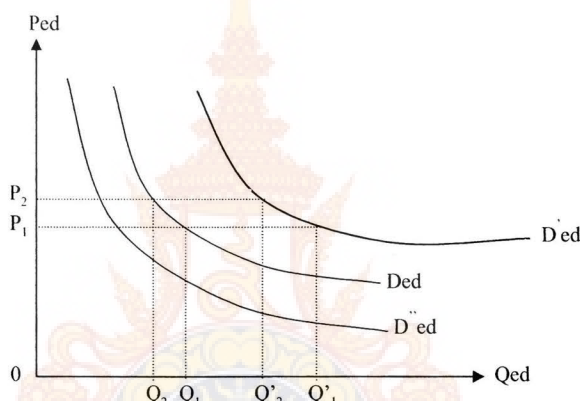
เมื่อ

Ded	=	อุปสงค์หรือปริมาณการศึกษาสาขาใดสาขาหนึ่งที่บุคคลต้องการเข้ารับบริการ ในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ
M	=	รายได้ของบิดา-มารดา ผู้ปกครอง หรือของผู้เรียนเอง
Ped	=	อัตราค่าเล่าเรียน (Education Price or School Fee)
Pr	=	ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง (Prices of Related Good)
N	=	จำนวนประชากร
U	=	รสนิยมหรือทัศนคติของประชากร (Taste or Attitude)
Ar	=	กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Related Activities) กับการศึกษา
O	=	ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายการศึกษาของรัฐ กฎหมายกำหนดการศึกษาภาคบังคับ ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ฯลฯ

จากฟังก์ชันจะเห็นว่า ถ้าปัจจัยต่าง ๆ ที่อยู่ในช่วงเล็บทางขวามือเปลี่ยนแปลงไปโดยจะเปลี่ยนแปลงทีละตัวหรือพร้อมกันก็ตาม ผลก็จะทำให้อุปสงค์ (คือ Ded) เปลี่ยนแปลงไปด้วยเราสามารถพิจารณาได้ดังนี้

1. ระดับรายได้ ตามปกติถ้าไม่คำนึงถึงปัจจัยอื่น หรือสมมติว่าปัจจัยเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงข้ามากจนถือว่าคงที่ ปริมาณการศึกษาแต่ละสาขาที่ประชาชนต้องการซื้อหรือเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับระดับรายได้ของเขาโดยตรง ถ้าประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากผลของการลดภาษีเงินได้ หรือการเพิ่มอัตราเงินเดือนก็ตาม เขาก็จะสามารถส่งบุตรหลาน รวมทั้งตัวเขาเองเข้ารับการศึกษาได้มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะแทนได้ด้วยกราฟเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษารุดขึ้นไปทางขวามือของเส้นเดิม (ดูภาพประกอบ 4) แสดงว่า ณ ทุก ๆ ระดับอัตราค่าเล่าเรียน ปริมาณการศึกษาสาขาหนึ่ง ๆ จะมีประชาชนเข้ารับบริการมากขึ้นเช่นก่อนมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้ สมมติว่าระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขาหนึ่ง

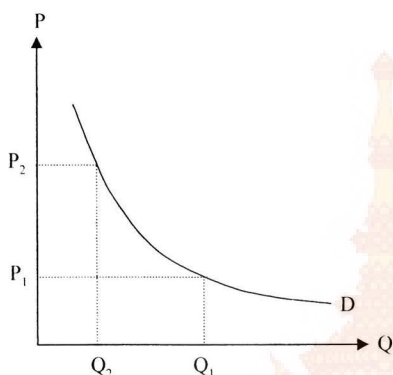
ของประชาชนแทนด้วยเส้น Ded ที่ระดับอัตราค่าเล่าเรียน OP_1 ปริมาณการศึกษาที่ประชาชนต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ_1 ภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงในทางสูงขึ้นของรายได้ ตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ Ded จะเลื่อนสูงขึ้นเป็น $D'ed$ จะเห็นว่าที่อัตราค่าเล่าเรียน OP_1 แต่เดิมปริมาณการศึกษาที่ประชาชนต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ_1 ขณะนี้จะเพิ่มขึ้นเป็น OQ'_1 ทำนองเดียวกันที่อัตราค่าเรียน OP_2 แต่เดิมปริมาณอุปสงค์เท่ากับ OQ_2 ขณะนี้จะเพิ่มขึ้นเป็น OQ'_2 ในทางตรงกันข้ามถ้าระดับรายได้ของประชาชนลดลง เส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาจะเลื่อนลงไปที่ทางซ้ายของเส้นเดิม เราสามารถอธิบายได้ในลักษณะเดียวกัน

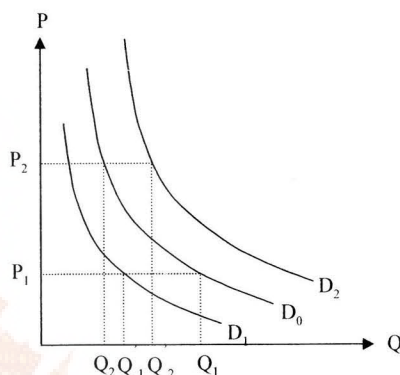
ภาพ 4 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้ของประชาชน

2. อัตราค่าเล่าเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชน เช่นเดียวกับระดับรายได้ ในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ ถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นการศึกษาระดับใดก็ตาม ขณะที่ปัจจัยอย่างอื่นคงที่หรือเปลี่ยนแปลงช้ามาก อุปสงค์สำหรับการศึกษานั้นก็จะลดลง ตรงกันข้ามถ้าอัตราค่าเล่าเรียนถูกลงอุปสงค์ก็จะมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะแสดงได้จากการเลื่อนขึ้นหรือลงของจุดบนเส้นอุปสงค์เส้นเดิม ดังที่แสดงในภาพ 5.1 โดยตำแหน่งของอุปสงค์ไม่เปลี่ยนแปลง แต่ถ้ามีการคาดคะเน (Expectation) ว่าในอนาคตอัตราค่าเล่าเรียนจะสูงขึ้น ผลก็อาจจะทำให้ประชาชนผู้บริโภครีบส่งบุตรหลานของตน รวมทั้งตัวเขาเอง เข้ารับการศึกษามากขึ้นด้วย เพราะถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้นจริง ๆ เมื่อถึงเวลาที่คาดเอาไว้ เขาก็อาจไม่สามารถส่งบุตรหลานรวมทั้งตัวเองเข้ารับการศึกษาก็ได้ ทั้งนี้เนื่องจากมีรายได้จำกัด

ตรงกันข้าม ถ้ามีการคาดคะเนว่าในอนาคตอัตราค่าเล่าเรียนจะถูกลง ผลก็จะทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาลดลงตาม (ดูภาพ 5.2) ความจริงข้อนี้จะปรากฏชัดเจนเมื่อเป็นอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป

ภาพ 5.1

ภาพ 5.2

ภาพ 5 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ทางการศึกษานี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าเล่าเรียน

3. ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ สินค้าประกอบกัน (Complementary Goods) และสินค้าทดแทนกัน (Substitute Goods) ในช่วงเวลาหนึ่งๆ การเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องก็มีผลทำให้ระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษามีเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน ในกรณีสินค้าประกอบกัน ตัวอย่างเช่น ค่าหนังสือ-อุปกรณ์การเรียนการสอนกับอัตราค่าเล่าเรียน ถ้าหนังสือเรียน-อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ มีราคาแพงขึ้น ขณะที่ปัจจัยอย่างอื่นซึ่งเกี่ยวข้องคงที่ อัตราค่าเล่าเรียนก็มักจะสูงขึ้นตาม ผลที่สู้อุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะลดลงตรงกันข้าม ถ้าหนังสือเรียน-อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ มีราคาถูกลง อัตราค่าเล่าเรียนก็มักจะลดลงตาม และระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะสูงขึ้น ซึ่งจะแสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ไปทางขวาของเส้นเดิม

กรณีสินค้าทดแทนกัน ตัวอย่างเช่น การศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์กับสาขาสังคมวิทยา ถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสำหรับสาขาคอมพิวเตอร์ถูกลง หรือผู้ศึกษาทางด้านนี้เมื่อสำเร็จการศึกษายกออกไปแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย อุปสงค์สำหรับการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์ก็จะสูงขึ้น ขณะเดียวกันอุปสงค์สำหรับการศึกษาด้านสังคมวิทยาก็จะลดลง เพราะประชาชนหันไป

ศึกษาทางด้านคอมพิวเตอร์แทน การเปลี่ยนแปลงนี้จะแสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ไปทางขวาของเส้นเดิม

4. จำนวนประชากร การเปลี่ยนแปลงในตัวประชากรก็เป็นตัวกำหนดระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษา ในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ ถ้าประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จะสืบเนื่องมาจากการอพยพโยกย้ายประชากร จากแหล่งอื่นหรือจากสาเหตุใดก็ตาม ผลก็จะทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาสูงขึ้น ซึ่งจะแสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์จากระดับเดิมขึ้นไปทางขวา ตรงกันข้าม ถ้าจำนวนประชากรลดลง อุปสงค์สำหรับการศึกษา ก็จะลดลงตามตำแหน่งของเส้นอุปสงค์จะเลื่อนลงไปทางซ้าย

5. รสนิยมหรือทัศนคติของประชาชน การเปลี่ยนแปลงในรสนิยมหรือทัศนคติของประชาชนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สำหรับการศึกษา ตามปกติรสนิยมและทัศนคติของประชาชนจะเปลี่ยนแปลงไปก็ต่อเมื่อวัยเปลี่ยน ฤดูกาลเปลี่ยน สถานภาพเปลี่ยน และเมื่อได้พบเห็นหรือทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ถ้าประชาชนหันมาสนใจวิทยาศาสตร์มากขึ้น เพราะเห็นว่าความรู้ที่ได้รับมีประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้า-บริการต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดได้ อุปสงค์สำหรับการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ก็จะเพิ่มขึ้น ตรงกันข้าม ถ้าความสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ของประชาชนเสื่อมลง จะด้วยสาเหตุใดก็ตาม ผลก็จะทำให้ระดับอุปสงค์สำหรับวิชาดังกล่าวลดลงด้วย

6. กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างหรือกิจกรรมบางประเภทโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การขยายตัวของอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ฯลฯ มีผลทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น สมมุติว่าเดิมประชาชนนิยมเรียนสาขานิติศาสตร์ ต่อมาอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวอย่างรวดเร็ว การเพิ่มขึ้นในอุปสงค์สำหรับแรงงานฝีมือและวิศวกรระดับสูงของอุตสาหกรรมเหล่านี้ย่อมทำให้อัตราค่าจ้างเงินเดือนของแรงงานกลุ่มดังกล่าวสูงขึ้นตาม ซึ่งจะกลายเป็นปัจจัยดึงดูดให้ประชาชนหันมาศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์และไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นด้วย โดยนัยเดียวกัน ถ้าอุตสาหกรรมการเคหะขยายตัว อุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขาการก่อสร้างก็จะเพิ่มขึ้นตาม ถ้าอุตสาหกรรมรถยนต์-เครื่องจักรกลขยายตัว อุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขาเครื่องจักรกลก็จะเพิ่มขึ้นตาม และถ้าอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวขยายตัว อุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขาการโรงแรม และมัคคุเทศก์ก็จะเพิ่มขึ้นตาม เป็นต้น

7. ปัจจัยอื่น ๆ ปัจจัยอย่างอื่นนอกเหนือจากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว เช่น ยศถาบรรดาศักดิ์ รายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต การเปลี่ยนแปลงในนโยบายการศึกษาของรัฐ การออกกฎหมายการศึกษาภาคบังคับ ความเชื่อของสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี การจัดสร้างหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการขนส่งและคมนาคม การจัดสวัสดิการและการรักษาความสงบปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรม สุขภาพพลานามัยของประชาชน ระยะเวลาและความยากง่ายในการเรียน ฯลฯ มีผลทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2544 : 2-3) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการศึกษาต่อไปนี้

1. เพื่อจะได้มีความรู้ และความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพ เพราะการศึกษาจะทำให้มีงานทำตามที่เราเรียนมา ยิ่งเรียนมากรายได้จะเพิ่มตาม เช่น ประเทศไทยจบการศึกษาภาคบังคับทำงานได้ค่าตอบแทนตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จบอนุปริญญา ปริญญาตรี เงินเดือนจะสูงขึ้นตามลำดับ สำหรับสังคมจากผลการศึกษาของ F.H. Harbison หรือ L.Thurow ก็สรุปได้เหมือนกันว่าเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนดีที่สุด
2. ร่วมกิจกรรมทางสังคม การเป็นนักเรียนนักศึกษาในนั้นมีเวลาและเป็นที่ยอมรับว่ามีความเป็นกลาง จึงทำให้มีโอกาสทำกิจกรรมทางสังคม หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ทั้งภายในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เป็นการฝึกประสบการณ์ทั้งด้านความเป็นคนเก่งและเป็นคนดี เพื่อสร้างประชาสังคม
3. ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สถานศึกษามีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้กับผู้เรียน เพื่อเตรียมความพร้อมและความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มผลผลิตทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
4. ความเป็นสากล ทั้งด้านเครือข่ายของความรู้ (Knowledge Networks) และเครือข่ายของอาชีพ (Occupation Networks) การศึกษาตอบสนองความต้องการส่วนนี้ได้ และก่อให้เกิดความร่วมมือและสมานฉันท์อันนำไปสู่สันติ
5. การยอมรับของสังคม ผู้มีการศึกษาได้รับการยกย่องและเกียรติจากสังคม ผู้ปกครองจึงส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวสมัครใจเข้ารับการศึกษาตามคำนิยามและรายได้ในบางอาชีพ เช่น แพทย์ วิศวกร ทำให้ความต้องการศึกษาในสาขานั้นสูงมาก หรือส่งเสริมให้เรียนตามประเพณี หรือกฎหมายการศึกษา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและไม่ผิดกฎหมาย
6. เตรียมกำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
7. สร้างความสามารถเพื่อการแข่งขันของประเทศ
8. เตรียมความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานทางสังคม (Social Infrastructure)

9. สร้างช่องทางโอกาส (Opportunity) แก่ผู้มีการศึกษา

10. การศึกษาส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลผลิตไม่ว่าจะมองแรงงานในฐานะปัจจัยในการผลิต หรือผู้มีทักษะในการผลิต หรือทั้งสองอย่าง

สรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อเกิดจากความต้องการของบุคคล (Individual Demand) และความต้องการของสังคม (Social Demand) ดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ปริมาณหรือจำนวนความต้องการที่เข้ารับการศึกษ หรืออุปสงค์ของการศึกษาจะมากน้อยแค่ไหน จะถูกกำหนดโดยปัจจัยต่าง ๆ มีทั้งที่วัดปริมาณได้ และบอกระดับความต้องการได้ (Quantity and Quality)

ธารรงค์ อุคมไพจิตรกุล (2544 : 4) กล่าวโดยสรุปว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อ มีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เป้าหมายชีวิต การสร้างโอกาสให้กับตนเอง โอกาสการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม อาชีพ

2. ปัจจัยทางสังคม คือ ค่านิยม ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ความเป็นสากล และความรู้ปัจจัยพื้นฐานทางสังคม

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือ อาชีพ รายได้ กำลังคน ความสามารถในการแข่งขัน

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความต้องการทางการศึกษาของปัจเจกชนและสังคม ศึกษาได้ 3 แนวทาง แต่การวิเคราะห์จากผลตอบแทนของการศึกษา จะเป็นการวิเคราะห์ถึงผลที่เกิดขึ้นหรือผลตอบแทนจากการลงทุนการศึกษาเพราะการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อสร้างทุนมนุษย์ เพื่อไปผลิตสินค้าและบริการอีกทอดหนึ่ง อย่างไรก็ตามการคำนวณวิธีนี้ ระดับการศึกษา ประเภทการศึกษา และโปรแกรมการศึกษาให้ผลตอบแทนสูงย่อมกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์ทางการศึกษา

ศุภชัย พานิชภักดิ์ (ธารรงค์ อุคมไพจิตรกุล. 2544 : 7 ; อ้างอิงจาก ศุภชัย พานิชภักดิ์.) กล่าวถึงปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของการศึกษา คือทัศนคติต่อการศึกษา โดยกล่าวว่า กลุ่มบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกันย่อมมีทัศนคติต่อการศึกษา ปัจจัยที่ทำให้กลุ่มคนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันมีดังนี้

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ มาตรฐานการครองชีพ ชนิดของงานที่ทำ
2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ พื้นฐานทางวัฒนธรรม
3. ปัจจัยทางกายภาพ ได้แก่ สิ่งแวดล้อม

สุปรียา วรรณเศรษฐ์ (2529 : 78-83) ได้กล่าวว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการศึกษา มีดังนี้

1. รายได้ของบิดามารดา ดังได้กล่าวมาแล้ว การศึกษานั้นมีต้นทุนโดยตรง ค่าเสียโอกาส และต้นทุนทางอ้อม ผลการวิจัยหลาย ๆ เรื่องในหลาย ๆ ประเทศได้พบว่าระดับการศึกษาและอาชีพของบุคคลถูกกำหนดโดยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความต้องการศึกษาต่อลดลงไปตามลำดับตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดีไม่ว่าเขาจะมีสติปัญญาในระดับใดสูงหรือต่ำเพียงไร ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อ ในขณะที่เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนมีความต้องการศึกษาน้อยมาก

นอกจากนี้ระบบการศึกษาในปัจจุบันซึ่งเป็นระบบที่มีการสอบคัดเลือก ผู้มาจากครอบครัวยากจนจะประสบปัญหามากที่สุด จอห์น ซิมป์สัน (J. Simpson) ได้เขียนไว้ชัดเจนในรายงานเสนอต่อธนาคารโลกว่าการศึกษาเป็นวิธีหนึ่งความจนที่คนจนจำนวนน้อยมากจะสามารถทำได้สำเร็จ เพราะคนจนคือพวกแรกที่เรียนช้าขึ้น เพราะเขาจำเป็นต้องทำงานไปด้วยจึงไม่มีเวลาทบทวน เป็นพวกแรกที่ต้องออกกลางคันเพราะภาวะทุพโภชนาการตั้งแต่เด็กขาดการบำรุงสมอง และร่างกายที่ถูกต้อง และในระบบการแข่งขันผู้ฐานะดีกว่าย่อมมีโอกาสดีกว่า ในประเทศกำลังพัฒนาที่ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่อด้านต่ำกว่ารายได้ประชาชาติต่อหัวสำหรับชาวนามิเบีย ๆ การส่งลูกเรียนชั้นสูงกว่าประถมปีที่ 6 ดูเหมือนจะเป็นความฝันที่เดียว เพราะรายได้ของบิดามารดามีจำกัด และรายจ่ายอื่น ๆ มีความสำคัญมากกว่า เช่น การลงทุนในการผลิต เป็นต้น

2. ค่าเสียโอกาส ก็เป็นต้นทุนโดยตรงของการศึกษาดู และมีความสำคัญในการศึกษาของคนในครอบครัว การลงทุนทางการศึกษาของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ผลได้และต้นทุนในการลงทุน หากครอบครัวได้รายได้จากบุตรที่ไม่ได้มีการศึกษาในขณะนี้ และรายได้ส่วนเพิ่มนั้นให้ความพอใจในระดับสูง ครอบครัว (Marginal Income Give Higher Marginal Utility) ก็มักจะส่งลูกไปทำงานมากกว่าจะให้เรียนหนังสือต่อ เพราะในเวลาปัจจุบันต้องการรายได้มากกว่าจะสามารถรอคอยรายได้ในอนาคตหลังจากจบการศึกษา นอกจากนี้แรงงานในครัวเรือนยังคงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมเกษตรกรรม โดยเฉพาะในเขตยากจน ถ้าครัวเรือนส่งลูกไปเรียนและต้องจ้างคนอื่นมาทำงานแทน ค่าใช้จ่ายในการจ้างอาจจะสูงมากหมายถึงค่าเสียโอกาสสูงไปด้วย ปัจจัยทั้งสองประการคือรายได้ของบิดามารดาและค่าเสียโอกาสก็คือต้นทุนในการคำนวณต้นทุนและผลได้ส่วนบุคคลนั่นเอง

3. อาชีพของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดาที่เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็ก อาชีพของบิดามารดาอาจจะมีผลต่อความคาดหวังถึงผลได้ คือ รายได้ในอนาคตที่จะได้รับจากการศึกษาเพิ่มขึ้นก็ได้ เมื่อความคาดหวังผลได้สูงโอกาสจะลงทุนในการศึกษาจึงสูงด้วย

4. ขนาดของครอบครัว ขนาดของครอบครัวมีผลต่อภาวะเศรษฐกิจของครัวเรือน คือ ต้นทุนในการให้บุตรทุกคนเรียนหนังสือจะต่ำกว่าในครอบครัวขนาดเล็ก ดังนั้นในครอบครัวขนาดใหญ่ที่ทรัพยากรจำเป็นต้องจัดสรรให้คนทุกคนในครัวเรือนแต่ละคนจึงอาจได้รับการศึกษาไม่มากนัก ยกเว้นในกรณีที่การจัดสรรไม่เท่าเทียมกัน บางคนอาจจะได้รับการศึกษาสูงโดยที่ ๆ นื่อง ๆ ไม่ได้ได้รับการศึกษา ขนาดของครอบครัวมีผลต่อการศึกษาของผู้หญิงมาก เพราะในบางสังคมหน้าที่อันดับแรกของผู้หญิงคือดูแลครอบครัว ทำให้ไม่มีโอกาสได้เรียน

5. การย้ายถิ่น ปัญหาสืบเนื่องจากความยากจนอีกประการหนึ่ง คือ การย้ายถิ่นเพื่อหารายได้ ซึ่งมีผลทำให้บุตรอาจจะตกสำรวจทำให้ไม่มีโอกาสเข้าโรงเรียน หรือการย้ายถิ่นบ่อย ๆ ทำให้ต้นทุนในการศึกษาสูงกว่าธรรมดา ทำให้การลงทุนในการศึกษาส่วนบุคคลไม่ค่อยดึงดูดใจเท่าที่ควร

ดิลก บุญเรืองรอด (2534 : 10) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความต้องการศึกษาคือ มี 4 ประการ คือ

1. ความแตกต่างของรายได้ การศึกษาระดับประเภทใด ๆ จะมีความต้องการสูงถ้าการศึกษานั้นก่อให้เกิดการเพิ่มรายได้เมื่อจบการศึกษาแล้ว
2. การหางานทำ เมื่อจบการศึกษาระดับประเภทใด ๆ แล้วสามารถหางานทำได้ง่าย การศึกษานั้นย่อมมีความต้องการสูง
3. ค่าใช้จ่ายการศึกษา การศึกษาระดับประเภทใด ๆ จะเป็นที่ต้องการสูง เมื่อผู้เรียนต้องจ่ายค่าใช้จ่ายต่ำ
4. ค่าเสียโอกาส การศึกษาระดับประเภทใด ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดการเสียโอกาสของการมีรายได้ (ถ้าไม่เข้าเรียน) มาก ย่อมเป็นการศึกษาที่มีความต้องการสูง

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 19-20) กล่าวว่า ความต้องการศึกษาคือของบุคคลมีความสัมพันธ์กับปัจจัย 4 ประการ ต่อไปนี้ (Todaro, 1980 : 267)

1. ความแตกต่างระหว่างรายได้หรือค่าจ้างของการทำงานในภาคอุตสาหกรรมกับภาคเกษตรกรรม ยิ่งความแตกต่างของรายได้หรือค่าจ้างระหว่างการทำงานในภาคอุตสาหกรรมกับภาคเกษตรกรรมมีมากเท่าไร ความต้องการการศึกษาจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น นั่นคือความต้องการ

การศึกษาจะมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความแตกต่างของค่าจ้างหรือรายได้ระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับภาคเกษตรกรรม

2. ความเป็นไปได้ในการหางานทำในภาคอุตสาหกรรม กล่าวคือ ผู้จบการศึกษาที่คาดว่าจะได้เข้าสู่ตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและเป็นงานที่มีรายได้สูง จะมีความต้องการการศึกษาสูง นั่นคือ ความต้องการการศึกษาจะมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับโอกาสที่จะมีงานทำในภาคอุตสาหกรรม

3. ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลเพื่อการศึกษาโดยตรง ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลเพื่อการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม เสื้อผ้า และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายโดยตรงเหล่านี้จะสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับความต้องการทางการศึกษา นั่นคือ ค่าเล่าเรียนหรือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเรียนยิ่งสูงเท่าไร ความต้องการการศึกษาจะต่ำลงเท่านั้น

4. ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยอ้อมหรือค่าเสียโอกาส การลงทุนเพื่อการศึกษาของผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับนอกเหนือจากเงินในกระเป๋าโดยตรงแล้ว ยังเกี่ยวข้องกับค่าเสียโอกาส โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในวัยที่สามารถผลิตเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นเงินหรือในรูปแบบอื่น ค่าเสียโอกาสจัดอยู่ในปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการการศึกษา ค่าเสียโอกาสยิ่งมากเท่าไร ความต้องการการศึกษาจะยิ่งน้อยลงเท่านั้น

วิทยุผ่านเจริญ (2525 : 56-57) กล่าวว่า เหตุปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความต้องการศึกษาต่อมี 5 ประการ คือ

1. เพื่อความรู้ทางวิชาการ (Academic) เช่น ฉันอยากเรียนก็เพราะต้องการที่จะหาความรู้บางอย่างที่อยากรู้
2. เพื่อการมีอาชีพหรือมีงานทำ (Occupational) เช่น ฉันคิดว่าในปริญญาที่ได้รับจากการเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งจำเป็นในการหางานที่ตนเองอยากจะทำ นั่นคือ ถ้ามีปริญญาแล้วก็จะได้งานที่ต้องการทำเป็นแน่
3. เพื่อตัวเอง (Personal) เช่น ฉันรู้สึกมีชีวิตที่ราบรื่น สดใส หากได้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย
4. เพื่อบริการทางสังคม (Social Service) เช่น ถ้าหากจบมหาวิทยาลัยฉันก็มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้นำในกลุ่มสังคมได้
5. เพื่อประเพณี (Traditional) หรือเพื่อวงศ์ตระกูล เช่น ทางบ้าน (พ่อแม่) มักจะหวังว่าลูกจะได้เรียนในมหาวิทยาลัย

สุรัส ตังไพฑูรย์ (2543 : 10-11) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อว่า ปัจจัยในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลที่มีน้ำหนักในการพิจารณาแตกต่างกันไปตามแต่ละสถานการณ์ทั้งมหภาคและจุลภาคที่เป็นสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ เช่น ในยุคภาวะปัจจุบัน ส่วนมากจะต้องมีปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้

1. ความต้องการ (Need) คือ มีความต้องการที่จะได้รับความรู้ (Knowledge) จากทฤษฎีและประสบการณ์จากอาจารย์ผู้สอน และจากเพื่อนร่วมหลักสูตร การเชื่อมโยงโครงข่าย (Network) ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง เป็นปัจจัยพื้นฐาน

2. ค่าใช้จ่าย (Costs) ต้นทุนในการลงทุน คือ การเรียน MBA อยู่ในภาวะ สามารถรับได้ตามอัตราของตนเอง มีระบบการผ่อนผันการชำระค่าใช้จ่ายหรือเปล่า ค่าธรรมเนียมการศึกษารวมถึงการดูงานในประเทศ หรือต่างประเทศมีหรือไม่ จะมีค่าใช้จ่ายระหว่างการเรียนอื่นอีกหรือไม่ เป็นต้น

3. อาจารย์ (Lecturer) และหลักสูตร (Courses) ผู้สอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผู้เรียนตัดสินใจเรียน การมีโอกาสได้สัมผัสและได้ความรู้จากอาจารย์ระดับ Professional จะมีน้อยและค่าใช้จ่ายจะสูงในการเข้าฟังท่านเป็นวิทยากรในงานสัมมนาต่าง ๆ รวมถึงความรู้และประสบการณ์ที่จะได้รับโดยอิงกับแนวทางของสถาบันฯ การศึกษา ซึ่งอาจมุ่งเน้นทางด้านการจัดการทั่วไป ทางด้านพาณิชย์ธุรกิจ ทางด้านการตลาด หรือทางด้านการองค์กรและการจัดการ เป็นต้น

4. ชื่อเสียงสถาบันฯ (Institute) ปัจจัยนี้อาจจะเป็นรองในขณะนี้ เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรโดยเฉพาะหลักสูตร MBA นานาชาติ (International Program) มีมากทั้งสถาบันการศึกษาเอกชนและของรัฐ แต่ยังคงมีส่วนในการตัดสินใจ รวมถึงความยากง่ายในการแข่งขันในการทดสอบเพื่อการผ่านเข้าไปเรียน MBA เช่นกัน

5. สถานที่และการเดินทาง (Location) หลายสถาบันฯ มีการขยายวิทยาเขตเข้าสู่กรุงเทพฯ หรือกรุงเทพฯ ไปสู่ต่างจังหวัด เพื่อการบริการทั่วถึง ความสะดวกสบายในการเดินทางมาถึงสถานที่เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของสถาบันฯ ที่มีให้ เช่น ห้องเรียนที่ใหญ่โต โอโลงและเหมาะสม ระบบเสียง สื่อการสอนและโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงห้องสมุดในการค้นคว้า ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสำคัญและหลายสถาบันฯ ใช้กลยุทธ์ Open House เป็นจุดที่จะแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่มีอยู่ประกอบการตัดสินใจของนักศึกษา

6. การรับรองมาตรฐานหลักสูตรจากทบวงมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งพิจารณาในส่วนของผู้ที่ทำงานในภาครัฐ หรือในการต่อเนื่องในการศึกษาต่างประเทศ ซึ่งมาตรฐานนี้จะรับรองโดยทบวงมหาวิทยาลัยและสำนักงาน ก.พ. แต่ในส่วนของผู้ที่ต้องการจะศึกษาเพื่อดำเนินธุรกิจของตนเอง จะไม่คำนึงถึงปัจจัยนี้มากนัก

7. ความพร้อมของผู้เรียนและครอบครัว ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญที่สุด เนื่องจากการศึกษาที่ต้องใช้เวลานานเกินกว่า 1 ปีครึ่งหรือ 2 ปี ทุกคนจะต้องมีความอดทนในการร่วมกิจกรรม การศึกษาและการเตรียมตัวสอบต่าง ๆ เวลาที่หายไปจากครอบครัวถ้าไม่มีแผนการเตรียมพร้อมที่ดี จะเกิดปัญหามา ซึ่งต้องมีความชัดเจน และทำความเข้าใจต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

ในสภาพความเป็นจริงคงมีปัจจัยอื่น ๆ อีกมากที่มีผลต่อการตัดสินใจ เช่น บริษัทหรือองค์กรมีทุนการศึกษาให้เรียน มีการกู้เงินเพื่อการศึกษาในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ เรียนเพื่อรอสมัครงาน เนื่องจากตลาดแรงงานอยู่ในสภาวะมี Supply มากกว่า Demand แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะอยู่ในสภาวะการณ์ใด หลักสูตร MBA ยังคงมีความจำเป็นและเป็นที่ต้องการเป็นอย่างมาก ทุกคนที่สำเร็จการศึกษา มีความรู้ ความสามารถและความต้องการที่จะดำเนินธุรกิจเป็นของตนเองทั้งสิ้น

โกวิท พวงงาม (2551 : 36) กล่าวว่า ในปัจจุบันต้องยอมรับว่าการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก กำลังเป็นที่นิยมมาก เพราะสถานการณ์ทางเศรษฐกิจสังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมากทุก ๆ ด้าน ทำให้ค่านิยมของคนหันมาเรียนรู้อันสูงขึ้น และโดยเฉพาะสังคมไทยยอมรับคนที่มีการศึกษาสูง จึงทำให้ต้องคั่นร่นขวนขวาย เพื่อยกระดับการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น และมีเหตุผลหลาย ๆ ประการที่ส่งผลให้เกิดความต้องการศึกษาดัชนีปริญญาโท-เอกสรุปได้ดังนี้

1. คนเรียนปริญญาโทส่วนหนึ่งตั้งใจเรียนต่อปริญญาโทและเอก เพราะไม่รู้จะทำอะไร บางคนยังหางานทำไม่ได้หรือเรียกว่าตกงาน เพราะผลผลิตการศึกษาในระดับปริญญาตรีจบแล้วหางานทำไม่ได้ จึงสอบเรียนต่อปริญญาโท อย่างน้อยก็ทำให้ได้ปริญญาโท มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น ยังดีกว่าไม่ได้ทำอะไร ดังนั้นการเข้ามาเรียนของบุคคลเหล่านี้ จึงมาเรียนเพื่อจะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ซึ่งส่วนมากจะเป็นพวกที่จบปริญญาตรีใหม่ ๆ

2. บุคคลที่ตั้งใจเรียน เพื่อแสวงหาความรู้ ความคิด ทั้งอยากได้ความรู้เพิ่มขึ้น บางคนทำงานแล้วหรือเป็นข้าราชการ เป็นครูอาจารย์ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ทางวิชาการให้มากขึ้น บางคนจะได้นำไปปรับวุฒิ หรือเพิ่มเงินเดือนหรือจะได้ได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น หากในหน่วยงานราชการบางแห่งให้คุณค่าของคนเรียนระดับปริญญาโทที่สามารถใช้ในการเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งได้

3. ค่านิยมของสังคมไทยยังให้ความสำคัญเกี่ยวกับคนที่จบปริญญาสูง ๆ อยู่มาก ปัจจุบันคนเรียนจบปริญญาตรีถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ดังนั้นจะให้เด่นจริง ๆ ต้องจบปริญญาโทหรือปริญญาเอก

4. เพื่อต้องการยกระดับตัวเอง เพราะเรียนปริญญาโทและเอกเกิดความรู้สึกรับการยกฐานะทางสังคม และได้รับการการันตีทางสังคม

บัลดริจ (Baldridge. 1980 : 275, 277-278) กล่าวถึงองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นถึงโอกาส การเข้าเรียนต่อของนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีของครอบครัว จะส่งผลให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อมากขึ้น กล่าวคือ ครอบครัวที่มีฐานะดี พ่อแม่อยู่ในภาวะสังคมที่ได้รับการยกย่อง ยิ่งทำให้นักเรียน ได้รับการส่งเสริมให้เรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย

2. นักเรียนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก ส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการศึกษาต่อมากขึ้น เพราะนักเรียนต้องผ่านการสอบคัดเลือกจากระบบการสอบแข่งขัน ซึ่งสติปัญญาเป็น สิ่งสำคัญในการศึกษาต่อในอนาคต

3. นักเรียนจากเมืองใหญ่ ๆ มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียน ที่มาจากเมืองเล็ก ๆ เพราะเมืองใหญ่มีข้อได้เปรียบหลายประการ เช่น โอกาสในการศึกษาต่อ มีบริการให้คำปรึกษาต่าง ๆ ในการศึกษาต่อ

4. นักเรียนที่มีการวางแผนศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ยิ่งทำให้นักเรียนมีความต้องการ อย่างมากที่จะพยายามหาทางศึกษาต่อ

5. การศึกษาของผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่สูง จะทำให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อได้มากขึ้น กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาที่สูงจะให้ความสำคัญในการศึกษาว่ามีผลต่อความสำเร็จ ในเรื่องอาชีพและสถานภาพทางสังคม จึงมีการสนับสนุนให้ลูกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ภูสิต เพ็ญศิริ (2548 : 24) กล่าวว่า ผู้ที่ต้องการเรียนต่อระดับปริญญาโทเพื่อนำความรู้ ความสามารถไปใช้ในการทำงาน และสามารถสร้างโอกาสที่ดีกว่าหรือมีช่องทางที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าคนอื่น มีหนามิตาในสังคม บางกลุ่มที่จบปริญญาตรีมานั้นอาจจะศึกษาต่อ ปริญญาโทโดยทันที บางกลุ่มไปหาประสบการณ์ในการทำงานก่อนแล้วจึงจะศึกษาต่อปริญญาโท และกลุ่มที่ทำงานมานานแล้วต้องการศึกษาต่อปริญญาโท บริษัท นานา โน เซิร์ช จำกัด ศึกษาแนวคิด ของกลุ่มคนที่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท พบว่า เหตุผลของกลุ่มบุคคลส่วนใหญ่ที่ ต้องการการศึกษาต่อปริญญาโท คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ครอบกว้างแนะนำให้เรียนและต้องการ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงาน

ชูศักดิ์ ศิรินิล (2535 : 5) กล่าวว่า ในปัจจุบันนี้ผู้ต้องการเรียนปริญญาโทเพิ่มมากขึ้น ส่วน หนึ่งมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจที่บีบบังคับให้คนต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มขึ้น และ จากภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ธุรกิจข้ามชาติเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ความ จำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนารองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจึงมีสูงขึ้น ในอนาคตผู้ที่จบปริญญา ตรีจะไม่ต่างกับคนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้นผู้ที่จบปริญญาตรีจึงขวนขวายเรียนต่อปริญญาโท เพื่อเพิ่มคุณค่าของตัวเองมากขึ้น

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อุรุษา (2526 : 32-35) แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาของบุคคลแต่ละระดับการศึกษาจะแตกต่างกันไปตามวัย ตามฐานะ และตามโอกาสต่าง ๆ กัน สำหรับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาอาจจะยังไม่รู้ทิศทางหรือเป้าหมายชีวิตของตนดีพอ เด็กวัยนี้จึงเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน และเรียนตามเพื่อน อีกทั้งเด็กเรียนตามที่เห็นตัวอย่างใกล้ชิดที่เด็กรู้สึกนิยมชมชอบจึงอยากจะเลียนแบบ ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยที่กำลังจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16-25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเล่าเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้จะเริ่มมองเห็นแนวทางชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบ ๆ ข้าง บางคนอาจต้องเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวด้านต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองและอาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัวจากครอบครัวของตนเอง ครอบครัวของเพื่อน ญาติพี่น้อง หรือผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนอะไรดีจึงจะหางานทำได้ง่าย ๆ มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญคือต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับคำแนะนำของพ่อแม่ พี่น้องและเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทยมักจะเป็นลักษณะปกป้องคุ้มครองมาจนเกินไป เป็นห่วงเป็นใย ช่วยคิดวางแผนให้บุตรหลานไปเสียหมดทุกอย่าง ไม่ค่อยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้ตัดสินใจด้วยตนเอง และพ่อแม่ ญาติพี่น้องบางคนมีค่านิยมว่าการเรียนระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่จะทำให้บุตรหลานของตนมีโอกาสได้งานดี ๆ ทำ มีเงินเดือนสูง เป็นเจ้านายคนอื่น ๆ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน หากครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีพอ ก็มักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานของตนให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนกันจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจการเงินไม่สู้ดีนัก ไม่อาจส่งเสียบุตรหลานของตนให้เล่าเรียนระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอกได้ เขาเหล่านั้นก็จำเป็นต้องออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวและตนเองเสียก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงค่อยกลับเข้าศึกษาต่อกันใหม่ จะเห็นว่าการเข้าศึกษาของคนกลุ่มหลังนี้ มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากคนกลุ่มแรกกล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนเพื่อยกระดับวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย ดังนั้นการศึกษานับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการเปิดโอกาสให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ ถ้ามีการศึกษาดีจะเป็นแนวทางนำไปสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี เงินเดือนสูงพอเลี้ยงตนเองและครอบครัว การศึกษาอาจช่วยให้คนมีโอกาสด้านฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของตนได้

สุทิน นพเกตุ (2534 : 5) กล่าวว่า การเรียนปริญญาโทไม่ใช่เป็นแฟชั่น แต่เป็นการพัฒนาตัวเอง เพราะสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันของประเทศไทยการแข่งขันทางธุรกิจค่อนข้างสูง การได้พัฒนาตัวเองเป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถทำให้ก้าวสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทำการค้นคว้าหาข้อมูลและงานวิจัยต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

งานวิจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคลดังนี้

เพศ

จิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 68) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาล แยกตามสถาบันการศึกษา และมีงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ รวมทั้งเหตุผลในการเลือกเรียน โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ซึ่งได้ผลสอดคล้องกัน เป็นผลงานวิจัยของทรงเกียรติ ปีกเลา (2548 : 59) และผลงานวิจัยของสาริยา มัยโกลา (2549 : 47) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะนุช ชันสาครกิตติ (2549 : 46) ได้ทำการศึกษารวมทั้งแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมแตกต่างกัน

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ให้ผลไม่สอดคล้องกัน เป็นงานวิจัยของนิตยา มากเจริญชัย (2546 : 54) และงานวิจัยของภัทรพร ทาเวียง (2548 : 62) ซึ่งได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท และมีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แต่ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพครู พบว่า มีผลการวิเคราะห์ที่คล้ายคลึงกัน เป็นผลงานวิจัยของสมพร เพ็ญแสงชัย (2546 : 38) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของครูโรงเรียนสามเสนนอก พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

รวมทั้งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกลิน สะสมพล (2547 : 51) ผลงานวิจัยของวิสารท แฝงลาภ (2547 : 51) และผลงานวิจัยของสิทธิชัย สะสมพล (2548 : 52) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท นอกจากนี้เพศก็ไม่มีผลต่อการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานบริษัท สเปเชียลตี้ สปอร์ต จำกัด พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ผลสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของพลฤทธิ เติมสุภานิต (2545 : 41) ซึ่งได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน รวมทั้งมีงานวิจัยที่ศึกษาถึงเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อ ได้ผลการวิจัยสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นการศึกษาของสุชาติพิทย์ วีระชนานันท์ (2548 : 38) ได้ทำการศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตรีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญชนก แสงสง (2549 : 55) ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

อายุ

ปิยะนุช ชันสาครกิตติ (2549 : 47) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมแตกต่างกัน

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพแล้ว โดยสมพร เทียมเสริม (2546 : 38) และวิสารท แฝงลาภ (2547 : 52) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของครูและพนักงาน พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และมีงานวิจัยที่คล้ายคลึงกันโดยเพศศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 56) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานบริษัท สเปเชียลตี้ สปอร์ต จำกัด พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์มณฑา ดอกไม้ (2547 : 60) ซึ่งได้ทำการศึกษา

ความต้องการในการศึกษาต่อของบุคลากรบริษัท โภกภัณฑ์อะควเท็ค จำกัด พบว่า บุคลากรบริษัท โภกภัณฑ์อะควเท็ค จำกัด ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการในการศึกษาต่อแตกต่างกัน

สถานภาพสมรส

กสิณ สะสมพล (2547 : 51) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของเจ้าหน้าที่จัดการทรัพยากรสิน จัดการทรัพยากรสินกรุงเทพ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) พบว่า สถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่จัดการทรัพยากรสินมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท และสอดคล้องกับงานวิจัยของมานิดา อังศุวิโรจน์กุล (2547 : 44) และงานวิจัยของ ทิพย์มณฑา ดอกไม้ (2547 : 61) พบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่ให้ผลสอดคล้องกัน เป็นการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพแล้ว เป็นผลงานวิจัยของ จิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 57,69) และงานวิจัยของเดชศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 56) พบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีงานวิจัยที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาโท หาค้นหาบัณฑิตทางการศึกษา ซึ่งให้ผลสอดคล้องกัน โดยเป็นงานวิจัยของ สิทธิพันธ์ สยออดยิ่ง (2547 : 99) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาโท หาค้นหาบัณฑิตทางการศึกษา : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม พบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยในระดับค่อนข้างต่ำ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ให้ผลไม่สอดคล้องกัน เป็นงานวิจัยของรังรอง สีทองดี (2535 : 254) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่เป็นโสดและสมรสมีระดับแรงจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพแล้ว ซึ่งได้ผลงานวิจัยสอดคล้องกันเป็นงานวิจัยของวิสารท แผงลาก (2547 : 53) สิทธิชัย สะสมพล (2548 : 54) และสมพร เพ็ญเสงี่ยม (2546 : 38) พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท รวมทั้งมีงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยคล้ายคลึงกัน เป็นงานวิจัยของอทิพร เดิมบุญผาติ (2548 : 115) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่ต่างกัน

ภูมิลำเนา

นิตยา ประเสริฐประสาสน์ (2546 : 95) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของทรงเกียรติ ปีกเลทา (2548 : 59) ซึ่งทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายสามัญ หรือ สายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปีการศึกษา 2547 พบว่า ตัวแปรทางด้านเขตที่อยู่อาศัยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายสามัญ หรือ สายอาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ (2548 : 41) ได้ทำการศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นอกจากนี้งานวิจัยที่ให้ผล ไม่สอดคล้องกันเป็นงานวิจัยของจิรัช ณังเจริญสมุทร (2546 : 56,69) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ภูมิลำเนาของพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา

คณะ

อัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 56) ได้ทำการศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อในด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความในใจของตนเองแตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของสุกพัญญ์ ปิ่นเวหาและปาริษฐ์ ผลประเสริฐ (2544 : 33) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจบสาขาบริหารธุรกิจมากที่สุด (ร้อยละ 45.4) รองลงมาคือ อื่น ๆ ได้แก่ ศิลปศาสตร์ ด้านการจัดการทั่วไป กฎหมาย ด้านสาธารณสุข เป็นต้น (ร้อยละ 29.2) และครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (ร้อยละ 13.3) ตามลำดับ และนิตยา มากเจริญชัย (2546 : 55) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ตรีศึกษา : นิสิตปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า กลุ่มสาขาวิชาที่ นิสิตศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต

อย่างไรก็ตาม ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยคล้ายคลึงกันและได้ผลสอดคล้องกัน ซึ่งเป็น ผลงานวิจัยของนิตยา ประเสริฐประสาทณ์ (2546 : 92) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาที่วัดผลการศึกษาดังกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรทิพย์ ตั้งทวีธรรม (2548 : 157) ได้ทำการศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีแนวโน้มต่อการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

หลักสูตร

อัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 55) ได้ทำการศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณราย ประสิทธิ์นราพันธุ์ (2547 : 75) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษานิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตระดับปริญญาโทสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีสถานภาพทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในด้านการยอมรับของสังคม และด้านการพัฒนาตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยที่ให้ผลไม่สอดคล้องกัน โดยทำการศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นผลงานวิจัยของรวิพร นิลदानวงศ์ (2544 : 55) และผลงานวิจัยของปิยะนุช ชันสาครกิตติ (2549 : 56) พบว่า นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

คะแนนเฉลี่ยสะสม

สุคาพิทย์ วีระชนานันท์ (2548 : 40) ได้ทำการศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกรทิพย์ ดังทวีธรรม (2548 : 158) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีแนวโน้มในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อและศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนต่อ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนและนักศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งมีผลสอดคล้องกัน โดยเป็นผลงานวิจัยของพุดธิภา เอี่ยมสุภานิต (2545 : 44) ผลงานวิจัยของทรงเกียรติ ปักเคทา (2548 : 59) และเป็นผลงานวิจัยของสาริยา มัยโกลา (2549 : 48) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

อาชีพ

วิริยา จงรักษ์สัตย์ (2537 : 36) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มเจ้าของกิจการมีความสนใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่กลุ่มอาชีพอื่นมีทั้งสนใจและไม่สนใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสุภพงษ์ ปิ่นเวหาและปาจรีย์ ผลประเสริฐ (2544 : 36) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า อาชีพธุรกิจ/ค้าขายส่วนตัว พนักงาน ลูกจ้างบริษัทห้างร้านเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างของบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ มีความต้องการศึกษาต่อ ในขณะที่นักศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือผู้ที่กำลังว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ จะยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อ

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ให้ผลงานวิจัยไม่สอดคล้องกัน โดยทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งเป็นงานวิจัยของรังรอง สีทองดี (2535 : 254-255) และเป็นผลงานวิจัยของรัชชนก แสงส่ง (2549 : 58) พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยที่ศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ได้ผลการวิจัยสอดคล้องกัน เป็นผลงานวิจัยของอทิพร เตมบุญผาดี (2548 : 115) และผลงานวิจัยของสุจินตนา บุญทวี (2549 : 115) พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่แตกต่างกัน

จำนวนที่นั่งในครอบครัว

ลาวัลย์ ผุงพิพัฒน์พงศ์ (2546 : 42) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า จำนวนที่นั่งในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธิพันธ์ ชยศอดขัย (2547 : 99) ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาโททางการศึกษา : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม พบว่า จำนวนบุตรของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยในระดับค่อนข้างต่ำ

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ให้ผลไม่สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นงานวิจัยของพัฒน์พงศ์ พวงทอง (2535 : 110) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชาวเขา จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า จำนวนที่นั่งในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของพญนิภา เอี่ยมสุภานิต (2545 : 41) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษากับจำนวนที่นั่งในครอบครัวของนักเรียนไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จำนวนที่นั่งที่กำลังศึกษา

ชนิษฐา สุวรรณนิตย์ (2533 : 36) ได้ทำการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การเห็นผู้อื่นเป็นต้นแบบส่งผลทางตรงต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนหรือความสามารถในการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พญนิภา เอี่ยมสุภานิต (2545 : 42) ซึ่งได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษากับการมีที่นั่งที่ได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

งานวิจัยด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจดังนี้

รายได้ของนักศึกษา

วิสารท แสงลาก (2547 : 53) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของพนักงานบริษัท ทู คอรัปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) พบว่ารายได้ของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร เพ็ญเสถียร (2546 : 40) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของครู โรงเรียนสามเสนนอก พบว่ารายได้ของประชากรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

อย่างไรก็ตาม ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยศึกษาตัวแปรคล้ายคลึงกัน และผลสรุปมีความสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของจิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 64,77) และผลงานวิจัยของเดชศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 59) พบว่า รายได้ต่อเดือนของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

รายได้ที่คาดหวัง

ลาวัลย์ ผูกพิพัฒน์พงศ์ (2546 : 46) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า รายได้ที่คาดหวังของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรพร เทเวียง (2548 : 68,75) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่ารายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาและภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อย่างไรก็ตาม ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพแล้วเป็นงานวิจัยของจิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 64,77) พบว่า รายได้ที่คาดหวังมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

ลาวัลย์ ผูกพิพัฒน์พงศ์ (2546 : 46) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าความคาดหวังในอาชีพของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ และสอดคล้องกับงานวิจัย

ของเดชศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 60) ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานบริษัท สเปเชียลตี้ สปอร์ต จำกัด พบว่า ความคาดหวังในอาชีพของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรพร ทาเวียง (2548 : 67,75) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาคณิตศาสตร์ และภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อาชีพของผู้ปกครอง

รวีพร นิลदानวงศ์ (2544 : 56) ได้ทำการศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน และมีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นงานวิจัยของพุดธิภา เอี่ยมสุภชาติ (2545 : 43) และงานวิจัยของทรงเกียรติ ปีกเคทา (2548 : 60) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา เป็นงานวิจัยของลาวัลย์ ผุงพิพัฒน์พงศ์ (2546 : 46) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของเดชศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 59-60) ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานบริษัท สเปเชียลตี้ สปอร์ต จำกัด พบว่า อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและอาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีงานวิจัยที่ศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อและให้ผลสอดคล้องกัน เป็นงานวิจัยของสุชาติพิทย วีระชนานันท์ (2548 : 43) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อ

แต่มีงานวิจัยให้ผลไม่สอดคล้องกัน โดยเป็นงานวิจัยของนิตยา มากเจริญชัย (2546 : 59) และภัทรพร ทาเวียง (2548 : 67) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า อาชีพของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท นอกจากนี้ จิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 64) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า รายได้ต่อเดือนของมารดาพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลเขกตามระดับการศึกษา

อย่างไรก็ตาม กรทิพย์ ตั้งทิธรรม (2548 : 159) ได้ทำการศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันมีแนวโน้มต่อการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งมีงานวิจัยที่ได้ผลสอดคล้องกันซึ่งเป็นงานวิจัยของสาริยา มัยโกภา, วราภรณ์ ทะนันและลาวัลย์ โกลสุวรรณ ได้ทำการศึกษาเหตุผลในการศึกษาต่อ และกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีเหตุผลในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (2549 : 52), (2549 : 78) และ (2550 : 55) นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยได้ผลสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นงานวิจัยของนิตยา ประเสริฐประสาทณ์. (2546 : 94) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รายได้ของผู้ปกครอง

ภัทรพร ทาเวียง (2548 : 67,74) และลาวัลย์ ผุงพิพัฒน์พงศ์ (2546 : 46) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 พบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท และสอดคล้องกับงานวิจัยของเดชศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 60) พบว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อ และให้ผลสอดคล้องกัน เป็นงานวิจัยของสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ (2548 : 45)

อย่างไรก็ตาม ทรงเกียรติ ปิกเคทา (2548 : 61) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายสามัญ หรือ สายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปีการศึกษา 2547 พบว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ

แต่มีงานวิจัยที่ให้ผลไม่สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นงานวิจัยของนิตยา มากเจริญชัย (2546 : 59) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กรณีศึกษา : นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่ารายได้ที่เป็นตัวเงินและรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์

กับความต้องการศึกษาต่อปริญญาโท สอดคล้องกับงานวิจัยของเชิษกรมล ทองอุทิศ (2546 : 68) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของสมพร เพ็ญแสงชัย, กลิ่น สะสมพลและวิสารท แฝงลาภ ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างครู เจ้าหน้าที่และพนักงานในบริษัท พบว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ซึ่งได้ผลการวิจัยสอดคล้องกัน (2546 : 40), (2547 : 53) และ (2547 : 54)

อย่างไรก็ตาม มีผลงานวิจัยของนิตยา ประเสริฐประศาสน์ (2546 : 94) และสาริยา มัยโกคา (2549 : 54) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อและเหตุผลในการศึกษาต่อ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

จากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อมีต่อไปนี้

ศุภพงษ์ ปิ่นเวหาและปาจริย์ ผลประเสริฐ (2544 : 33,37-39, 42-43) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตจังหวัดกำแพงเพชรและเขตจังหวัดตาก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษามีจำนวน 600 คน พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโททางสาขาบริหารธุรกิจมากที่สุด รองลงมา คือ ยังไม่ตัดสินใจ และไม่ต้องการ โดยเหตุผลที่สำคัญที่สุดของความต้องการศึกษาต่อ คือ ต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ส่วนเหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ หรือยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท คือ มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ และยังพบอีกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโททางสาขาบริหารธุรกิจที่สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร แต่มีบางส่วนที่ยังไม่แน่ใจหรือไม่ศึกษาต่อ โดยให้เหตุผลว่าที่เลือกศึกษาต่อที่สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร เพราะการเดินทางสะดวกหรือไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาก ส่วนเหตุผลที่ยังไม่แน่ใจหรือไม่ศึกษาต่อ เพราะชื่อเสียงหรือความน่าเชื่อถือในการเปิดสอนระดับปริญญาโทของสถาบันยังไม่เป็นที่ยอมรับ, ไม่สะดวกในการเดินทาง, ไม่ต้องการเรียนในลักษณะที่ต้องเข้าเรียนเป็นประจำ, คิดว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง, อยากเรียนต่อที่มหาวิทยาลัย, ไม่แน่ใจว่าจะทำงานหรืออาศัยอยู่ในเขตที่ใกล้สถาบันราชภัฏกำแพงเพชรหรือไม่ และอัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 47) ได้ศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และ 2 จำนวน 300 คน พบว่า นิสิตมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต 5 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก รวมทั้งอิทธิพล เดิมบุญผาคี (2548 : 145) ศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สาขาใดก็ได้ และเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงาน 2 ปีขึ้นไป และทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 431 คน การวิเคราะห์ความเป็นไปได้แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการตลาดและด้านการเงิน ซึ่งความเป็นไปได้ด้านการตลาดศึกษาในเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและความคิดเห็นของผู้เรียนในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ในด้านสถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านส่งเสริมการตลาด สำหรับความเป็นไปได้ด้านการเงินจะใช้เงินลงทุนเริ่มแรก 2,243,000 บาท อายุของโครงการมีระยะเวลา 5 ปี เมื่อศึกษาความสนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พบว่า มีผู้สนใจในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน จำนวน 256 คน หรือร้อยละ 59.40 อีกทั้ง สุจินตนา บุญทวี (2549 : 118) ศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ศูนย์บริการการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ณ แฟชั่นไอส์แลนด์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาค กศ.พบ.ที่กำลังศึกษาอยู่ที่ศูนย์บริการการศึกษา ณ แฟชั่นไอส์แลนด์ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 328 คน พบว่า ส่วนใหญ่จะศึกษาต่อในหลักสูตร M.B.A. ปีที่คาดว่าจะศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คือ ปี พ.ศ. 2552 ส่วนใหญ่ไม่ต้องการศึกษานานต่างประเทศ ช่วงเวลาที่สนใจเรียน คือ วันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 18.00 น. – 21.00 น. คาดว่าเมื่อเรียนจบหลักสูตร M.B.A. แล้ว จะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 13,580.57 บาท โดยมีเหตุผลที่ศึกษาต่อ เพื่อความภาคภูมิใจ ฟังพอใจ จำนวนรองลงมา เพื่อศึกษาสิ่งที่ยังไม่รู้ ส่วนแขนงวิชาที่สนใจลำดับที่ 1 แขนงวิชาการจัดการทั่วไป รองลงมาเป็นแขนงวิชาการตลาด และยังมีแขนงวิชา อื่น ๆ ที่สนใจศึกษาต่อ ได้แก่ การบัญชี คอมพิวเตอร์ โลจิสติกส์ และทฤษฎีพัฒนา ดอกไม้ (2547 : 54-59) ศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อของบุคลากรบริษัท โกลด์นัทอะเควอเทค จำกัด กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็น บุคลากร ของบริษัท โกลด์นัทอะเควอเทค จำกัด จำนวน 150 คน พบว่า บุคลากรบริษัท โกลด์นัทอะเควอเทค จำกัด มีความต้องการศึกษาต่อมากที่สุด รองลงมา คือ ไม่ต้องการศึกษาต่อ และยังไม่แน่ใจ ส่วนใหญ่บุคลากรที่มี

ความต้องการศึกษาต่อจะใช้ระยะเวลาในการวางแผนที่จะศึกษาต่อ 2-3 ปี และสนใจในสาขาบริหารธุรกิจ/การจัดการ มากที่สุด และมีเพื่อนร่วมงานที่กำลังศึกษาต่อหรือสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงกว่าอยู่ฝ่าย/แผนกเดียวกัน บุคลากรที่สนใจศึกษาต่อจะมีการตัดสินใจศึกษาต่อด้วยตนเอง และใช้ทุนส่วนตัวในการศึกษาต่อ รองลงมาใช้ทุนจากผู้ปกครอง และความมุ่งมั่นจากการศึกษาต่อของบุคลากรมีความมุ่งมั่นในระดับมากที่สุด ในเรื่องของความมั่นคงในหน้าที่การงาน รายได้ที่สูงขึ้น การเพิ่มทักษะและพัฒนาความรู้ ส่วนความคาดหวังจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อของบุคลากรมีความคาดหวังในระดับมากที่สุด คือ เรื่องเนื้อหาหลักสูตรที่เหมาะสมกับยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความมีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้ของคณาจารย์/ผู้สอน กับความมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีของคณาจารย์/ผู้สอน เครื่องมืออุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่เน้นความทันสมัยด้วยระบบเทคโนโลยี รวมทั้งจันทร์เจ้า สุรัสวดีเจริญและ นพดล ยุทธสุขประเสริฐ (2549 : 35-36) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา คือ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2542-ภาคต้นปีการศึกษา 2546 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ทั้งหมด 270 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความจำเป็นในการประกอบอาชีพ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านความมุ่งมั่นของตนเอง ด้านอาคารสถานที่ ด้านอิทธิพลของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความสะดวกในการเดินทาง ตามลำดับ และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษามีดังนี้ 1. นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง 2. ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถที่มีอยู่ 3. ต้องการได้รับวุฒิการศึกษาสูงขึ้น 4. ต้องการปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 5. ต้องการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานสูงขึ้น 6. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีชื่อเสียงดีและมีคุณภาพเป็นที่รู้จักกันทั่วไป 7. หลักสูตรที่ศึกษาสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ 8. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติงานได้ตรงสาขา 9. มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ 10. อาจารย์ผู้สอนเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในวงการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 หลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและวิทยาลัยนานาชาติ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคสมทบ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 2,803 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มจากประชากรดังข้อที่ 1.1 โดยมีการสุ่ม 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (Yamane. 1973 : 1088)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่

n	คือ	จำนวนตัวอย่าง
N	คือ	จำนวนประชากร
e	คือ	ขนาดของความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$

ประชากร คือ นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 หลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและวิทยาลัยนานาชาติ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคสมทบ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 2,803 คน กำหนดให้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 แทนค่าลงในสูตรการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง กรณีรู้จำนวนประชากรของ Yamane ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\
 &= \frac{2,803}{1 + 2,803(0.05)^2} \\
 &= 350 \quad \text{คน}
 \end{aligned}$$

จากประชากร 2,803 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 350 คน ของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 หลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและวิทยาลัยนานาชาติ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และ

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคสมทบ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1.2.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยจัดแบ่งประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มย่อยหลาย ๆ กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มเรียกว่า ชั้นภูมิ (Stratum) เนื่องจากขนาดตัวอย่างจากชั้นภูมิมีขนาดใหญ่และแบ่งออกเป็นหลายคณะ ในแต่ละคณะมีจำนวนตัวอย่างไม่เท่ากันจึงกำหนดขนาดตัวอย่างของชั้นภูมิเป็นสัดส่วนกับจำนวนหน่วยทั้งหมดในชั้นภูมิ นั้น ๆ (Proportional to Size) เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่ได้รับเลือกมีความเป็นตัวแทนของประชากรมากขึ้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2550: 19) จากสูตร ดังนี้

$$n_1 = \frac{N_i}{N} \times n$$

$$n_1 = \frac{N_1}{2,803} \times 350$$

ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างบางคณะน้อยกว่า 10 คน ผู้วิจัยจึงเก็บกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และแต่ละคณะที่ศึกษาจะเก็บตัวอย่างให้ได้ไม่น้อยกว่า 10 คน เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของข้อมูล ส่งผลให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน แบ่งออกตามคณะ ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ สาขาและภาคปกติและภาคสมทบ

หลักสูตร	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
<u>หลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ)</u>		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	42	10
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	317	40
คณะบริหารธุรกิจ	687	86
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	166	21
คณะวิศวกรรมศาสตร์	191	24
คณะศิลปศาสตร์	342	43
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	33	10
<u>วิทยาลัยนานาชาติ</u>		
คณะบริหารธุรกิจ	78	10
รวม	1,856	244
<u>หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติ)</u>		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	31	10
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	132	17
คณะบริหารธุรกิจ	329	41
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15	10
คณะวิศวกรรมศาสตร์	35	10
คณะศิลปศาสตร์	79	10
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	14	10
รวม	635	108

ตาราง 3 (ต่อ)

หลักสูตร	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
<u>หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคสมทบ)</u>		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	76	10
คณะบริหารธุรกิจ	144	18
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	13	10
คณะวิศวกรรมศาสตร์	79	10
รวม	312	48
รวมทั้งหมด	2,803	400

1.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งตัวแปร ดังนี้

1.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพสมรส
4. ภูมิลำเนา
5. คณะ
6. หลักสูตร
7. คะแนนเฉลี่ยสะสม
8. อาชีพ
9. จำนวนพี่น้องในครอบครัว
10. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา

2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

1. รายได้ของนักศึกษา
2. รายได้ที่คาดหวัง
3. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

4. อาชีพของผู้ปกครอง

5. รายได้ของผู้ปกครอง

1.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 โดยแบ่งตัวแปรตาม ดังนี้

1) นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี หมายถึง นักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาที่จบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้นและเข้าศึกษาในปี 2548 และเรียนในวันและเวลาราชการ ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและวิทยาลัยนานาชาติคณะบริหารธุรกิจ

2) นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติ) หมายถึง นักศึกษาที่เข้าศึกษา ปี 2549 และเรียนในวันและเวลาราชการ ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ รวมทั้งนักศึกษาที่เข้าศึกษา ปี 2550 ได้แก่ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะศิลปศาสตร์

3) นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคสมทบ) หมายถึง นักศึกษาที่เข้าศึกษา ปี 2549 และเรียนนอกเวลาราชการ ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะวิศวกรรมศาสตร์ รวมทั้งนักศึกษาที่เข้าศึกษา ปี 2550 ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ: กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 หลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและวิทยาลัยนานาชาติ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคสมทบ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวผู้ตอบตามข้อมูลที่กำหนดมา โดยจำนวนตัวเลือกที่ให้เลือกตอบมีหลายลักษณะ คือ

1.1 Check List เป็นแบบสอบถามที่มีตัวเลือกให้ตอบ เช่น

เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. แบบสอบถามปลายเปิด (Opened Form) เป็นแบบสอบถามที่ไม่กำหนดคำตอบไว้แน่นอน แต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้ตอบอย่างอิสระ

3. โครงสร้างของแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำชี้แจงของแบบสอบถามถึงวัตถุประสงค์ของความต้องการข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงการขอข้อมูลไปเพื่อทำอะไร และคำตอบจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไร

ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถานอื่น ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ยังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดแล้วนำข้อมูลที่ได้นักศึกษามาจัดกลุ่มใหม่

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด

4. ขั้นตอนในการเตรียมแบบสอบถาม มีดังนี้

4.1 ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แล้วรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาทำเป็นตารางปัจจัย แล้วศึกษาปัจจัยทุกตัวในตารางนั้นว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่ออย่างไร เพื่อเลือกปัจจัยในตารางที่มีความสำคัญกับความต้องการศึกษาต่อมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และกรอบแนวคิดในการวิจัย

4.3 ตรวจสอบแบบสอบถามฉบับร่างเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยทำ 3 ระดับ ดังนี้

4.3.1 ตรวจสอบด้วยตนเอง เป็นการตรวจสอบในการใช้ถ้อยคำและประโยคให้ถูกต้อง ชัดเจน ตรวจสอบการเรียงลำดับของข้อความว่าสับสนหรือไม่และดูความเหมาะสมของข้อความต่าง ๆ ในแบบสอบถาม

4.3.2 ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการเสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด เมื่อตรวจสอบแล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

4.3.3 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยและทำการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างอื่น (Tryout) โดยทำการทดสอบกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นกลุ่มที่ใช้สำหรับ Tryout จำนวน 30 ชุด

4.4 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 30 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 57 คน คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 145 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 41 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 44 คน คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 53 คน คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำนวน 20 คนและวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 10 คน

2. รวบรวมข้อมูลของแต่ละคณะที่เก็บแบบสอบถามให้ครบถ้วนตามจำนวน

3. จัดระเบียบของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดให้เรียบร้อย

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาลงรหัสแบบสอบถามและบันทึกข้อมูล

4.3 นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากการหาค่าทางสถิติต่าง ๆ ได้แก่

4.3.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

4.3.2 การทดสอบความเป็นอิสระ โดยการใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-square test for independence)

4.3.3 การวัดระดับความสัมพันธ์โดยวิธี Cramer's V

4.3.4 การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

4.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

4.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการอธิบายให้เห็นคุณลักษณะต่าง ๆ ที่สำคัญของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย

- ค่าร้อยละ (Percent) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อยละ ซึ่งเป็นการอธิบายข้อมูลเบื้องต้น ใช้สูตรดังนี้ (สรชัย พิศาลบุตรและคณะ. 2549: 112)

$$= \frac{\text{จำนวนข้อมูลในแต่ละค่า}}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}} \times 100$$

4.4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งเป็นการสรุปข้อเท็จจริงของข้อมูลทั้งหมด ประกอบด้วย

- การหาความสัมพันธ์ โดยการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi-square test for independence) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2552 : 204)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O - E)^2}{E}$$

โดยที่	χ^2	หมายถึง	ค่าไค-สแควร์
	O	หมายถึง	ความถี่ที่ได้จากการสังเกต
	E	หมายถึง	ความถี่ที่คาดหวัง

หา E ที่คู่กับ O แต่ละตัวจากสูตร

$$E = \frac{R \times C}{N}$$

R	หมายถึง	ผลรวมของความถี่ในแถวนั้น
C	หมายถึง	ผลรวมของความถี่ในคอลัมน์นั้น
N	หมายถึง	ผลรวมของความถี่ทั้งหมด

4.4.3 การวัดระดับความสัมพันธ์โดยวิธี Cramer's V ค่าที่ได้จะบอกให้ทราบว่าตัวแปร 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด ค่าที่ได้บอกได้เพียงระดับความสัมพันธ์ แต่ไม่สามารถบอกทิศทางของความสัมพันธ์ได้ ค่า V ที่คำนวณได้อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2552 : 214)

$$V = \sqrt{\frac{\chi^2}{N \cdot \text{Minimum}\{(r-1) \text{ or } (c-1)\}}}$$

โดยที่	N	หมายถึง	จำนวนข้อมูลทั้งหมดที่ศึกษา
	r	หมายถึง	จำนวนกลุ่มของตัวแปรด้านแถว
	c	หมายถึง	จำนวนกลุ่มของตัวแปรด้านคอลัมน์

4.4.4 การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์การถดถอย กรณีตัวแปรอิสระจะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว หรืออาจมีตัวแปรบางตัวเป็นตัวแปรเชิงปริมาณและตัวแปรบางตัวเป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม โดยตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2551 : 79) ดังนี้

- ไบนารี โลจิสติก รีเกรสชัน (Binary Logistic Regression) จะใช้เมื่อตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงกลุ่มที่มีค่าได้เพียง 2 ค่า (Dichotomous Variable) เป็นการวิเคราะห์จากสมการ (1) (Allison. 1999 : 184)

$$\log(p/1-p) = A + B_1x_1 + B_2x_2 + \dots + B_nx_n \quad \dots\dots\dots(1)$$

เมื่อ p หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ ($\text{Prob}_{\text{event}}$)

$1-p$ หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะไม่เกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ ($\text{Prob}_{\text{no event}}$)

หลักในการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก ในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการ ดังนี้

การประมาณการสัมประสิทธิ์การถดถอย (Logistic Coefficient Estimation)

ในการประมาณการสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบโลจิสติก สามารถทำได้โดยการเปรียบเทียบสัดส่วนความน่าจะเป็นของการเกิดขึ้นของเหตุการณ์หนึ่ง ๆ กับความน่าจะเป็นของการไม่เกิดเหตุการณ์นั้น ซึ่งอัตราส่วนนี้เรียกว่า อัตราส่วนความน่าจะเป็น (Odds Ratio) ซึ่งสามารถคำนวณได้จากสูตรนี้ (Hair and others. 1998 : 278)

$$\text{Prob}_{\text{(event)}} / \text{Prob}_{\text{(no event)}} = e^z \quad \dots\dots\dots(2)$$

เมื่อ $\text{Prob}_{\text{(event)}}$	แทน	ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ
$\text{Prob}_{\text{(no event)}}$	แทน	ความน่าจะเป็นที่จะไม่เกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ
Z	แทน	สมการถดถอย $A + B_1x_1 + \dots + B_nx_n$

จากสมการที่ 2 เป็นสมการที่ได้จากการถอดลอการิทึม (Antilog) สมการ (1) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่ได้แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามมากน้อยเพียงใดและในทิศทางใด ซึ่งการอธิบายค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเป็นไปตามตาราง 4

ตาราง 4 การอธิบายค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบ โลจิสติก

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Logistic Coefficient)	ค่า Antilog	ค่า Odds Ratio	การอธิบายผล
$\beta > 0$	มีค่ามากกว่า 1	มีค่าเพิ่มขึ้น	X ส่งผลต่อ Y ในทิศทางเดียวกัน
$\beta < 0$	มีค่าน้อยกว่า 1	มีค่าลดลง	X ส่งผลต่อ Y ในทิศทางตรงกันข้าม
$\beta = 0$	มีค่าเท่ากับ 0	ไม่เปลี่ยนแปลง	X ไม่ส่งผลต่อ Y

การประเมินความเหมาะสมของแบบจำลอง (Assessing the Goodness-of-Fit of the Estimated Model)

การพิจารณาความเหมาะสมของแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา เป็นการทดสอบเพื่อดูว่าแบบจำลองหรือสมการถดถอยที่ใช้มีความเหมาะสมในการใช้อธิบายผลของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมหานครน้อยเพียงใด โดยมีสถิติการทดสอบ ดังนี้ (Hair and others. 1998 : 280-281) และ (Gujarati. 1999 : 446-450)

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองมี 4 วิธี ดังนี้

1. การทดสอบค่าล็อกไลค์ลิฮูด (Log Likelihood)
2. การทดสอบค่าไค-สแควร์ (χ^2 Test)
3. สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)
4. การทดสอบของโฮสเมอร์และเลมโชว์ (Hosmer and Lemeshow Test)

1. การทดสอบค่าล็อกไลค์ลิฮูด (Log Likelihood) เป็นการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองวิธีหนึ่งด้วยวิธีการหาค่าไลค์ลิฮูดสูงสุด (Method of Maximum Likelihood : ML) คำนวณได้จากการนำค่า -2 คูณด้วยค่าไลค์ลิฮูด (Likelihood Value) เขียนสั้น ๆ ว่า -2LL ซึ่งแบบจำลองที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ แบบจำลองที่มีค่าล็อกไลค์ลิฮูดน้อยที่สุด

2. การทดสอบค่าไค-สแควร์ (χ^2 Test) เป็นการทดสอบการลดลงของค่าล็อกไลค์ลิฮูด (The Reduction for the Log Likelihood Value) โดยแบบจำลองจะมีความเหมาะสม โดยมีหลักในการตั้งสมมติฐานดังนี้

$H_0: \beta = 0$ (ตัวแปรอิสระไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

$H_1: \beta \neq 0$ (ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

เพราะฉะนั้น แบบจำลองจะมีความเหมาะสมเมื่อค่านัยสำคัญจากการคำนวณ (p-value) มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าตัวแปรอิสระในแบบจำลองมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

3. สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination) เป็นการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Overall Model Fit) โดยค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติกจะมีลักษณะคล้ายกับค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของการวิเคราะห์การถดถอยทั่วไป ซึ่งค่านี้จะแสดงถึงความสามารถของตัวแปรอิสระทั้งหมดของแบบจำลองที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดในการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติกที่นิยมใช้กัน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของแม็คแฟดเดน (McFadden R^2) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของแมดดาลา (Maddala R^2) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของค็อกซ์และสเนลล์ (Cox & Snell R^2) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของนาเกลเคิร์ก (Nagelkerke R^2) และค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดเทียม (Pseudo R^2) ซึ่งการศึกษาคำนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Cox & Snell, Nagelkerke

4. การทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ (Hosmer and Lemeshow Test) เป็นวิธีการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองโดยการทดสอบแบบแบ่งกลุ่มตัวอย่าง (Classification Test) จำนวน 10 กลุ่ม แล้วหาความแตกต่างระหว่างค่าสังเกตหรือค่าที่แท้จริง (Observed or Actual Value) กับค่าคาดหวังหรือค่าพยากรณ์ (Expected or Predicted Value) ซึ่งแบบจำลองจะมีความเหมาะสมมากเมื่อค่าความแตกต่างดังกล่าวมีค่าน้อย

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression)

การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Testing for Significant of the Coefficient)

ในการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยในแบบจำลองโลจิสติก สามารถทดสอบได้โดยใช้ค่าสถิติวาลด์ (Wald Statistic) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามหรือไม่ โดยค่าสถิติวาลด์ของตัวแปรใดมีค่าสูงแสดงถึงความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้มาก

ตัวแปรและการกำหนดตัวแปรในแบบจำลองแบบโลจิสติก

ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบ โลจิสติก (Logit Model) แสดงดังตาราง 5

ตาราง 5 ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบ โลจิสติก

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
ปัจจัยส่วนบุคคล	
1. เพศ	ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. อายุ	
3. สถานภาพสมรส	
4. ภูมิลำเนา	
5. คณะ	
6. หลักสูตร	
7. คะแนนเฉลี่ยสะสม	
8. อาชีพ	
9. จำนวนพี่น้องในครอบครัว	
10. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา	
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	
1. รายได้ของนักศึกษา	
2. รายได้ที่คาดหวัง	
3. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	
4. อาชีพของผู้ปกครอง	
5. รายได้ของผู้ปกครอง	

จากตาราง 5 แสดงตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบ โลจิสติก ซึ่งตัวแปรอิสระแบ่งออกตามปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สำหรับตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

การวัดตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ตามตาราง 5 มีการวัดโดยการให้คะแนนประเมิน ดังนี้

1. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ให้คะแนนประเมิน ดังนี้

ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ	คะแนนประเมิน
ต้องการศึกษาต่อ	1
ต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	0

2. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ตัวแปรที่คาดว่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วย

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

เพศ (SEX_i) หมายถึง ลักษณะทางกายภาพทางร่างกายของนักศึกษา มีการวัด ดังนี้

เพศ	คะแนนประเมิน
ชาย	1
หญิง	2

อายุ (AGE_i) หมายถึง ช่วงเวลาดังแต่เกิดจนถึงเวลาปัจจุบัน มีการวัด ดังนี้

อายุ	คะแนนประเมิน
น้อยกว่า 22 ปี	1
ตั้งแต่ 22 ปี ขึ้นไป	2

สถานภาพสมรส (STA_i) หมายถึง สถานะของนักศึกษาในปัจจุบัน มีการวัด ดังนี้

สถานภาพสมรส	คะแนนประเมิน
โสด	1
สมรส	2

ภูมิฐานะ (ADD) หมายถึง ถิ่นที่อยู่อาศัยของนักศึกษาตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน มีการวัดดังตาราง 6

ตาราง 6 คะแนนประเมินตัวแปรภูมิฐานะ

ภูมิฐานะ	คะแนนประเมิน (ภูมิฐานะนี้)	คะแนนประเมิน (ภูมิฐานะอื่น)
กรุงเทพ(ADD _{1i})	1	0
ภาคกลาง(ADD _{2i})	1	0

คณะ (FAC) หมายถึง หน่วยงานในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่จัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มีการวัด ดังนี้

คณะ	คะแนนประเมิน
สังคมศาสตร์	1
วิทยาศาสตร์	2

หลักสูตร (COU) หมายถึง วิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กำหนดไว้ในการศึกษา มีการวัด ดังนี้

หลักสูตร	คะแนนประเมิน
4 ปี	1
2 ปี	2

คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม สำหรับหลักสูตร 4 ปี ให้ใช้ผลการเรียนตั้งแต่ปี 1 ภาคเรียนที่ 1 ถึง ปี 4 ภาคเรียนที่ 1 สำหรับหลักสูตร 2 ปี เทียบโอนทั้งภาคปกติและภาคสมทบให้ใช้ผลการเรียนตั้งแต่ปี 3 ภาคเรียนที่ 1 ถึง ปี 4 ภาคเรียนที่ 1 มีการวัดดังตาราง 7

ตาราง 7 คะแนนประเมินตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสม

คะแนนเฉลี่ยสะสม	คะแนนประเมิน (คะแนนเฉลี่ยสะสมนี้)	คะแนนประเมิน (คะแนนเฉลี่ยสะสมอื่น)
น้อยกว่า 2.51 (GPA _{1i})	1	0
2.51-3.00 (GPA _{2i})	1	0

อาชีพ (OCS) หมายถึง งานที่ทำเป็นประจำของผู้เรียน มีการวัด ดังนี้

อาชีพ	คะแนนประเมิน
นักศึกษา	1
อื่น ๆ	2

จำนวนพี่น้องในครอบครัว (SIS) หมายถึง จำนวนบุตรร่วมบิดามารดา บุตรบุญธรรม
ตัวนักศึกษารวมกัน มีการวัดดังนี้

จำนวนพี่น้องในครอบครัว	คะแนนประเมิน
น้อยกว่า 3 คน	1
ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	2

จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา (SISE) หมายถึง จำนวนบุตรร่วมบิดามารดา บุตรบุญธรรม
ตัวนักศึกษารวมกันที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในปัจจุบัน มีการวัดดังตาราง 8

ตาราง 8 คะแนนประเมินตัวแปรจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา

จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา	คะแนนประเมิน (จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา)	คะแนนประเมิน (จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอื่น)
1 คน (SISE _{1i})	1	0
2 คน (SISE _{2i})	1	0

รายได้ของนักศึกษา (INS) หมายถึง รายได้ที่ได้รับจากเงินเดือนประจำและเงินอื่น ๆ ใน
แต่ละเดือนของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มีการวัดดังตาราง 9

ตาราง 9 คะแนนประเมินตัวแปรรายได้ของนักศึกษา

รายได้ของนักศึกษา	คะแนนประเมิน (นักศึกษามีรายได้)	คะแนนประเมิน (นักศึกษามีรายได้อื่น)
น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน (INS _{1i})	1	0
5,000-10,000 บาทต่อเดือน (INS _{2i})	1	0

รายได้ที่คาดหวัง (EXI) หมายถึง รายได้ที่คาดว่าจะได้รับเมื่อแรกเข้าทำงานหรือเมื่อได้รับการปรับเพิ่มขึ้นภายหลังจากสำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีการวัดดังตาราง 10

ตาราง 10 คะแนนประเมินตัวแปรรายได้ที่คาดหวัง

รายได้ที่คาดหวัง	คะแนนประเมิน (รายได้ที่คาดหวังนี้)	คะแนนประเมิน (รายได้ที่คาดหวังอื่น)
น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือน (EXI _{1i})	1	0
20,001-25,000 บาทต่อเดือน (EXI _{2i})	1	0
25,001-30,000 บาทต่อเดือน (EXI _{3i})	1	0

โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (SUC) หมายถึง ความก้าวหน้าของอาชีพการทำงานในอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีการวัดดังนี้

โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	คะแนนประเมิน
มีโอกาสมาก	1
มีโอกาสน้อย	2

อาชีพของผู้ปกครอง (OCF) หมายถึง ลักษณะการทำงานในปัจจุบันของผู้ปกครอง มีการวัดดังตาราง 11

ตาราง 11 คะแนนประเมินตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	คะแนนประเมิน (ผู้ปกครองประกอบอาชีพนี้)	คะแนนประเมิน (ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น)
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (OCF _{1i})	1	0
พนักงานบริษัทเอกชน (OCF _{2i})	1	0
เกษตรกร (OCF _{3i})	1	0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว (OCF _{4i})	1	0

รายได้ของผู้ปกครอง (INF_i) หมายถึง รายได้หรือค่าตอบแทนที่ได้รับจากการประกอบอาชีพเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองรวมถึงรายได้อื่น ๆ ด้วย มีการวัดดังตาราง 12

ตาราง 12 คะแนนประเมินตัวแปรรายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง	คะแนนประเมิน (ผู้ปกครองมีรายได้นี้)	คะแนนประเมิน (ผู้ปกครองมีรายได้อื่น)
น้อยกว่า 10,001 บาทต่อเดือน (INF _{1i})	1	0
10,001-20,000 บาทต่อเดือน (INF _{2i})	1	0
20,001-30,000 บาทต่อเดือน (INF _{3i})	1	0

รูปแบบฟังก์ชันที่ใช้ในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่สามารถหาฟังก์ชันความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{RMUTK}_i = & a + b_1\text{SEX}_i + b_2\text{AGE}_i + b_3\text{STA}_i + b_4\text{ADD}_{1i} + b_5\text{ADD}_{2i} + \\ & b_6\text{FAC}_i + b_7\text{COU}_i + b_8\text{GPA}_{1i} + b_9\text{GPA}_{2i} + b_{10}\text{OCS}_i + \\ & b_{11}\text{SIS}_i + b_{12}\text{SISE}_{1i} + b_{13}\text{SISE}_{2i} + b_{14}\text{INS}_{1i} + b_{15}\text{INS}_{2i} + \\ & b_{16}\text{EXI}_{1i} + b_{17}\text{EXI}_{2i} + b_{18}\text{EXI}_{3i} + b_{19}\text{SUC}_i + b_{20}\text{OCF}_{1i} + \\ & b_{21}\text{OCF}_{2i} + b_{22}\text{OCF}_{3i} + b_{23}\text{OCF}_{4i} + b_{24}\text{INF}_{1i} + b_{25}\text{INF}_{2i} + \\ & b_{26}\text{INF}_{3i} + e \end{aligned}$$

a	แทน	ค่าคงที่ (Constant)
b ₁ , b ₂ , ...b ₂₆	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
e	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term)
i	แทน	นักศึกษาแต่ละราย
SEX _i	แทน	เพศ
AGE _i	แทน	อายุ
STA _i	แทน	สถานภาพสมรส

ADD _{1i}	แทน	นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ
ADD _{2i}	แทน	นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง
FAC _i	แทน	คณะ
COU _i	แทน	หลักสูตร
GPA _{1i}	แทน	นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51
GPA _{2i}	แทน	นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00
OCS _i	แทน	อาชีพ
SIS _i	แทน	จำนวนพี่น้องในครอบครัว
SISE _{1i}	แทน	นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้องกำลังศึกษา 1 คน
SISE _{2i}	แทน	นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้องกำลังศึกษา 2 คน
INS _{1i}	แทน	นักศึกษามีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน
INS _{2i}	แทน	นักศึกษามีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน
EXI _{1i}	แทน	นักศึกษาคาดหวังรายได้น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือน
EXI _{2i}	แทน	นักศึกษาคาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน
EXI _{3i}	แทน	นักศึกษาคาดหวังรายได้ 25,001-30,000 บาทต่อเดือน
SUC _i	แทน	นักศึกษาที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน
OCF _{1i}	แทน	ผู้ประกอบการของนักศึกษาประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ
OCF _{2i}	แทน	ผู้ประกอบการของนักศึกษาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน
OCF _{3i}	แทน	ผู้ประกอบการของนักศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกร
OCF _{4i}	แทน	ผู้ประกอบการของนักศึกษาประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว
INF _{1i}	แทน	ผู้ประกอบการของนักศึกษามีรายได้น้อยกว่า 10,001 บาทต่อเดือน
INF _{2i}	แทน	ผู้ประกอบการของนักศึกษามีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน
INF _{3i}	แทน	ผู้ประกอบการของนักศึกษามีรายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือน
RMUTK _i	แทน	ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบจำลองโดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง (Classification) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2551 : 102)

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบจำลอง โดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง (Classification Table) นำข้อมูลพยากรณ์มาหารด้วยข้อมูลจริงคูณ 100 ผลลัพธ์จะบอกให้ทราบถึง เปอร์เซ็นต์ของความถูกต้องในการพยากรณ์ หากผลลัพธ์ที่ได้มีค่ามากแสดงว่าการพยากรณ์มีความถูกต้องน่าเชื่อถือมาก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้วิเคราะห์จากแบบสอบถามที่เก็บจากนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ซึ่งใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูล เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัยและสามารถตอบคำถามการวิจัยได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

%	หมายถึง	ค่าร้อยละ
χ^2	หมายถึง	ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
***	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
Cramer's V	หมายถึง	การวัดระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร
Nagelkerke R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Nagelkerke
Cox & Snell R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Cox & Snell
RMUTK = 1	หมายถึง	จำนวนนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
RMUTK = 0	หมายถึง	จำนวนนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น
O	หมายถึง	ค่าสังเกต (Observed)
E	หมายถึง	ค่าคาดหวัง (Expected)
$ O - E $	หมายถึง	ค่าสัมบูรณ์ส่วนต่างของค่าสังเกตกับค่าคาดหวัง
Wald	หมายถึง	ค่าสถิติวัลด์ (Wald Statistics)
p_value	หมายถึง	ค่านัยสำคัญจากการคำนวณ

a	หมายถึง	ค่าคงที่ (Constant)
b	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอย (Logistic Coefficient)
c	หมายถึง	ตัวคลาดเคลื่อน (Error Term)
α	หมายถึง	ค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้หรือค่าวิกฤต (Critical Value)
Exp	หมายถึง	ค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็นที่ถอดล็อกแล้ว (Antilog of the Odds Ratio)
H_0	หมายถึง	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	หมายถึง	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 เหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลสรุปและข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 400 คน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ ได้ผลสรุปและข้อมูล ดังตาราง 13 ดังนี้

ตาราง 13 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	152	38.00
หญิง	248	62.00
รวม	400	100.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 22 ปี	131	32.75
ตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป	269	67.25
รวม	400	100.00
3. สถานภาพสมรส		
โสด	397	99.25
สมรส	3	0.75
รวม	400	100.00

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ภูมิลำเนา		
กรุงเทพมหานคร	160	40.00
ภาคกลาง	82	20.50
ภาคเหนือ	29	7.25
ภาคตะวันออก	16	4.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	51	12.75
ภาคตะวันตก	12	3.00
ภาคใต้	50	12.50
รวม	400	100.00
5. คณะ		
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	30	7.50
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	57	14.25
บริหารธุรกิจ	145	36.25
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	41	10.25
วิศวกรรมศาสตร์	44	11.00
ศิลปศาสตร์	53	13.25
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	20	5.00
วิทยาลัยนานาชาติ	10	2.50
รวม	400	100.00
6. หลักสูตร		
หลักสูตร 4 ปี	244	61.00
หลักสูตร 2 ปี (เทียบโอน ปกติ)	108	27.00
หลักสูตร 2 ปี (เทียบโอน สมทบ)	48	12.00
รวม	400	100.00

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. คะแนนเฉลี่ยสะสม		
น้อยกว่า 2.51	131	32.75
2.51-3.00	120	30.00
มากกว่า 3.00	149	37.25
รวม	400	100.00
8. อาชีพ		
นักศึกษา	370	92.50
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	1.50
พนักงานบริษัทเอกชน	16	4.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	7	1.75
รับจ้าง	1	0.25
รวม	400	100.00
9. จำนวนพี่น้องในครอบครัว		
1 คน	45	11.25
2 คน	182	45.50
3 คน	114	28.50
4 คนขึ้นไป	59	14.75
รวม	400	100.00
10. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา		
1 คน	195	48.75
2 คน	150	37.50
3 คน	49	12.25
4 คนขึ้นไป	6	1.50
รวม	400	100.00

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาศรีปริญญาดรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะเห็นได้ว่า นักศึกษาเป็นเพศหญิง จำนวน 248 คน (ร้อยละ 62.00) และเป็นเพศชาย จำนวน 152 คน (ร้อยละ 38.00) เมื่อพิจารณาในด้านอายุ พบว่า นักศึกษามีอายุ ตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป จำนวน 269 คน (ร้อยละ 67.25) และนักศึกษามีอายุน้อยกว่า 22 ปี จำนวน 131 คน (ร้อยละ 32.75) นักศึกษาเกือบทั้งหมดอยู่ในสถานภาพโสด จำนวน 397 คน (ร้อยละ 99.25) และ นักศึกษาที่สมรสแล้ว จำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.75) เมื่อพิจารณาในด้านภูมิลำเนา พบว่า ส่วนใหญ่ นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 160 คน (ร้อยละ 40.00) นักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งมี ภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง จำนวน 82 คน (ร้อยละ 20.50) มีเพียงส่วนน้อยที่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ภาค ตะวันตก จำนวน 12 คน (ร้อยละ 3)

เมื่อพิจารณาในด้านคณะ พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 145 คน (ร้อยละ 36.25) กำลังศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 57 คน (ร้อยละ 14.25) และกำลังศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 53 คน (ร้อยละ 13.25) มีนักศึกษาน้อยที่ ศึกษาอยู่ในโครงการวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.50) นักศึกษาส่วนใหญ่เหล่านี้ศึกษา หลักสูตร 4 ปี จำนวน 244 คน (ร้อยละ 61.00) มีนักศึกษางานกลุ่มกำลังศึกษาหลักสูตร 2 ปี (เทียบโอน ปกติ) จำนวน 108 คน (ร้อยละ 27.00) มีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่ศึกษาหลักสูตร 2 ปี (เทียบโอน สมทบ) จำนวน 48 คน (ร้อยละ 12.00) และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 จำนวน 149 คน (ร้อยละ 37.25) และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51 จำนวน 131 คน (ร้อยละ 32.75) มีส่วนน้อยที่กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 จำนวน 120 คน (ร้อยละ 30.00)

จากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่และไม่ได้ประกอบอาชีพอื่น จำนวน 370 คน (ร้อยละ 92.50) กลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มประกอบอาชีพแล้วเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.00) ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.75) มีเพียงส่วนน้อย ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.25) โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีที่นั้งในครอบครัว 2 คน จำนวน 182 คน (ร้อยละ 45.50) ที่นั้งในครอบครัว 3 คน จำนวน 114 คน (ร้อยละ 28.50) มีกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยที่มีที่นั้งในครอบครัว 1 คน จำนวน 45 คน (ร้อยละ 11.25) ในบรรดาที่นั้งใน ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ 1 คน จำนวน 195 คน (ร้อยละ 48.75) มีเพียงส่วน น้อยที่ที่นั้งกำลังศึกษาอยู่ 4 คนขึ้นไป จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.50)

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

จากการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 14 ดังนี้

ตาราง 14 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. รายได้ของนักศึกษา		
น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	157	39.25
5,000-10,000 บาทต่อเดือน	215	53.75
มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน	28	7.00
รวม	400	100.00
2. รายได้ที่คาดหวัง		
น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือน	44	27.67
20,001-25,000 บาทต่อเดือน	19	11.95
25,001-30,000 บาทต่อเดือน	57	35.85
มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน	39	24.53
รวม	159	100.00
3. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน		
มีโอกาสมาก	137	86.16
มีโอกาสน้อย	22	13.84
รวม	159	100.00

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	65	16.25
พนักงานบริษัทเอกชน	95	23.75
เกษตรกร	66	16.50
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	133	33.25
รับจ้าง	28	7.00
อื่น ๆ	13	3.25
รวม	400	100.00
5. รายได้ของผู้ปกครอง		
น้อยกว่า 10,001 บาทต่อเดือน	104	26.00
10,001-20,000 บาทต่อเดือน	153	38.25
20,001-30,000 บาทต่อเดือน	75	18.75
มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน	68	17.00
รวม	400	100.00

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 215 คน (ร้อยละ 53.75) และมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 157 คน (ร้อยละ 39.25) มีนักศึกษาส่วนน้อยที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.00) เมื่อพิจารณาทางด้านรายได้ที่คาดหวังของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คาดหวังรายได้ 25,001-30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 57 คน (ร้อยละ 35.85) มีนักศึกษากลุ่มหนึ่งคาดหวังรายได้น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือน จำนวน 44 คน (ร้อยละ 27.67) นักศึกษาส่วนน้อยคาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน จำนวน 19 คน (ร้อยละ 11.95) และนักศึกษาส่วนใหญ่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมาก จำนวน 137 คน (ร้อยละ 86.16) มีนักศึกษาส่วนน้อยที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานน้อย จำนวน 22 คน (ร้อยละ 13.84)

เมื่อพิจารณาในด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 133 คน (ร้อยละ 33.25) ผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 95 คน (ร้อยละ 23.75) และมีผู้ปกครองอีกกลุ่มหนึ่งมีสัดส่วนของอาชีพใกล้เคียงกัน คือ อาชีพเกษตรกร จำนวน 66 คน (ร้อยละ 16.50) และอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 65 คน (ร้อยละ 16.25) มีส่วนน้อยที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น เป็นแม่บ้าน ทำงานบ้าน ดูแลบ้านและครอบครัว จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.25) เมื่อพิจารณาทางด้านรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 153 คน (ร้อยละ 38.25) ผู้ปกครองมีรายได้น้อยกว่า 10,001 บาทต่อเดือน จำนวน 104 คน (ร้อยละ 26.00) มีผู้ปกครองของนักเรียนน้อยกว่าถึงหนึ่งที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 17.00)

1.3 ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

1.3.1 การวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต		
ต้องการ	159	39.75
ไม่ต้องการ	75	18.75
ยังไม่ตัดสินใจ	166	41.50
รวม	400	100.00

ตาราง 15 (ต่อ)

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต		
2.1 ด้านอาชีพ		
2.1.1 ต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	50	31.44
2.1.2 สามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้	10	6.29
2.1.3 หางานง่ายขึ้น	4	2.52
2.2 ด้านพัฒนาตนเอง		
2.2.1 ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	44	27.67
2.2.2 ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน	38	23.90
2.2.3 ต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่	10	6.29
2.3 ด้านสังคม		
2.3.1 ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น	1	0.63
2.3.2 ได้รู้จักเพื่อนใหม่ในสาขาอาชีพอื่นที่หลากหลาย	1	0.63
2.4 ด้านอื่น ๆ		
2.4.1 อื่น ๆ	1	0.63
รวม	159	100.00
3. ความพร้อมในการศึกษาต่อ		
ศึกษาต่อทันทีหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	34	21.38
ทำงานระยะเวลา 1-3 ปี ก่อนแล้วจึงวางแผนศึกษาต่อ	124	77.99
อื่น ๆ	1	0.63
รวม	159	100.00

ตาราง 15 (ต่อ)

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. สาขา		
การจัดการ	66	41.51
การตลาด	39	24.53
การเงิน	13	8.18
การบัญชี	16	10.06
ระบบสารสนเทศ	19	11.95
อื่น ๆ	6	3.77
รวม	159	100.00
5. เหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต		
มีภาระทางครอบครัว	7	9.33
มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา	20	26.67
หน้าที่การงานในความรับผิดชอบมาก	14	18.67
ต้องการศึกษาหลักสูตรอื่น	34	45.33
รวม	75	100.00
6. เหตุผลที่ยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต		
มีภาระทางครอบครัว	12	7.23
รอให้จบปริญญาตรีก่อนจึงจะตัดสินใจ	42	25.30
ต้องการทำงานหาประสบการณ์ก่อน	85	51.21
สนใจศึกษาหลักสูตรอื่น	11	6.63
คิดว่าตนเองมีความถนัดในสาขาอื่น	2	1.20
มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา	12	7.23
อื่น ๆ	2	1.20
รวม	166	100.00

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของ นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่นักศึกษา ยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อ จำนวน 166 คน (ร้อยละ 41.50) มีสัดส่วนใกล้เคียงกับนักศึกษาที่มีความต้องการ ศึกษาต่อ จำนวน 159 คน (ร้อยละ 39.75) มีนักศึกษาส่วนน้อยที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ จำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.75) เมื่อพิจารณาทางด้านเหตุผลของนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต ซึ่งสามารถแบ่งได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านอาชีพ เป็นการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้ประกอบด้วย ต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หางานง่ายขึ้น และสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้
2. ด้านพัฒนาตนเอง เป็นการศึกษาเพื่อให้ตนเองได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้สูงขึ้น สามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงการทำงานของตนเอง รวมทั้งช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำงานด้วย ประกอบด้วย ต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน และต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น
3. ด้านสังคม การศึกษาต่อจะทำให้เกิดการเรียนรู้และได้พบปะผู้คนที่หลากหลายและเมื่อเรียน ในระดับที่สูงขึ้นมักจะได้รับการยอมรับจากสังคม ประกอบด้วย ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และได้รู้จักเพื่อนใหม่ในสาขาอาชีพอื่นที่หลากหลาย

4. ด้านอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเหตุผลทางด้านอาชีพมากที่สุด กล่าวคือ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อ เพราะต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จำนวน 50 คน (ร้อยละ 31.44) ส่วนเหตุผลรองลงมาที่นักศึกษาให้ความสำคัญเช่นกัน คือ เหตุผลทางด้านพัฒนาตนเอง โดยนักศึกษาต้องการศึกษาต่อ เพราะต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น จำนวน 44 คน (ร้อยละ 27.67) และต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน จำนวน 38 คน (ร้อยละ 23.90) เมื่อพิจารณา เหตุผลทางด้านสังคมที่ทำให้นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยกว่าทั้งหนึ่ง คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นและได้รู้จักเพื่อนใหม่ในสาขาอาชีพอื่นที่หลากหลาย จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.63) นักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อส่วนใหญ่ต้องการทำงานระยะเวลา 1-3 ปี ก่อนแล้วจึงจะ วางแผนศึกษาต่อ จำนวน 124 คน (ร้อยละ 77.99) และต้องการศึกษาต่อทันทีหลังสำเร็จการศึกษาใน ระดับปริญญาตรี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 21.38) สาขานักศึกษาต้องการศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขา การจัดการ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 41.51) สาขาการตลาด จำนวน 39 คน (ร้อยละ 24.53) และสาขา ระบบสารสนเทศ จำนวน 19 คน (ร้อยละ 11.95)

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่นักศึกษาไม่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พบว่า นักศึกษาต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรอื่น จำนวน 34 คน (ร้อยละ 45.33) นักศึกษาบางคนมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 20 คน (ร้อยละ 26.67) และมีหน้าที่การทำงานในความรับผิดชอบมาก จำนวน 14 คน (ร้อยละ 18.67)

ในกรณีที่นักศึกษายังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อ เพราะต้องการทำงานหาประสบการณ์ก่อน จำนวน 85 คน (ร้อยละ 51.21) เหตุผลรองลงมา คือ นักศึกษารอให้เรียนจบปริญญาตรีก่อนจึงจะตัดสินใจ จำนวน 42 คน (ร้อยละ 25.30) นักศึกษามีภาระทางครอบครัวและมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 7.23)

1.3.2 การวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ ได้ผลสรุปและข้อมูล ดังตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ		
ศึกษาต่อ	89	55.98
ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	33	20.75
ยังไม่แน่ใจ	37	23.27
รวม	159	100.00
2. ช่วงเวลา		
ภาคปกติ(วันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 09.00 – 16.00 น.)	14	15.73
ภาคพิเศษ(วันศุกร์ เวลา 18.00 – 21.00 น. และวันเสาร์ เวลา 09.00 – 16.00 น.)	75	84.27
รวม	89	100.00

ตาราง 16 (ต่อ)

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น		
ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	1	3.03
มหาวิทยาลัยมีความน่าเชื่อถือในการเปิดสอนระดับปริญญาโท	22	66.67
มีคณาจารย์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือ	2	6.06
การเดินทางสะดวก	6	18.18
ใกล้ที่พักอาศัย	1	3.03
อื่นๆ	1	3.03
รวม	33	100.00
4. เหตุผลที่ยังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ		
ความพร้อมและความน่าเชื่อถือของหลักสูตร	13	35.14
ต้องการศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจ	10	27.02
ความพร้อมของผู้เรียน	13	35.14
ปัญหาในการเดินทาง	1	2.70
รวม	37	100.00

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 89 คน (ร้อยละ 55.98) รองลงมานักศึกษายังไม่แน่ใจในการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 37 คน (ร้อยละ 23.27) นักศึกษาส่วนน้อยต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น จำนวน 33 คน (ร้อยละ 20.75) เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า

จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาในภาคพิเศษ คือ วันศุกร์ เวลา 18.00-21.00 น. และวันเสาร์ เวลา 9.00-16.00 น. จำนวน 75 คน (ร้อยละ 84.27) และมีความต้องการศึกษาในภาคปกติ (วันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 0.900 – 16.00 น.) จำนวน 14 คน (ร้อยละ 15.73)

ในกรณีที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น พบว่า นักศึกษาคิดว่ามหาวิทยาลัยแห่งอื่นมีความน่าเชื่อถือในการเปิดสอนระดับปริญญาโท จำนวน 22 คน (ร้อยละ 66.67) การเดินทางสะดวก จำนวน 6 คน (ร้อยละ 18.18) รวมทั้งมีคณาจารย์ที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.06)

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่นักศึกษายังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจในด้านความพร้อมและความน่าเชื่อถือของหลักสูตรประกอบกับความพร้อมของนักศึกษาเอง จำนวน 13 คน (ร้อยละ 35.14) นอกจากนี้ นักศึกษายังต้องการศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจศึกษาต่อ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 27.02) มีนักศึกษาส่วนน้อยมีปัญหาในการเดินทางมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.70)

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทำการวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ได้ผลสรุปและข้อมูล ดังตาราง 17-31

2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษา โดยการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยการใช้การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 17-26 ดังนี้

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อ
 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
เพศ				
ชาย	32 (64.0)	9 (18)	9 (18)	50 (100)
หญิง	57 (52.3)	24 (22.0)	28 (25.7)	109 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.372				
$\chi^2 = 1.976$				

(ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า เพศของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อ
ต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
อายุ				
อายุน้อยกว่า 22 ปี	24 (41.4)	16 (27.6)	18 (31.0)	58 (100)
ตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป	65 (64.4)	17 (16.8)	19 (18.8)	101 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.019				
$\chi^2 = 7.893^{**}$				
Cramer's V = 0.223				

เกณฑ์ความสัมพันธ์		**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)
0.00 – 0.33	ระดับน้อย	
0.34 – 0.67	ระดับปานกลาง	
0.68 – 1.00	ระดับมาก	

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า อายุของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ร้อยละ 64.40) มากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 22 ปี (ร้อยละ 41.40) เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น พบว่า นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 3.83) มากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 22 ปี มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 1.50) นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 3.43) มากกว่า นักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 22 ปี (ร้อยละ 1.34)

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของ Cramer's V พบว่า ค่า Cramer's V เท่ากับ 0.223 แสดงว่า อายุของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับน้อย นั่นหมายถึง อายุส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพียงเล็กน้อย

ตาราง 19 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
สถานภาพสมรส				
โสด	88 (56.1)	33 (21.0)	36 (22.9)	157 (100)
สมรส	1 (50.0)	0 (0)	1 (50.0)	2 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.590				
$\chi^2 = 1.055$				

(ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า สถานภาพสมรสของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
ภูมิลำเนา				
กรุงเทพฯ	30 (50.0)	13 (21.7)	17 (28.3)	60 (100)
ภาคกลาง	17 (58.6)	6 (20.7)	6 (20.7)	29 (100)
อื่น ๆ (ต่างจังหวัด)	42 (60.0)	14 (20.0)	14 (20.0)	70 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.785				
$\chi^2 = 1.731$				

(ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)

ตาราง 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า ภูมิลำเนาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตาราง 21 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กำลังศึกษาอยู่กับการต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
คณะ				
สังคมศาสตร์	48 (45.3)	26 (24.5)	32 (30.2)	106 (100)
วิทยาศาสตร์	41 (77.4)	7 (13.2)	5 (9.4)	53 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.000				
$\chi^2 = 15.217^{***}$				
Cramer's V = 0.309				

เกณฑ์ความสัมพันธ์	***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)
0.00 – 0.33 ระดับน้อย	
0.34 – 0.67 ระดับปานกลาง	
0.68 – 1.00 ระดับมาก	

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กำลังศึกษาอยู่กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า คณะที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพศึกษายู่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

กล่าวคือ นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ร้อยละ 77.40) มากกว่านักศึกษาสายสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 45.30) หากพิจารณาสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น พบว่า นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 5.86) มากกว่านักศึกษาสายสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 1.85) ในกรณีที่เปรียบเทียบระหว่างสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ พบว่า นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 8.23) มากกว่านักศึกษาสายสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 1.5)

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของ Cramer's V พบว่า ค่า Cramer's V เท่ากับ 0.309 แสดงว่า คณะที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับน้อย นั่นหมายถึง คณะที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพียงเล็กน้อย

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กำลังศึกษาอยู่กับความ
ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
หลักสูตร				
4 ปี	42 (45.2)	23 (24.7)	28 (30.1)	93 (100)
2 ปี	47 (71.2)	10 (15.2)	9 (13.6)	66 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)

$$p_value = 0.004$$

$$\chi^2 = 10.888***$$

$$Cramer's V = 0.262$$

เกณฑ์ความสัมพันธ์		***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)
0.00 – 0.33	ระดับน้อย	
0.34 – 0.67	ระดับปานกลาง	
0.68 – 1.00	ระดับมาก	

ตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กำลังศึกษาอยู่กับความ
ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า หลักสูตรที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

กล่าวคือ นักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตร 2 ปี มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ร้อยละ 71.2) มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตร 4 ปี (ร้อยละ 45.2) จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อ กับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาหลักสูตร 2 ปี มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 4.68) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาหลักสูตร 4 ปี (ร้อยละ 1.83) นอกจากนี้ยังได้เปรียบเทียบสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตร 2 ปี มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 5.24) มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตร 4 ปี (ร้อยละ 1.50)

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของ Cramer's V พบว่า ค่า Cramer's V เท่ากับ 0.262 แสดงว่า หลักสูตรที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับน้อย นั่นหมายถึง หลักสูตรที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพียงเล็กน้อย

ตาราง 23 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
คะแนนเฉลี่ยสะสม				
น้อยกว่า 2.51	38	6	6	50
	(76.0)	(12.0)	(12.0)	(100)
2.51-3.00	25	9	14	48
	(52.1)	(18.8)	(29.2)	(100)
มากกว่า 3.00	26	18	17	61
	(42.6)	(29.5)	(27.9)	(100)
รวม	89	33	37	159
	(56.0)	(20.8)	(23.3)	(100)
p_value = 0.008				
$\chi^2 = 13.847^{***}$				
Cramer's V = 0.209				

เกณฑ์ความสัมพันธ์		***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
0.00 – 0.33	ระดับน้อย	(ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)
0.34 – 0.67	ระดับปานกลาง	
0.68 – 1.00	ระดับมาก	

ตาราง 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

กล่าวคือ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51 มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ร้อยละ 76.0) มากกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 (ร้อยละ 52.1) และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 (ร้อยละ 42.6) เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่นพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51 มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 6.33) มากกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 (ร้อยละ 2.77) และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 (ร้อยละ 1.44) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51 มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 6.33) มากกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 (ร้อยละ 1.78) และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 (ร้อยละ 1.53) อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51 จะเลือกเรียนต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมากกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ในกรณีของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่นน้อยที่สุด รวมทั้งสัดส่วนของต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจมีสัดส่วนน้อยที่สุดเช่นกัน

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของ Cramer's V พบว่า ค่า Cramer's V เท่ากับ 0.209 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับน้อย นั่นหมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพียงเล็กน้อย

ตาราง 24 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อ
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
อาชีพ				
นักศึกษา	77 (53.5)	32 (22.2)	35 (24.3)	144 (100)
อื่นๆ	12 (80.0)	1 (6.7)	2 (13.3)	15 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.136				
$\chi^2 = 3.995$				

(ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)

ตาราง 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า อาชีพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตาราง 25 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
จำนวนพี่น้องในครอบครัว				
น้อยกว่า 3 คน	45 (52.3)	20 (23.3)	21 (24.4)	86 (100)
ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	44 (60.3)	13 (17.8)	16 (21.9)	73 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.572				
$\chi^2 = 1.116$				

(ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)

ตาราง 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า จำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตาราง 26 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ			รวม
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	
จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา				
1 คน	47 (57.3)	12 (14.6)	23 (28.0)	82 (100)
2 คน	23 (46.0)	15 (30.0)	12 (24.0)	50 (100)
มากกว่า 2 คนขึ้นไป	19 (70.4)	6 (22.2)	2 (7.4)	27 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.056				
$\chi^2 = 9.218^*$				
Cramer's V = 0.170				

เกณฑ์ความสัมพันธ์	*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 (ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)
0.00 – 0.33 ระดับน้อย	
0.34 – 0.67 ระดับปานกลาง	
0.68 – 1.00 ระดับมาก	

ตาราง 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1

กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่มากกว่า 2 คนขึ้นไป มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ร้อยละ 70.4) มากกว่านักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 1 คน (ร้อยละ 57.3) และนักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 2 คน (ร้อยละ 46.0) เมื่อพิจารณาสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น พบว่า นักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 1 คน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 3.92) มากกว่านักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่มากกว่า 2 คนขึ้นไป (ร้อยละ 3.17) และนักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 2 คน (ร้อยละ 1.53) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ พบว่า นักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่มากกว่า 2 คนขึ้นไปมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 9.51) มากกว่านักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 1 คน (ร้อยละ 2.05) และนักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 2 คน (ร้อยละ 1.92) สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่มากกว่า 2 คนขึ้นไปมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 9.51) มีสัดส่วนมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 1 คน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 3.92) มีสัดส่วนมากที่สุด ในกรณีของนักศึกษาที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 2 คน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 1.53) และมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 1.92) เป็นสัดส่วนน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของ Cramer's V พบว่า ค่า Cramer's V เท่ากับ 0.170 แสดงว่า จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับน้อย นั่นหมายถึง จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ของนักศึกษาส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพียงเล็กน้อย

2.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษา โดยการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 27-31 ดังนี้

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
รายได้ของนักศึกษา				
น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	41 (68.3)	7 (11.7)	12 (20.0)	60 (100)
5,000-10,000 บาทต่อเดือน	37 (42.5)	25 (28.7)	25 (28.7)	87 (100)
มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน	11 (91.7)	1 (8.3)	0 (0)	12 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.002				
$\chi^2 = 17.313^{***}$				
Cramer's V = 0.233				

เกณฑ์ความสัมพันธ์	***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)
0.00 – 0.33 ระดับน้อย	
0.34 – 0.67 ระดับปานกลาง	
0.68 – 1.00 ระดับมาก	

ตาราง 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่ารายได้ของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

กล่าวคือ นักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ร้อยละ 91.7) มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 68.3) และนักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 42.5) ซึ่งนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน เกือบทั้งหมดเลือกศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีเพียงนักศึกษาคณะเดียวเท่านั้นที่ต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น นอกจากนี้นักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน ต้องการศึกษาคือต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 28.7) มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 11.7) และนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 8.3) ในกรณีของนักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือนยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 28.7) มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 20.0) และนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 0)

ในกรณีของสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 11.05) มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 5.84) และนักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 1.48) เมื่อพิจารณาสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 3.42) มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 1.48) และนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 0) สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือนมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 11.05) มากที่สุด แต่นักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 1.48) น้อยที่สุด นอกจากนี้นักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 3.42) เป็นสัดส่วนมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 0) น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของ Cramer's V พบว่า ค่า Cramer's V เท่ากับ 0.233 แสดงว่า รายได้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับน้อย นั่นหมายถึง รายได้ของนักศึกษาส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพียงเล็กน้อย

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่คาดหวังกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
รายได้ที่คาดหวัง				
น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือน	44 (100)	0 (0)	0 (0)	44 (100)
20,001-25,000 บาทต่อเดือน	13 (68.4)	3 (15.8)	3 (15.8)	19 (100)
25,001-30,000 บาทต่อเดือน	16 (28.1)	21 (36.8)	20 (35.1)	57 (100)
มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน	16 (41.0)	9 (23.1)	14 (35.9)	39 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.000				
$\chi^2 = 58.603^{***}$				
Cramer's V = 0.429				

เกณฑ์ความสัมพันธ์ ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

0.00 – 0.33 ระดับน้อย (ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)

0.34 – 0.67 ระดับปานกลาง

0.68 – 1.00 ระดับมาก

ตาราง 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่คาดหวังกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นว่า รายได้ที่คาดหวังของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

กล่าวคือ นักศึกษาที่คาดหวังรายได้น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือน มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเท่านั้น (ร้อยละ 100) ทุกคนมีความมุ่งมั่นตั้งใจจะศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ไม่มีนักศึกษาคิดต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่นหรือยังไม่แน่ใจเลย เมื่อพิจารณานักศึกษาที่คาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน และนักศึกษาที่คาดหวังรายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ยกเว้นนักศึกษาที่คาดหวังรายได้ 25,001-30,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ น้อยที่สุด แต่นักศึกษากลุ่มนี้ต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 36.8) และยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 35.1)

เมื่อพิจารณาสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น พบว่า นักศึกษาที่คาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือนมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 4.33) มากกว่านักศึกษาที่คาดหวังรายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 1.77) และนักศึกษาที่คาดหวังรายได้ 25,001-30,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 1.76) แต่กล่าวคือ นักศึกษาที่คาดหวังรายได้น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือนมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่นน้อยที่สุด (ร้อยละ 0) รวมทั้งนักศึกษาที่คาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 4.33) เช่นเดียวกับสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น และนักศึกษาที่คาดหวังรายได้น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือนมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจน้อยที่สุด คือ ไม่มีเลย (ร้อยละ 0) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่คาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น และมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 4.33) มากที่สุด แต่นักศึกษาที่คาดหวังรายได้น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือนมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น และมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 0) น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของ Cramer's V พบว่า ค่า Cramer's V เท่ากับ 0.429 แสดงว่า รายได้ที่เกิดหว้งของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับปานกลาง นั้นหมายถึง รายได้ที่เกิดหว้งของนักศึกษา ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ

ตาราง 29 ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสก้าวหน้าในการทำงานกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน				
มีโอกาสมาก	84 (61.3)	24 (17.5)	29 (21.2)	137 (100)
มีโอกาสน้อย	5 (22.7)	9 (40.9)	8 (36.4)	22 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.003				
$\chi^2 = 11.920^{***}$				
Cramer's V = 0.274				

เกณฑ์ความสัมพันธ์		***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)
0.00 – 0.33	ระดับน้อย	
0.34 – 0.67	ระดับปานกลาง	
0.68 – 1.00	ระดับมาก	

ตาราง 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสก้าวหน้าในการทำงานกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า โอกาสก้าวหน้าในการทำงานของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

กล่าวคือ นักศึกษาที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากมีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ร้อยละ 61.3) มากกว่านักศึกษาที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานน้อย (ร้อยละ 22.70) นักศึกษาที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานน้อยส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 40.9) และยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 36.40) เมื่อพิจารณาสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น พบว่า นักศึกษาที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพกับความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ร้อยละ 3.50) มากกว่านักศึกษาที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานน้อย (ร้อยละ 0.56) นอกจากนี้การเปรียบเทียบสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ พบว่า นักศึกษาที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากมีสัดส่วนความต้องการศึกษาต่อกับยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 2.89) มากกว่านักศึกษาที่คาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานน้อย (ร้อยละ 0.62)

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของ Cramer's V พบว่า ค่า Cramer's V เท่ากับ 0.274 แสดงว่า โอกาสก้าวหน้าในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับน้อย นั่นหมายถึง โอกาสก้าวหน้าในการทำงานส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพียงเล็กน้อย

ตาราง 30 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
อาชีพของผู้ปกครอง				
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15 (53.6)	8 (28.6)	5 (17.9)	28 (100)
พนักงานบริษัทเอกชน	15 (50.0)	3 (10.0)	12 (40.0)	30 (100)
เกษตรกร	22 (68.8)	6 (18.8)	4 (12.5)	32 (100)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	30 (52.6)	14 (24.6)	13 (22.8)	57 (100)
อื่นๆ	7 (58.3)	2 (16.7)	3 (25.0)	12 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.272				
$\chi^2 = 9.908$				

(ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)

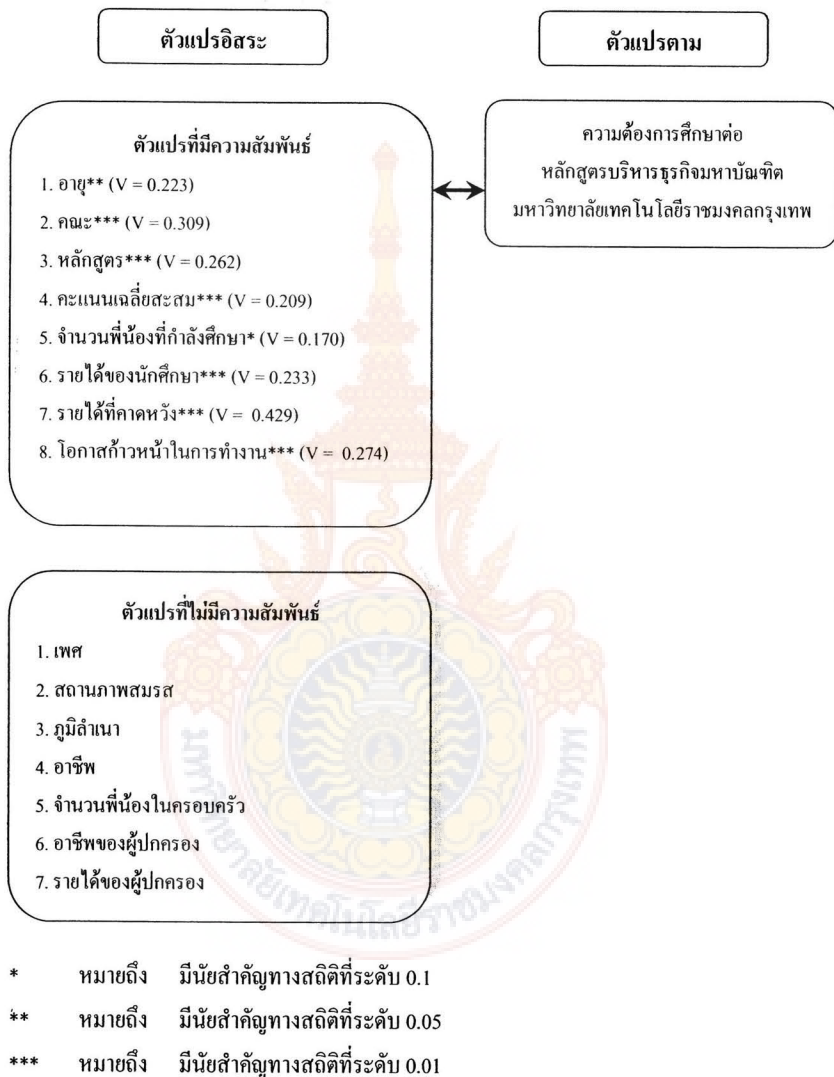
ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตาราง 31 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ความต้องการศึกษาต่อ			
	ศึกษาต่อ	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	ยังไม่แน่ใจ	รวม
รายได้ของผู้ปกครอง				
น้อยกว่า 10,001 บาทต่อเดือน	30 (63.8)	9 (19.1)	8 (17.0)	47 (100)
10,001-20,000 บาทต่อเดือน	30 (60.0)	7 (14.0)	13 (26.0)	50 (100)
20,001-30,000 บาทต่อเดือน	13 (43.3)	8 (26.7)	9 (30)	30 (100)
มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน	16 (50.0)	9 (28.1)	7 (21.9)	32 (100)
รวม	89 (56.0)	33 (20.8)	37 (23.3)	159 (100)
p_value = 0.448				
$\chi^2 = 5.783$				

(ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ)

ตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ จะเห็นได้ว่า รายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ภาพ 6 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย และคณะ หลักสูตร คณะเนชั่นเสถียร รายได้ของนักศึกษา รายได้ทีละดวง โอกาสก้าวหน้าในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ยกเว้นรายได้ทีละดวงมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง รวมทั้งจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย แต่มีปัจจัยบางปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา อาชีพ จำนวนพี่น้องในครอบครัว อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผู้วิจัยจึงศึกษาต่อไปว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร รวมทั้งนำสมการถดถอยที่ได้ไปประมาณหรือพยากรณ์ค่าตัวแปรตาม เมื่อกำหนดค่าตัวแปรอิสระโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก(Logistic Regression) โดยดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองมี 4 วิธี ดังนี้

1. การทดสอบค่าล็อกไลค์ลิฮูด (Log Likelihood)
2. การทดสอบค่าไค-สแควร์ (χ^2 Test)
3. สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)
4. การทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ (Hosmer and Lemeshow Test)

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression)

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบจำลองโดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง (Classification)

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง เพื่อทดสอบว่าแบบจำลองที่ได้มีความเหมาะสมในการอธิบายอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลกระทบต่อตัวแปรตามหรือไม่ ซึ่งการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง สรุปผลได้ดังตาราง 32-37

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง

ลำดับขั้น (Step)	2 Log Likelihood (-2LL)
1	114.498
2	91.151
3	81.413
4	77.805
5	76.619
6	76.250
7	76.156
8	76.125
9	76.114
10	76.110
11	76.109
12	76.108
13	76.108
14	76.108
15	76.108
16	76.108
17	76.108
18	76.108
19	76.108
20	76.108

ตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression) จากตารางแสดงค่าล็อกไลค์ลิฮูด (Log Likelihood) ของแบบจำลองซึ่งจะเห็นว่าตั้งแต่ลำดับขั้นที่ 1 ถึงลำดับขั้นที่ 20 ของค่าล็อกไลค์ลิฮูด มีค่าลดลงเรื่อย ๆ และมีค่าต่ำสุดคือ 76.108

จากการทดสอบค่าไค-สแควร์ (χ^2 Test) เพื่อดูโอกาสที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 จะมีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ได้ผลสรุปดังตาราง 33

ตาราง 33 ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์ (χ^2 Test)

ขั้นที่ (Step)		χ^2	p-value
1	Step	142.037	.000
	Block	142.037	.000
	Model	142.037	.000

ตาราง 33 แสดงผลการทดสอบค่าไค-สแควร์ (χ^2 Test) จะเห็นได้ว่า ค่า Model Chi-Square (χ^2) มีค่าเท่ากับ 142.037 และมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าโอกาสที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะมีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

จากการวิเคราะห์ความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามโดยดูจากสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง ได้ผลสรุปตามตาราง 34

ตาราง 34 ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง

ขั้นที่ (Step)	Cox & Snell R^2	Nagelkerke R^2
1	.591	.791

ตาราง 34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลองของ Cox & Snell R^2 และ Nagelkerke R^2 มีค่าเท่ากับ .591 และ .791 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระในแบบจำลองมีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ประมาณร้อยละ 59.1 และ 79.1

จากผลการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง สรุปได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลองโลจิสติก มีค่าอยู่ระหว่าง .591 ถึง .791 หมายความว่า ปัจจัยต่าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้มีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ร้อยละ 59.1 ถึง 79.1 ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวถือได้ว่ามีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

จากการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองโดยใช้วิธีการของโฮสมเมอร์และเลมโซว์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 35 และตาราง 36

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองโดยใช้การทดสอบของโฮสมเมอร์และเลมโซว์

กลุ่มที่	RMUTK = 1		$ O - E $	RMUTK = 0		$ O - E $	รวม
	ค่าสังเกต	ค่าคาดหวัง		ค่าสังเกต	ค่าคาดหวัง		
	Observed	Expected		Observed	Expected		Total
1	16	15.965	0.035	0	.035	0.035	16
2	15	15.492	0.492	1	.508	0.492	16
3	15	14.202	0.798	1	1.798	0.798	16
4	10	11.790	1.790	6	4.210	1.790	16
5	11	8.336	2.664	5	7.664	2.664	16
6	2	3.732	1.732	14	12.268	1.732	16
7	1	.480	0.520	15	15.520	0.520	16
8	0	.002	.002	16	15.998	0.002	16
9	0	.000	.000	16	16.000	0.000	16
10	0	.000	.000	15	15.000	0.000	15
รวม	70			89			159

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง (Model Fit Test) โดยใช้ตารางการแจกแจงเพื่อใช้ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ (Contingency Table for Hosmer and Lemeshow Test) เพื่อทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองโลจิสติก

จากการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ จะเห็นได้ว่า ค่าสังเกตและค่าคาดหวังในแต่ละกลุ่มที่ทำการทดลองทั้งกลุ่มของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น มีค่าต่างกันเพียงเล็กน้อย อาทิเช่น ในกลุ่มที่ 1 ค่าสังเกตของเหตุการณ์ที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีค่าเท่ากับ 16 และค่าคาดหวังของเหตุการณ์ที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีค่าเท่ากับ 15.965 ผลต่างระหว่างค่าสังเกตและค่าคาดหวังมีค่าเท่ากับ 0.035 หรือในกรณีเหตุการณ์ที่นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น ในกลุ่มที่ 1 ผลต่างระหว่างค่าสังเกตและค่าคาดหวังของเหตุการณ์มีค่าเท่ากับ 0.035 ซึ่งผลต่างมีค่าน้อย แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองโลจิสติกมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการอธิบายอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามได้

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ค่าไค-สแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์

ขั้นที่ (Step)	χ^2	p_value
1	5.368	.718

ตาราง 36 แสดงการวิเคราะห์ค่าไค-สแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ เพื่อยืนยันว่าแบบจำลองมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

$H_0: \beta = 0$ (ตัวแปรอิสระไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

$H_1: \beta \neq 0$ (ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

พบว่า ค่าไค-สแควร์ที่ได้ มีค่าเท่ากับ 5.368 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($p_value = .718$) จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ ตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้สามารถใช้ในการทำนายการเปลี่ยนแปลงความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ หลังจากทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองแล้ว

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression) เป็นการวิเคราะห์สมการถดถอย เพื่ออธิบายผลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อความต้องการการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 4 การวิเคราะห์ในครั้งนี้จะใช้สถิติวาลด์ (Wald Statistic) และค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น (Antilog of the Odds Ratio : $\text{Exp}(B)$) สรุปผลได้ดังตาราง 37 และตาราง 39

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบโลจิสติก

ตัวแปร (Variable)	สัมประสิทธิ์การถดถอย (B : Logistic Coefficients)	Wald	p_value	Exp(B)
Constant	-1.233	.070	.791	.292
SEX _i	1.095	1.470	.225	2.988
AGE _i	1.287	2.413	.120	3.623
STA _i	.585	.065	.799	1.794
ADD				
ADD _{1i}	.611	.382	.536	1.842
ADD _{2i}	-1.166	.803	.370	.312
FAC _i	1.970	4.388	.036	7.174
COU _i	1.878	5.297	.021	6.538
GPA				
GPA _{1i}	1.518	2.448	.118	4.565
GPA _{2i}	-.296	.125	.724	.744
OCS _i	-.212	.021	.886	.809
SIS _i	-.001	.000	.999	.999
SISE				
SISE _{1i}	-1.228	1.245	.265	.293
SISE _{2i}	-1.821	2.356	.125	.162

ตาราง 37 (ต่อ)

ตัวแปร (Variable)	สัมประสิทธิ์การถดถอย (B : Logistic Coefficients)	Wald	p_value	Exp(B)
INS				
INS _{1i}	-.793	.190	.663	.453
INS _{2i}	-3.868	4.915	.027	.021
EXI				
EXI _{1i}	25.871	.000	.995	2E+011
EXI _{2i}	2.646	4.382	.036	14.097
EXI _{3i}	.103	.018	.894	1.108
SUC _i	-4.721	4.926	.026	.009
OCF				
OCF _{1i}	-1.046	.215	.643	.351
OCF _{2i}	-1.142	.252	.616	.319
OCF _{3i}	-.485	.047	.828	1.625
OCF _{4i}	-.826	.132	.716	.438
INF				
INF _{1i}	-.880	.605	.437	.415
INF _{2i}	-.206	.048	.827	.814
INF _{3i}	-.530	.290	.590	.588

 $\alpha = 0.05$

ตาราง 37 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบโลจิสติก มีสมการการถดถอย ดังนี้

$$\begin{aligned} RMUTK_i = & a + b_1SEX_i + b_2AGE_i + b_3STA_i + b_4ADD_{1i} + b_5ADD_{2i} + \\ & b_6FAC_i + b_7COU_i + b_8GPA_{1i} + b_9GPA_{2i} + b_{10}OCS_i + \\ & b_{11}SIS_i + b_{12}SISE_{1i} + b_{13}SISE_{2i} + b_{14}INS_{1i} + b_{15}INS_{2i} + \\ & b_{16}EXI_{1i} + b_{17}EXI_{2i} + b_{18}EXI_{3i} + b_{19}SUC_i + b_{20}OCF_{1i} + \\ & b_{21}OCF_{2i} + b_{22}OCF_{3i} + b_{23}OCF_{4i} + b_{24}INF_{1i} + b_{25}INF_{2i} + \\ & b_{26}INF_{3i} + e \end{aligned}$$

จากตาราง 37 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก ซึ่งจะได้สมการการถดถอยแบบโลจิสติก ดังนี้

$$\begin{aligned} RMUTKa = & -1.233 + 1.095SEX_i + 1.287AGE_i + 0.585STA_i + 0.611ADD_{1i} \\ & - 1.166ADD_{2i} + 1.970FAC_{i}^{**} + 1.878COU_{i}^{**} + 1.518GPA_{1i} \\ & - 0.296GPA_{2i} - 0.212OCS_i - 0.001SIS_i - 1.228SISE_{1i} - 1.821SISE_{2i} \\ & - 0.793INS_{1i} - 3.868INS_{2i}^{**} + 25.871EXI_{1i} + 2.646EXI_{2i}^{**} \\ & + 0.103EXI_{3i} - 4.721SUC_i^{**} - 1.046OCF_{1i} - 1.142OCF_{2i} \\ & - 0.485OCF_{3i} - 0.826OCF_{4i} - 0.880INF_{1i} - 0.206INF_{2i} \\ & - 0.530INF_{3i} \end{aligned}$$

จากตาราง 37 แสดงสมการถดถอยแบบโลจิสติกเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ซึ่งมีปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ เพศ (SEX)_i อายุ (AGE)_i สถานภาพสมรส (STA)_i ภูมิลำเนา (ADD)_i คณะ (FAC)_i หลักสูตร (COU)_i คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)_i อาชีพ (OCS)_i จำนวนพี่น้องในครอบครัว (SIS)_i จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา (SISE)_i รายได้ของนักศึกษา (INS)_i รายได้ที่คาดหวัง (EXI)_i โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (SUC)_i อาชีพของผู้ปกครอง (OCF)_i และรายได้ของผู้ปกครอง (INF)_i จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้แก่ คณะ (FAC_i) หลักสูตร (COU_j) รายได้ของนักศึกษา (INS_k) รายได้ทีี่คาดหว้ง (EXI_l) และโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (SUC_m) สามารถนำมาเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$RMUTK_{ijk} = -1.233 + 1.970FAC_i + 1.878COU_j - 3.868INS_{21} + 2.646EXI_{21} - 4.721SUC_i$$

Exp(B)	(.292)	(7.174) **	(6.538) **	(.021) **	(14.097) **	(.009) **
(Wald)	(.070)	(4.388)	(5.297)	(4.915)	(4.382)	(4.926)

จากตาราง 37 แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 จากสมการจะเห็นได้ว่า คณะ (FAC_i) หลักสูตร (COU_j) รายได้ของนักศึกษา (INS_k) รายได้ทีี่คาดหว้ง (EXI_l) และโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (SUC_m) มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากสมการถดถอย ปัจจัยส่วนบุคคล คือ คณะ (FAC_i) และหลักสูตร (COU_j) มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.970, 1.878 และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น (Antilog of the Odds Ratio : Exp(B)) เท่ากับ 7.174, 6.538 ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับรายได้ของนักศึกษา 5,000-10,000 บาทต่อเดือน (INS₂₁), รายได้ทีี่คาดหว้ง 20,001-25,000 บาทต่อเดือน (EXI₂₁) และโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (SUC_i) มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ - 3.868, 2.646, -4.721 ตามลำดับ และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น (Antilog of the Odds Ratio : Exp(B)) เท่ากับ .021, 14.097, .009 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสถิติวาลด์ (Wald Statistic) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่มีค่าสถิติวาลด์สูงสุด คือ หลักสูตร (COU) โดยมีค่าสถิติวาลด์เท่ากับ 5.297 รองลงมา คือ โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (SUC) มีค่าสถิติวาลด์เท่ากับ 4.926 รายได้ของนักศึกษา 5,000-10,000 บาทต่อเดือน (INS₂), คณะ (FAC₁), รายได้ที่คาดหวัง 20,001-25,000 บาทต่อเดือน (EXI₂) มีค่าสถิติวาลด์เท่ากับ 4.915, 4.388, 4.382 ตามลำดับ

จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในแบบจำลอง สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ได้แก่ คณะ (FAC) และ หลักสูตร (COU)

คณะ (FAC) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.970 หมายความว่า ถ้านักศึกษาที่เรียนในคณะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพิ่มขึ้นร้อยละ 97 ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษาที่เรียนในคณะลดลงร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ลดลงร้อยละ 97 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 เมื่อปัจจัยอื่น ๆ คงที่

หลักสูตร (COU) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.878 หมายความว่า ถ้านักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพิ่มขึ้นร้อยละ 87.80 ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรลดลงร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ลดลงร้อยละ 87.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 เมื่อปัจจัยอื่น ๆ คงที่

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ได้แก่ รายได้ของนักศึกษา 5,000-10,000 บาทต่อเดือน (INS₂), รายได้ที่คาดหวัง 20,001-25,000 บาทต่อเดือน (EXI₂) และโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (SUC)

รายได้ของนักศึกษา 5,000-10,000 บาทต่อเดือน (INS_1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -3.868 หมายความว่า ถ้านักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ลดลงร้อยละ 286.80 ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน ลดลงร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพิ่มขึ้นร้อยละ 286.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 เมื่อปัจจัยอื่น ๆ คงที่

รายได้ที่คาดหว้ง 20,001-25,000 บาทต่อเดือน (EXI_2) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.646 หมายความว่า ถ้านักศึกษาที่คาดหว้งรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพิ่มขึ้นร้อยละ 164.60 ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษาที่คาดหว้งรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน ลดลงร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ลดลงร้อยละ 164.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 เมื่อปัจจัยอื่น ๆ คงที่

โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (SUC_1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -4.721 หมายความว่า ถ้านักศึกษาคาดหว้งโอกาสก้าวหน้าในการทำงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ลดลงร้อยละ 372.10 ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษาคาดหว้งโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ลดลงร้อยละ 1 จะส่งผลให้โอกาสที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพิ่มขึ้นร้อยละ 372.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 เมื่อปัจจัยอื่น ๆ คงที่

กล่าวโดยสรุป คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษานิยมศรียุติ ปี 4 มากที่สุด ได้แก่ โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน รองลงมา คือ รายได้ของนักศึกษา 5,000-10,000 บาทต่อเดือน รายได้ที่คาดหว้ง 20,001-25,000 บาทต่อเดือน คณะและหลักสูตร สรุปผลได้ดังตาราง 39

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบจำลองโดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง (Classification)

ตาราง 38 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบจำลองโดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง (Classification Table)

ขั้นที่ (Step)	ความต้องการศึกษาต่อ	การพยากรณ์ (ร้อยละ)
1	ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	91.4
	ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	88.8
	รวม	89.9

ตาราง 38 แสดงผลการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบจำลองโดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง (Classification Table) จากข้อมูลจะพบว่า สามารถพยากรณ์ความถูกต้องของแบบจำลองความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่นได้ร้อยละ 91.4 และสามารถพยากรณ์ความถูกต้องของแบบจำลองความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ร้อยละ 88.8

ตาราง 39 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตัวแปร (Variable)	สัญลักษณ์ (Symbol)	ผลการศึกษา (Result)	ทิศทาง (Direction)
ค่าคงที่	a	-	-
เพศ	SEX _i	ไม่มีผล	-
อายุ	AGE _i	ไม่มีผล	-
สถานภาพสมรส	STA _i	ไม่มีผล	-
ภูมิลำเนา	ADD		
กรุงเทพมหานคร	ADD _{ii}	ไม่มีผล	-
ภาคกลาง	ADD _{2i}	ไม่มีผล	-

ตาราง 39 (ต่อ)

ตัวแปร (Variable)	สัญลักษณ์ (Symbol)	ผลการศึกษา (Result)	ทิศทาง (Direction)
คณะ	FAC_i	มีผล	บวก (Positive)
หลักสูตร	COU_i	มีผล	บวก (Positive)
คะแนนเฉลี่ยสะสม	GPA		
น้อยกว่า 2.51	GPA_{1i}	ไม่มีผล	-
2.51 – 3.00	GPA_{2i}	ไม่มีผล	-
อาชีพ	OCS_i	ไม่มีผล	-
จำนวนพี่น้องในครอบครัว	SIS_i	ไม่มีผล	-
จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา	SISE		
1 คน	$SISE_{1i}$	ไม่มีผล	-
2 คน	$SISE_{2i}$	ไม่มีผล	-
รายได้ของนักศึกษา	INS		
น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	INS_{1i}	ไม่มีผล	-
5,000 -10,000 บาทต่อเดือน	INS_{2i}	มีผล	ลบ (Negative)
รายได้ที่คาดหวัง	EXI		
น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือน	EXI_{1i}	ไม่มีผล	-
20,001 – 25,000 บาทต่อเดือน	EXI_{2i}	มีผล	บวก (Positive)
25,001 – 30,000 บาทต่อเดือน	EXI_{3i}	ไม่มีผล	-
โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	SUC_i	มีผล	ลบ (Negative)
อาชีพของผู้ปกครอง	OCF		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	OCF_{1i}	ไม่มีผล	-
พนักงานบริษัทเอกชน	OCF_{2i}	ไม่มีผล	-
เกษตรกร	OCF_{3i}	ไม่มีผล	-
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	OCF_{4i}	ไม่มีผล	-

ตาราง 39 (ต่อ)

ตัวแปร (Variable)	สัญลักษณ์ (Symbol)	ผลการศึกษา (Result)	ทิศทาง (Direction)
รายได้ของผู้ปกครอง	INF		
น้อยกว่า 10,001 บาทต่อเดือน	INF _{1i}	ไม่มีผล	-
10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน	INF _{2i}	ไม่มีผล	-
20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน	INF _{3i}	ไม่มีผล	-

ตาราง 39 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ได้แก่ คณะ หลักสูตร รายได้ที่คาดหวัง 20,001-25,000 บาทต่อเดือน มีผลทางบวก คือ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน รายได้ของนักศึกษา 5,000-10,000 บาทต่อเดือน โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน มีผลทางลบ คือ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน

ตอนที่ 3 เหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

การวิเคราะห์เหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 40 ดังนี้

ตาราง 40 เหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ		
มีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย	37	41.57
ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต้องไม่แพง	17	19.10
มีคณาจารย์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือ	14	15.73
มีความคุ้นเคยกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย	9	10.11
การเดินทางสะดวก	8	9.00
ใกล้ที่พักอาศัย	2	2.25
ใกล้สถานที่ทำงาน	1	1.12
เรียนจบง่าย	1	1.12
รวม	89	100.00

ตาราง 40 แสดงเหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะเห็นได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพราะมีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย จำนวน 37 คน (ร้อยละ 41.57) รองลงมา นักศึกษาคิดว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาต้องไม่แพง จำนวน 17 คน (ร้อยละ 19.10) มีคณาจารย์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือในการสอน จำนวน 14 คน (ร้อยละ 15.73) นอกจากนี้ นักศึกษายังมีเหตุผลอื่น ๆ คือ มีความคุ้นเคยกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน (ร้อยละ 10.11) การเดินทางสะดวก จำนวน 8 คน (ร้อยละ 9.0) มีนักศึกษาส่วนน้อยให้เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพราะใกล้สถานที่ทำงานและเรียนจบง่าย จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.12)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ โดยนำเสนอด้วยตาราง 41 ดังนี้

ตาราง 41 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	ความถี่
1. ด้านหลักสูตร	
1.1 หลักสูตรต้องมีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ	12
1.2 ควรมีหลักสูตรทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	4
1.3 มีการดูงานนอกสถานที่	1
1.4 ค่าใช้จ่ายไม่สูงมากนัก	1
2. ด้านทรัพยากร	
2.1 อาจารย์ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญและมีคุณภาพ	5
2.2 ควรมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน	4
3. ด้านประชาสัมพันธ์	
3.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	3
รวม	30

ตาราง 41 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย หลักสูตรต้องมีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ, ควรมีหลักสูตรทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ, มีการดูงานนอกสถานที่, ค่าใช้จ่ายไม่สูงมากนัก

2. ด้านทรัพยากร เกี่ยวข้องกับทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนการสอน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน ต้องมีความเชี่ยวชาญและมีคุณภาพ, ควรมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

3. ด้านประชาสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรที่จะเปิดสอน เช่น ควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่ยู้งอกอย่างแพร่หลาย

การศึกษาในครั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะที่มุ่งเน้นให้มีความสำคัญในด้านหลักสูตรมากที่สุด กล่าวคือ หลักสูตรต้องมีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ จำนวน 12 คน และนักศึกษายังให้ความสำคัญทางด้านทรัพยากรด้วยเช่นกัน โดยเสนอแนะว่าอาจารย์ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญและมีคุณภาพ จำนวน 5 คน และควรมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน จำนวน 4 คน เมื่อพิจารณาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษามีข้อเสนอแนะให้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่ยู้งอกอย่างแพร่หลาย จำนวน 3 คน มีนักศึกษาน้อยที่มีข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร โดยให้มีการดูงานนอกสถานที่และค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนไม่ควรสูงมากนัก จำนวน 1 คน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ต้องการทราบความต้องการของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ว่ามีความต้องการเรียนต่ออย่างไร และมีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ ตัวใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับกับความต้องการศึกษาต่อ รวมถึงทราบถึงเหตุผลของนักศึกษาต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและความต้องการของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. เพื่อศึกษาเหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในการเตรียมความพร้อมและวางแผนการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิฐานะ คณะ หลักสูตร คณะเนนเฉลี่ยสะสม อาชีพ จำนวนพี่น้องในครอบครัวและจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2. รายได้ของนักศึกษา รายได้ที่คาดหวัง โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

วิธีการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถแบ่งวิธีการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 2,803 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและวิทยาลัยนานาชาติ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคสมทบ) ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางคณะน้อยกว่า 10 คน ผู้วิจัยจึงเก็บกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และแต่ละคณะที่ศึกษาจะเก็บตัวอย่างให้ได้ไม่น้อยกว่า 10 คน เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของข้อมูล ส่งผลให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน แบ่งออกตามคณะ ดังนี้

ตาราง 42 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ สาขาและภาคปกติและภาคสมทบ

หลักสูตร	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
<u>หลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ)</u>		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	42	10
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	317	40
คณะบริหารธุรกิจ	687	86
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	166	21
คณะวิศวกรรมศาสตร์	191	24
คณะศิลปศาสตร์	342	43
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	33	10
<u>วิทยาลัยนานาชาติ</u>		
คณะบริหารธุรกิจ	78	10
รวม	1,856	244
<u>หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคปกติ)</u>		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	31	10
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	132	17
คณะบริหารธุรกิจ	329	41
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15	10
คณะวิศวกรรมศาสตร์	35	10
คณะศิลปศาสตร์	79	10
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	14	10
รวม	635	108

ตาราง 42 (ต่อ)

หลักสูตร	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
หลักสูตร 2 ปี เทียบโอน (ภาคสมทบ)		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	76	10
คณะบริหารธุรกิจ	144	18
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	13	10
คณะวิศวกรรมศาสตร์	79	10
รวม	312	48
รวมทั้งหมด	2,803	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส คณะ หลักสูตร อาชีพของนักศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม จำนวนที่นั่งในครอบครัว จำนวนที่นั่งที่กำลังศึกษา ภูมิสำเนา รายได้ของนักศึกษา รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ที่คาดหวัง โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายปิด

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายปิด

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายปิด

ตอนที่ 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายปิด

ตอนที่ 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ยังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดแล้วนำข้อมูลที่ได้จากนักศึกษามาจัดกลุ่มใหม่

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 12 มกราคม – 13 กุมภาพันธ์ 2552 ตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามจากนั้นจึงเข้ารหัส เพื่อดำเนินการประมวลผลข้อมูล โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีหาค่าร้อยละ (Percent)

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการวิเคราะห์ไค-สแควร์ (Chi-square test for independence) การวัดระดับความสัมพันธ์โดยวิธี Cramer's V และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

3. เหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการศึกษาศูนย์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีหาค่าร้อยละ (Percent)

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีหาค่าความถี่ (Frequency)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ความต้องการศึกษาต่อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ เหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตและความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของกลุ่มตัวอย่าง

จะเห็นได้ว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 248 คน (ร้อยละ 62.00) และเป็นเพศชาย จำนวน 152 คน (ร้อยละ 38.00) โดยมีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป จำนวน 269 คน (ร้อยละ 67.25) และอายุน้อยกว่า 22 ปี จำนวน 131 คน (ร้อยละ 32.75) นักศึกษาเกือบทั้งหมดอยู่ในสถานภาพโสด จำนวน 397 คน (ร้อยละ 99.25) เมื่อพิจารณาในด้านภูมิลำเนา พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 160 คน (ร้อยละ 40.00) ภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง จำนวน 82 คน (ร้อยละ 20.50)

เมื่อพิจารณาในด้านคณะ พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 145 คน (ร้อยละ 36.25) กำลังศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 57 คน (ร้อยละ 14.25) มีนักศึกษาส่วนน้อยที่ศึกษาอยู่ในโครงการวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.50) นักศึกษาส่วนใหญ่เหล่านี้ศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 244 คน (ร้อยละ 61.00) กำลังศึกษาหลักสูตร 2 ปี (เทียบโอน ปกติ) จำนวน 108 คน (ร้อยละ 27.00) และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 จำนวน 149 คน (ร้อยละ 37.25) และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51 จำนวน 131 คน (ร้อยละ 32.75)

จากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารound นี้ กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่และไม่ได้ประกอบอาชีพอื่น จำนวน 370 คน (ร้อยละ 92.50) ประกอบอาชีพแล้วเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.00) มีเพียงส่วนน้อยประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.25) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพี่น้องในครอบครัว 2 คน จำนวน 182 คน (ร้อยละ 45.50) มีกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยที่มีพี่น้องในครอบครัว 1 คน จำนวน 45 คน (ร้อยละ 11.25) ในบรรดาพี่น้องในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลัง

ศึกษาอยู่ 1 คน จำนวน 195 คน (ร้อยละ 48.75) มีเพียงส่วนน้อยที่พี่น้องกำลังศึกษาอยู่ 4 คนขึ้นไป จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.50)

เมื่อพิจารณาทางด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีรายได้ 5,000-10,000 บาท ต่อเดือน จำนวน 215 คน (ร้อยละ 53.75) และมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 157 คน (ร้อยละ 39.25) มีนักศึกษาส่วนน้อยที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.00) เมื่อพิจารณาทางด้านรายได้ที่คาดหวังของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คาดหวังรายได้ 25,001-30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 57 คน (ร้อยละ 35.85) มีนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งคาดหวังรายได้ น้อยกว่า 20,001 บาทต่อเดือน จำนวน 44 คน (ร้อยละ 27.67) นักศึกษาส่วนน้อยคาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน จำนวน 19 คน (ร้อยละ 11.95) โดยที่นักศึกษส่วนใหญ่อำนาจโอกาส ก้าวหน้าในการทำงานมาก จำนวน 137 คน (ร้อยละ 86.16) มีนักศึกษาส่วนน้อยที่คาดหวังโอกาส ก้าวหน้าในการทำงานน้อย จำนวน 22 คน (ร้อยละ 13.84)

เมื่อพิจารณาในด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 133 คน (ร้อยละ 33.25) ผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 95 คน (ร้อยละ 23.75) มีส่วนน้อยที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น เป็นแม่บ้าน ทำงานบ้าน ดูแลบ้านและ ครอบครัว จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.25) เมื่อพิจารณาทางด้านรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมี รายได้ 10,001 -20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 153 คน (ร้อยละ 38.25) ผู้ปกครองมีรายได้ น้อยกว่า 10,001 บาทต่อเดือน จำนวน 104 คน (ร้อยละ 26.00) มีผู้ปกครองของนักศึกษาน้อยกว่ากึ่งหนึ่งที่มี รายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 17.00)

การวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษา จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่นักศึกษายังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อ จำนวน 166 คน (ร้อยละ 41.50) มีสัดส่วนใกล้เคียงกับ นักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อ จำนวน 159 คน (ร้อยละ 39.75) มีนักศึกษาน้อยที่ไม่ต้องการ ศึกษาต่อ จำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.75) เมื่อพิจารณาทางด้านเหตุผลของนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งสามารถแบ่งได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านอาชีพ เป็นการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้ประกอบด้ว ยต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หางานง่ายขึ้น และสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้
2. ด้านพัฒนาตนเอง เป็นการศึกษาเพื่อให้ตนเองได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้สูงขึ้น สามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงการทำงานของตนเอง รวมทั้งช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำงานด้วย

ประกอบด้วย ต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน และต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น

3. ด้านสังคม การศึกษาจะทำให้เกิดการเรียนรู้และได้พบปะผู้คนที่หลากหลายและเมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นมักจะได้รับการยอมรับจากสังคม ประกอบด้วย ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และได้รู้จักเพื่อนใหม่ในสาขาอาชีพอื่นที่หลากหลาย

4. ด้านอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเหตุผลทางด้านอาชีพมากที่สุด กล่าวคือนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อ เพราะต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จำนวน 50 คน (ร้อยละ 31.44) ส่วนเหตุผลรองลงมาที่นักศึกษาให้ความสำคัญเช่นกัน คือ เหตุผลทางด้านพัฒนาตนเอง โดยนักศึกษาต้องการศึกษาต่อ เพราะต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น จำนวน 44 คน (ร้อยละ 27.67) และต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน จำนวน 38 คน (ร้อยละ 23.90) เมื่อพิจารณาเหตุผลทางด้านสังคมที่ทำให้ให้นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยกว่าทั้งหนึ่ง คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นและได้รู้จักเพื่อนใหม่ในสาขาอาชีพอื่นที่หลากหลาย จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.63) นักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อส่วนใหญ่ต้องการทำงานระยะเวลา 1-3 ปี ก่อนแล้วจึงจะวางแผนศึกษาต่อ จำนวน 124 คน (ร้อยละ 77.99) และต้องการศึกษาต่อทันทีหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 21.38) สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขาการจัดการ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 41.51) สาขาการตลาด จำนวน 39 คน (ร้อยละ 24.53) และสาขาระบบสารสนเทศ จำนวน 19 คน (ร้อยละ 11.95)

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่นักศึกษาไม่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พบว่า นักศึกษาต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรอื่น จำนวน 34 คน (ร้อยละ 45.33) นักศึกษาบางคนมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 20 คน (ร้อยละ 26.67) และมีหน้าที่การงานในความรับผิดชอบมาก จำนวน 14 คน (ร้อยละ 18.67)

ในกรณีที่นักศึกษายังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อ เพราะต้องการงานหาประสบการณ์ก่อน จำนวน 85 คน (ร้อยละ 51.21) เหตุผลรองลงมา คือ นักศึกษารอให้เรียนจบปริญญาตรีก่อนจึงจะตัดสินใจ จำนวน 42 คน (ร้อยละ 25.30) นักศึกษามีภาระทางครอบครัวและมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 7.23)

เมื่อพิจารณาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 89 คน (ร้อยละ 55.98) รองลงมา นักศึกษายังไม่แน่ใจในการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 37 คน (ร้อยละ 23.27) นักศึกษาส่วนน้อยต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น จำนวน 33 คน (ร้อยละ 20.75) เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาในภาคพิเศษ คือ วันศุกร์ เวลา 18.00-21.00 น. และวันเสาร์ เวลา 9.00-16.00 น. จำนวน 75 คน (ร้อยละ 84.27) และมีความต้องการศึกษาในภาคปกติ (วันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 09.00-16.00 น.) จำนวน 14 คน (ร้อยละ 15.73)

ในกรณีที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น พบว่า นักศึกษาคิดว่ามหาวิทยาลัยแห่งอื่นมีความน่าเชื่อถือในการเปิดสอนระดับปริญญาโท จำนวน 22 คน (ร้อยละ 66.67) การเดินทางสะดวก จำนวน 6 คน (ร้อยละ 18.18) รวมทั้งมีคณาจารย์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.06)

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่นักศึกษายังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจในด้านความพร้อมและความน่าเชื่อถือของหลักสูตรประกอบกับความพร้อมของนักศึกษาเอง จำนวน 13 คน (ร้อยละ 35.14) นอกจากนี้ นักศึกษายังต้องการศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจศึกษาต่อ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 27.02) มีนักศึกษาส่วนน้อยมีปัญหาในการเดินทางมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.70)

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ คณะ หลักสูตร คะแนนเฉลี่ยสะสม จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา รายได้ของนักศึกษา รายได้ทีคาดหวังและโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังนี้

1. อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย
2. คณะมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.970
3. หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.878
4. คณะและเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย
5. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย
6. รายได้ของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย และนักศึกษาที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -3.868
7. รายได้ทีคาดหวังมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่คาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.646
8. โอกาสก้าวหน้าในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -4.721

3. เหตุผลของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จากการศึกษา จะเห็นได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพราะมีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย จำนวน 37 คน (ร้อยละ 41.57) รองลงมา นักศึกษาคิดว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต้องไม่แพง จำนวน 17 คน (ร้อยละ 19.10) มีคณาจารย์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือในการสอน จำนวน 14 คน (ร้อยละ 15.73) นอกจากนี้ นักศึกษายังมีเหตุผลอื่น ๆ คือ มีความคุ้นเคยกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน (ร้อยละ 10.11) การเดินทางสะดวก จำนวน 8 คน (ร้อยละ 9.0)

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย หลักสูตรต้องมีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ, ควรมีหลักสูตรทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ, มีการดูงานนอกสถานที่, ค่าใช้จ่ายไม่สูงมากนัก
2. ด้านทรัพยากร เกี่ยวข้องกับทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนการสอน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน ต้องมีความเชี่ยวชาญและมีคุณภาพ, ควรมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

3. ด้านประชาสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรที่จะเปิดสอน ประกอบด้วย ควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

การศึกษาในครั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในด้านหลักสูตรมากที่สุด กล่าวคือ หลักสูตรต้องมีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ จำนวน 12 คน และนักศึกษายังให้ความสำคัญทางด้านทรัพยากรด้วยเช่นกัน โดยเสนอแนะว่าอาจารย์ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญและมีคุณภาพ จำนวน 5 คน และควรมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน จำนวน 4 คน เมื่อพิจารณาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษามีข้อเสนอแนะให้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย จำนวน 3 คน มีนักศึกษาส่วนน้อยมีข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร โดยให้มีการดูงานนอกสถานที่และค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนไม่ควรสูงมากนัก จำนวน 1 คน

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีประเด็นที่สำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพของนักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ได้แก่ คณะหลักสูตร คณะแผนกเฉลี่ยสะสม รายได้ของนักศึกษา รายได้ที่เกิดหว้งและโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน สำหรับอายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ภูมิภาค อาชีพ จำนวนพี่น้อง ในครอบครัว อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครอง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

เพศ จากผลการศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากปัจจุบันทั้งเพศชายและเพศหญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน ผู้หญิงสามารถศึกษาต่อได้เท่าเทียมกับผู้ชาย คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโทแห่งในประเทศไทยไม่ได้มีข้อจำกัดทางด้านเพศแต่อย่างใด เปิดรับสมัครนักศึกษาทุกเพศ จึงทำให้ทั้งเพศชายและเพศหญิงสามารถศึกษาต่อได้เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของของนิตยา มากเจริญชัย (2546 : 54) และงานวิจัยของภัทรพร ทาเวียง (2548 : 62) ซึ่งได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท และมีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แต่ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพครู พบว่า มีผลการวิเคราะห์ที่คล้ายคลึงกัน เป็นผลงานวิจัยของสมพร เพ็ญเสถียร (2546 : 38) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของครูโรงเรียน

สามเสนนอก พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท รวมทั้งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกสิณ สะสมพล (2547 : 51) ผลงานวิจัยของวิสารท แสงลาภ (2547 : 51) และผลงานวิจัยของสิทธิชัย สะสมพล (2548 : 52) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท นอกจากนี้เดชศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 56) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานบริษัทสเปเชียลตี สपोर्ट จำกัด พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยทางด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ผลสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของพุดฉิม เยี่ยมสุภามิต (2545 : 41) ซึ่งได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน รวมทั้งมีงานวิจัยที่ศึกษาถึงเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อ ได้ผลการวิจัยสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นการศึกษาของสุดาทิพย์ วีระชนนันท์ (2548 : 38) ได้ทำการศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตรีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชชนก แสงส่ง (2549 : 55) ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

อายุ จากผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากสถาบันการศึกษาหลาย ๆ แห่ง ไม่ได้จำกัดอายุของผู้เรียนผู้ที่ต้องการศึกษาต่อสามารถจะสมัครได้ไม่จำกัดอายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของปิเชนุชขันสาครกิติ (2549 : 47) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมแตกต่างกัน

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพแล้ว โดยสมพร เพ็ญเสงี่ยม (2546 : 38) และวิสารท แฝงลาก (2547 : 52) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของครูและพนักงาน พบว่า อาศัยมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และมีงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน โดยเดชศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 56) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานบริษัท สเปเชียลตีส์ สปอร์ต จำกัด พบว่า อาศัยมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์มณฑา ดอกไม้ (2547 : 60) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าความต้องการในการศึกษาต่อของบุคลากรบริษัท โภคภัณฑ์อะควาเท็ค จำกัด พบว่า บุคลากรบริษัท โภคภัณฑ์อะควาเท็ค จำกัด ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการในการศึกษาต่อแตกต่างกัน

สถานภาพสมรส จากผลการศึกษาพบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนในเรื่องของสถานภาพสมรสแต่อย่างใด สอดคล้องกับงานวิจัยของรังรอง สีทองดี (2535 : 254) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่เป็นโสดและสมรสมีระดับแรงจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับในระดับปริญญาโทของบริษัท และศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบริษัทซึ่งได้ผลงานวิจัยสอดคล้องกัน โดยวิสารท แฝงลาก (2547 : 53) และสิทธิชัย สะสมพล (2548 : 54) พบว่า สถานภาพสมรสของพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และสมพร เพ็ญเสงี่ยม (2546 : 38) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของครู โรงเรียนสามเสนนอก พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยคล้ายคลึงกัน เป็นงานวิจัยของอทิพร เดิมบุญผาดี (2548 : 115) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่ต่างกัน

ภูมิธำเนา จากผลการศึกษาพบว่า ภูมิธำเนามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากสถาบันการศึกษาหลาย ๆ แห่งเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทั้งภาคปกติและภาคพิเศษนอกเวลาราชการ นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดสามารถเลือกเรียนภาคพิเศษนอกเวลาราชการได้ ไม่จำเป็นต้องมาเรียนภาคปกติในเวลาราชการ และปัจจุบันมีเทคโนโลยีทางการศึกษาที่หลากหลาย อาทิเช่น การศึกษาผ่านระบบทางไกล การศึกษาผ่านระบบ E-learning ผู้เรียนที่ไม่สามารถมาเรียนได้ สามารถเรียนย้อนหลังได้ อีกทั้งปัจจุบันมีการจัดตั้งศูนย์การศึกษาไปยังต่างจังหวัด จึงไม่เป็นอุปสรรคในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรชน ตั้งเจริญสุบุตร (2546 : 56,69) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ภูมิธำเนาของพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา

คณะ จากผลการศึกษาพบว่า คณะมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักศึกษาที่เรียนคณะวิทยาศาสตร์มีความต้องการศึกษาต่อมากกว่านักศึกษาที่เรียนคณะสังคมศาสตร์ อาจเนื่องมาจากปัจจุบันมีนักศึกษาที่จบใหม่ยังไม่สามารถหางานได้ รวมทั้งนักศึกษาที่จบจากคณะวิทยาศาสตร์เป็นคณะที่หางานยาก งานที่ต้องเป็นงานเฉพาะด้าน จึงทำให้นักศึกษายังหางานทำไม่ได้ ในขณะที่บริษัทส่วนใหญ่มักจะเปิดรับสมัครนักศึกษาที่จบทางด้านบริหารธุรกิจ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จึงหันมาสนใจศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากขึ้น รวมทั้งหลักสูตรบริหารธุรกิจเปิดกว้างรับนักศึกษาจากทุกคณะ นักศึกษาที่ไม่ได้จบทางด้านบริหารธุรกิจสามารถเรียนได้ เพราะเมื่อสอบเข้ามาได้แล้วจะมีวิชาปรับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาทางด้านบริหารธุรกิจมาก่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 56) ได้ทำการศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อในด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความในใจของตนเองแตกต่างกัน

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของ ศุภพงษ์ ปิ่นวหาและปาริย์ ผลประเสริฐ (2544 : 33) ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจบสาขาบริหารธุรกิจมากที่สุด (ร้อยละ 45.4) รองลงมาคือ อื่น ๆ ได้แก่ ศิลปศาสตร์ ด้านการจัดการทั่วไป กฎหมาย ด้านสาธารณสุข เป็นต้น (ร้อยละ 29.2) และครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (ร้อยละ 13.3) ตามลำดับ และนิตยา มากเจริญชัย (2546 : 55) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กรณีศึกษา : นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า กลุ่มสาขาวิชาที่นิสิตศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต

อย่างไรก็ตาม ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยคล้ายคลึงกันและได้ผลสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของนิตยา ประเสริฐประศาสน์ (2546 : 92) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาที่วุฒิการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรทิพย์ ตั้งทวีธรรม (2548 : 157) ได้ทำการศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีแนวโน้มต่อการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

หลักสูตร จากผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาหลักสูตร 2 ปี มีความต้องการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้เพิ่มขึ้น จะได้มีโอกาสทางด้านอาชีพมากขึ้น ในขณะที่นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ต้องการที่จะทำงานก่อนแล้วจึงค่อยคิดทางด้านการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 55) ได้ทำการศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพรรณ ประสิทธิ์นราพันธุ์ (2547 : 75) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องเหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พบว่า นิติระดับปริญญาโทสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีสถานภาพทางการเรียนต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนในด้านการยอมรับของสังคม และด้านการพัฒนาตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คะแนนเฉลี่ยสะสม จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51 มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มากกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 อาจเนื่องมาจากการปัจจุบันการศึกษาในระดับปริญญาตรีไม่เพียงพอคนทั่วไปนิยมเรียนจบปริญญาสูง ๆ และบางคนยังหางานทำไม่ได้จึงไม่รู้จะทำอะไร จึงหันมาศึกษาต่ออย่างน้อยก็ยังได้ปริญญาโทมีวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้น และคนที่จะศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีระดับสติปัญญาในระดับหนึ่ง แต่ทุกคนสามารถเรียนได้ เพราะมีวิชาให้เรียนปรับพื้นฐานและผู้เรียนสามารถเรียนวิชาเสริมเพิ่มความรู้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ (2548 : 40) ได้ทำการศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกรทิพย์ ดังทิธรรม (2548 : 158) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีแนวโน้มในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาธุรกิจระหว่างประเทศแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการการศึกษาต่อและศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนต่อ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนและนักศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งมีผลสอดคล้องกัน โดยเป็นผลงานวิจัยของพลฤดี เี่ยมสุภามิต (2545 : 44) ผลงานวิจัยของทรงเกียรติ ปีกเถา (2548 : 59) และเป็นผลงานวิจัยของสาริยา มัยโกลา (2549 : 48) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

อาชีพ จากผลการศึกษาพบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากทุกสาขาอาชีพสามารถศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตได้หมด มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เปิดสอนไม่ได้มีข้อจำกัดทางด้านอาชีพของผู้เรียน นอกจากนี้มีบางหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กำหนดให้ผู้สมัครต้องมีประสบการณ์ในการทำงาน จึงจะสามารถสมัครเรียนได้ จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นนักศึกษาที่ประกอบอาชีพแล้ว และต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับสถานประกอบการของตน ในขณะที่เดียวกันมีนักศึกษาที่จบใหม่บางส่วนยังไม่สามารถหางานทำได้ จึงหันมาให้ความสนใจศึกษาต่อมากขึ้น นักศึกษากลุ่มดังกล่าวถึงแม้จะไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน แต่ก็สามารถศึกษาต่อในภาคปกติได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รังรอง สีทองดี (2535 : 254-255) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีอาชีพรับราชการและอาชีพอื่นที่ไม่ใช่รับราชการมีระดับแรงจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชชนก แสงส่ง (2549 : 58) ได้ทำการศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีผลงานวิจัยที่สอดคล้องกัน โดยเป็นผลงานวิจัยของอภิพร เต็มบุญผาดี (2548 : 115) และผลงานวิจัยของ สุจินตนา บุญทวี (2549 : 115) พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่แตกต่างกัน

จำนวนพี่น้องในครอบครัว จากผลการศึกษาพบว่า จำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากผู้เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้ว สามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนเองได้ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องมากหรือน้อยจึงไม่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนาพงศ์ พวงทอง (2535 : 110) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชาวเขาจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า จำนวนพี่น้องในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

สอดคล้องกับงานวิจัยของพลฤทธิา เอี่ยมสุภานิต (2545 : 41) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษากับจำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักเรียนไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากครอบครัวใดมีบุตรธิดาศึกษาในระดับสูงหรือศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตอยู่ จะทำให้บุตรคนอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ศึกษาต่อเกิดแรงจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้มีความสนใจที่จะศึกษาต่อมากขึ้น หรืออยากศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเหมือนที่ ๆ น้อง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา สุวรรณนิคย์ (2533 : 45) ได้ทำการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การเห็นผู้อื่นเป็นต้นแบบเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความคาดหวังหรือความต้องการทางการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของพลฤทธิา เอี่ยมสุภานิต (2545 : 42) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษากับการมีพี่น้องที่ได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้ของนักศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า รายได้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทำงานแล้ว จึงนำเงินที่ได้จากการทำงานมาใช้จ่ายเป็นค่าศึกษาเล่าเรียน ไม่ได้รบกวนผู้ปกครอง และหลักสูตรดังกล่าวมีค่าใช้จ่ายทางการศึกษาค่อนข้างสูง ดังนั้นหากนักศึกษามีรายได้มากจึงจะสามารถศึกษาต่อได้ แต่ถ้านักศึกษามีรายได้น้อย ความต้องการศึกษาต่อจะลดลง เพราะนักศึกษาจะนำเงินไปใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นและจะศึกษาต่อเมื่อมีรายได้มากพอที่จะศึกษาต่อได้ สอดคล้องกับแนวคิดของบุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 165) กล่าวว่า ปริมาณการศึกษาขึ้นอยู่กับระดับรายได้ของเขาโดยตรง ถ้าประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจะศึกษาต่อได้มากขึ้น นอกจากนี้มีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานแล้ว ซึ่งได้ผลสรุปสอดคล้องกันเป็นผลงานวิจัยของวิสารท แสงลาก และสมพร เพ็ญเสถียร พบว่า รายได้ของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (2547 : 53) และ (2546 : 40)

อย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยศึกษาตัวแปร คล้ายคลึงกัน และผลสรุปมีความสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของจิรชน ดังเจริญสมุทร (2546 : 64,77) และผลงานวิจัยของเดชศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 59) พบว่า รายได้ต่อเดือนของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

รายได้ที่คาดหวัง จากผลการศึกษาพบว่า รายได้ที่คาดหวังมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากปัจจุบันเงินเดือนของผู้ที่จบปริญญาโท จะสูงกว่าผู้ที่จบปริญญาตรี หากจบในสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการก็จะได้รับเงินเดือนสูงกว่าสาขาทั่ว ๆ ไป และปัจจุบันสถานประกอบการบางแห่งต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหารธุรกิจ ซึ่งหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นหลักสูตรหนึ่งที่สถานประกอบการต้องการ จึงทำให้นักศึกษาสนใจเรียนหลักสูตรดังกล่าว ดังนั้นรายได้ที่คาดหวังจึงมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สอดคล้องกับแนวคิดของ อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 26) แนวคิดของบุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 161) และแนวคิดของ ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2544 : 2) กล่าวว่า บุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น รายได้หรือผลตอบแทนก็มักจะสูงขึ้นด้วย รายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกิดอุปสงค์ทางการศึกษา นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่มีผลสอดคล้องกัน แต่ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขา พยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นผลงานวิจัยของลาวัณย์ ผุงพิพัฒน์พงศ์ (2546 : 46) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต พบว่า รายได้ที่คาดหวังของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรพร ทาเวียง (2548 : 68,75) ได้ทำการศึกษปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาคณิตศาสตร์และภาควิชาสถิติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อย่างไรก็ตาม ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพแล้ว เป็นงานวิจัยของจิรชน ดังเจริญสมุทร (2546 : 64,77) พบว่า รายได้ที่คาดหวังมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน จากผลการศึกษาพบว่า โอกาสก้าวหน้าในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะมีอาชีพการงานที่ดีกว่าในปัจจุบันจึงพยายามขวนขวายศึกษาต่อ เพื่อเปลี่ยนแปลงหน้าที่การงานให้ดีกว่าในปัจจุบัน และสร้างความก้าวหน้าในอาชีพการงานของตน โดยคนที่มีการศึกษาสูงขึ้นและมีวุฒิการศึกษาสูงขึ้นย่อมมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานได้สูงขึ้น รวมทั้งเป็นการพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของบุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 169) กล่าวว่า ความต้องการศึกษาต่อเกิดจากความกระตือรือร้นที่จะเลื่อนฐานะและยกระดับชีวิตของตนให้สูงขึ้น และสุทิน นพเกตุ (2534 : 5) ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า การเรียนปริญญาโทเป็นการพัฒนาตัวเอง การได้พัฒนาตัวเองเป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถทำให้ก้าวสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของภัทรพร ทาเวียง (2548 : 67,75) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาการและภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นอกจากนี้มีงานวิจัยที่ได้ผลสอดคล้องกัน ซึ่งศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาล เป็นผลงานวิจัยของลาวาลย์ ผุงพัฒน์พงศ์ (2546 : 46) พบว่าความคาดหวังในอาชีพของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ และสอดคล้องกับเลขศักดิ์ ประจำพบ (2547 : 60) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานบริษัท สเปเชียลตี้ สปอร์ต จำกัด พบว่า ความคาดหวังในอาชีพของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

อาชีพของผู้ปกครอง จากผลการศึกษาพบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากปัจจุบันการศึกษามีส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิตไม่ว่าผู้ปกครองประกอบอาชีพใด ๆ ก็ตามต่างก็ต้องส่งบุตรหลานของตัวเองให้ศึกษาเล่าเรียน และการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตส่วนใหญ่นักศึกษาจะทำงานด้วยและศึกษาไปด้วย ดังนั้นนักศึกษาจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเอง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนิตยา มากเจริญชัย (2546 : 59) และภัทรพร ทาเวียง (2548 : 67) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่

มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า อาชีพของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท นอกจากนี้ จิรชน ดังเจริญสมุทร (2546 : 64) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า รายได้ต่อเดือนของมารดาพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษา

อย่างไรก็ตาม กรทิพย์ ดังทวีธรรม (2548 : 159) ได้ทำการศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันมีแนวโน้มต่อการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนานาชาติ สาขาธุรกิจระหว่างประเทศไม่แตกต่างกัน อีกทั้งมีงานวิจัยที่ได้ผลสอดคล้องกันซึ่งเป็นงานวิจัยของสาริยา มัยโกลา, วราภรณ์ ทะนัน และลาวัลย์ โกลสุวรรณ ได้ทำการศึกษาเหตุผลในการศึกษาต่อ และกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีเหตุผลในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (2549 : 52), (2549 : 78) และ (2550 : 55) นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยได้ผลสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นงานวิจัยของนิคยา ประเสริฐประศาสน์. (2546 : 94) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รายได้ของผู้ปกครอง จากผลการศึกษาพบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองส่วนใหญ่จะส่งเสียบุตรหลานให้เรียนจนจบปริญญาตรี หลังจากนั้นหากนักศึกษามีความต้องการเรียนก็มักจะต้องขวนขวายหาเงินเรียนด้วยตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่จะทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย โดยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทางการศึกษาด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนิคยา มากเจริญสุข (2546 : 59) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กรณีศึกษา : นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่ารายได้ที่เป็นตัวเงินและรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับ

ความต้องการศึกษาต่อปริญญาโท สอดคล้องกับงานวิจัยของเชิรกรมล ทองอุทิศ (2546 : 68) ได้ทำการศึกษาอุปสงค์ทางการศึกษาในระดับปริญญาโท ประเทศออสเตรเลีย ระหว่าง พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2544 พบว่ารายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ทางการศึกษา นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของสมพร เพ็ญเสงี่ยม, กลิน สะสมพลและวิสารท แฝงลาก ได้ทำการศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างครู เจ้าหน้าที่และพนักงานในบริษัท พบว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ซึ่งได้ผลการวิจัยสอดคล้องกัน (2546 : 40), (2547 : 53) และ(2547 : 54)

อย่างไรก็ตาม มีผลงานวิจัยของนิตยา ประเสริฐประสาทสันและสาริยา มัยโกลา ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อและเหตุผลในการศึกษาต่อ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งได้ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกัน (2546 : 94) และ (2549 : 54)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

1.1 จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษายังไม่แน่ใจที่จะศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพราะความพร้อมและความน่าเชื่อถือของหลักสูตร รวมทั้งสอดคล้องกับแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้นักศึกษาเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ นักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรต้องมีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ ดังนั้นจึงควรจัดทำร่างหลักสูตรโดยเชิญอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตและเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารของภาคธุรกิจเอกชนที่มีชื่อเสียงร่วมกันร่างหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรได้มาตรฐานมีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับและมีความทันสมัย เพื่อรองรับกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และควรจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความทันสมัยพร้อมใช้งาน

ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และจัดหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีความเร็วสูงสามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างสะดวกรวดเร็ว อีกทั้งจัดหาฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา รวมทั้งหนังสือเพื่อใช้ในการเรียนการสอนทั้งภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษที่มีความทันสมัย

1.2 จากแบบสอบถามปลายเปิด นักศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ คิดว่าอาจารย์ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญและมีคุณภาพ ดังนั้นจึงควรเชิญคณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญและมีชื่อเสียงมาสอน และในระยะยาวควรจัดส่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือรับสมัครอาจารย์ใหม่ในระดับปริญญาเอกเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาการยิ่งขึ้น ซึ่งในอนาคตบุคลากรเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตและสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับต่อไปในอนาคต

1.3 จากการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป จะมีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 22 ปี ดังนั้นจึงควรเปิดหลักสูตรทั้งภาคปกติ เรียนในเวลาเช้า (วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 09.00-16.00 น.) และภาคพิเศษ เรียนนอกเวลาเช้า (วันศุกร์ เวลา 18.00-21.00 น. และวันเสาร์ เวลา 09.00-16.00 น.) เพื่อรองรับนักศึกษาทุกกลุ่ม

1.4 จากแบบสอบถามปลายเปิด นักศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยเสนอแนะว่าควรมีหลักสูตรทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังนั้นในระยะแรกควรจัดทำร่างหลักสูตรและเปิดการเรียนการสอนภาคภาษาไทยในระยะหนึ่งก่อน หลังจากนั้นควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย โดยแผนในระยะยาวควรจัดทำร่างหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการประกอบการพิจารณาเปิดหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษต่อไป เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้สนใจต่อไปในอนาคต

1.5 จากการศึกษาพบว่า โอกาสก้าวหน้าในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ส่วนใหญ่นักศึกษาคาดหวังโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมาก ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรพัฒนาหลักสูตรให้เกิดความทันสมัยตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ จนเป็นที่ยอมรับจากสถานประกอบการต่าง ๆ ก็จะได้ส่งผลให้นักศึกษาสามารถเข้าทำงานตามสถานประกอบการต่าง ๆ ได้ รวมทั้งมีโอกาสดำเนินและ

ก้าวหน้าในการทำงานตามสายงานของคนต่อไป การพัฒนาหลักสูตรนั้นสามารถทำตามลำดับขั้นตอนตามข้อ 1.1 และข้อ 1.2

2. ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา

2.1 จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า เหตุผลที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพราะค่าใช้จ่ายในการศึกษาต้องไม่แพง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาจะพิจารณาศึกษาต่อโดยดูจากต้นทุนทางการศึกษาและค่าใช้จ่ายในการศึกษาต้องไม่สูงมากนัก ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจะให้นักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนเป็นงวด ๆ ได้ เพื่อลดภาระการจ่ายชำระเป็นเงินก้อน ซึ่งเป็นปัญหากับนักศึกษาบางกลุ่มที่ไม่สามารถหาเงินมาจ่ายค่าเล่าเรียนได้ทันตามกำหนดเวลา, จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์, จัดตั้งกองทุนสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัย, จัดประกวดงานวิจัยดีเด่นเพื่อชิงทุนรางวัล

2.2 จากการศึกษาพบว่า คณะและหลักสูตร มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ส่วนใหญ่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมากกว่านักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหลักสูตร 2 ปี ดังนั้นการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่เข้ารับการศึกษานั้น ควรเปิดรับนักศึกษาจากทุกคณะ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา สำหรับนักศึกษาที่จบจากคณะอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คณะบริหารธุรกิจ จะต้องจัดให้มีการเรียนวิชาปรับพื้นฐานก่อนเริ่มการศึกษาวชาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และในภาคการศึกษาแรกควรจัดทำโครงการติวเตอรืสำหรับนักศึกษาคณะต่าง ๆ ที่สอบเข้ามาได้แล้ว แต่ไม่เคยเรียนทางด้านบริหารธุรกิจมาก่อน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตต่อไปได้

2.3 จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะเนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.51 นักศึกษากลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อาจจะไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาเข้าศึกษาต่อ ดังนั้นเพื่อเพิ่มคุณสมบัติของนักศึกษากลุ่มนี้ จึงควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่เข้ารับการศึกษามากมาย ด้านประกอบกัน นอกเหนือจากการกำหนดเกรดเฉลี่ยขั้นต่ำแล้ว ยังควรกำหนดคุณสมบัติด้านอื่น ๆ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาาร่วมกัน อาทิเช่น

ประสบการณ์ในการทำงาน, มีความสามารถพิเศษด้านอื่น ๆ, สามารถใช้เวลาให้กับการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร, มีสุขภาพแข็งแรงสามารถเข้าเรียนได้ตลอดหลักสูตรและขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการหลักสูตร

3. ด้านการประชาสัมพันธ์

3.1 จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่าเหตุผลที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพราะมีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย ดังนั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นและตอกย้ำให้นักศึกษารู้สึกถึงความคุ้นเคยและความผูกพันกับมหาวิทยาลัยและรู้จักหลักสูตรที่จะเปิดสอนมากขึ้น จึงควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตให้ทราบอย่างทั่วถึง เช่น แจกแผ่นพับเกี่ยวกับหลักสูตรให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย และแจกแผ่นพับและติดป้ายโฆษณาตามแหล่งธุรกิจการค้าที่สำคัญและใกล้กับมหาวิทยาลัยสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เช่น ถนนสีลม, ถนนสาทร, ถนนสวนลมพินี, ถนนพระราม 3, ถนนสุขุมวิท, เปิดเสียงตามสายในช่วงเช้าและช่วงพักกลางวันภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งประชาสัมพันธ์ในรายการวิทยุของราชมงคล และประชาสัมพันธ์ผ่านรายการเกี่ยวกับโครงการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัย อีกทั้งให้โควต้าสำหรับนักศึกษาที่สนใจศึกษาต่อทุกคณะ แต่จะต้องผ่านเกณฑ์ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด

3.2 จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า เหตุผลที่นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น เพราะมหาวิทยาลัยมีความน่าเชื่อถือในการเปิดสอนระดับปริญญาโท ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นและสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย รวมถึงสร้างความน่าเชื่อถือจนทำให้นักศึกษากลุ่มนี้เกิดความไว้วางใจ และกลับมาศึกษาต่อกับมหาวิทยาลัย การประชาสัมพันธ์และสร้างชื่อเสียง รวมถึงความน่าเชื่อถือนั้น สามารถทำได้โดยจัดบุรณณะแนวการศึกษาต่อตามงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา, จัดงาน Open House โดยเชิญนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เข้าร่วมฟังการบรรยายเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรที่จะเปิดสอน รวมทั้งออกรายการวิทยุและโทรทัศน์ตามสถานีต่าง ๆ ในช่วงที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการวิเคราะห์ทางด้านธุรกิจ รวมถึงเป็นผู้รู้ด้านการสำรวจหรือโพลส์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจการเงิน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักต่อไป

3.3 จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษายังไม่แน่ใจที่จะศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพราะความพร้อมของผู้เรียน ดังนั้นจึงควรจัดตั้งศูนย์ One Stop Service เพื่อแนะแนวด้านการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตให้แก่นักศึกษาที่

สนใจ และรับปรึกษาปัญหาการสอบเข้าศึกษาต่อ และจัดทำโครงการคิวเตอร์พิชิตข้อสอบหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตให้กับนักศึกษาทุกคณะ รวมถึงบุคคลทั่วไปที่สนใจ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หากนักศึกษาที่สนใจโครงการคิวเตอร์พิชิตข้อสอบสามารถลงชื่อ และกำหนดวัน เวลา ห้องคิวเตอร์ได้ที่ศูนย์แนะแนวแห่งนี้ รวมถึงจัดสายด่วนตอบปัญหาต่าง ๆ เพื่อไขข้อข้องใจเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อีกทั้งแนะแนวเกี่ยวกับหลักสูตรดังกล่าวให้นักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาในช่วงปัจฉิมนิเทศน์ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและเตรียมความพร้อมก่อนสอบ

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

จากการศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ: กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 เรื่อง ดังนี้

1. การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยครั้งต่อไปมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจึงควรศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สามารถแบ่งประเด็นการศึกษาได้ 2 ประเด็นดังนี้

1.1 ศึกษาความพร้อมในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เช่น หลักสูตรต้องมีความพร้อมทั้งในด้านเนื้อหา มาตรฐานของหลักสูตร อาคารสถานที่ ที่จอดรถ ห้องน้ำ ห้องอาหาร ห้องประชุมสัมมนา สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยพร้อมใช้งานได้อย่างสะดวกรวดเร็ว สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีความเร็วสูงสามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างสะดวกรวดเร็ว จัดหาฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารวมทั้งหนังสือเพื่อใช้ในการเรียนการสอนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่มีความทันสมัย

1.2 ศึกษาต้นทุน ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จุดคุ้มทุนและความคุ้มค่าของโครงการที่จะเปิดสอน เช่น อาคาร สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน อาจารย์ในมหาวิทยาลัย อาจารย์พิเศษที่เชิญมาจากภายนอก จำนวนนักศึกษาที่จะรับ เจ้าหน้าที่ดูแลโครงการ

2. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อ และศึกษาเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อ ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการศึกษาภาพรวมก่อนเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ดังนั้นการวิจัยในครั้งต่อไปควรเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพเชิงลึก โดยออกแบบสัมภาษณ์

เชิงลึกจากนักศึกษาทุกคณะ เพื่อให้ได้ข้อมูลจากหลาย ๆ ด้านมาประกอบกันและใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการเปิดหลักสูตรต่อไปในอนาคต

3. การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษา ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยในครั้งต่อไปมีความครบถ้วนสมบูรณ์ จึงควรวิเคราะห์ความต้องการของสถานประกอบการว่าต้องการมหาบัณฑิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในลักษณะใด ต้องการให้มหาบัณฑิตมีความเชี่ยวชาญทางด้านใด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

4. การศึกษาในครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การทดสอบไคสแควร์ การวัดระดับความสัมพันธ์โดยวิธี Cramer's V และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) ดังนั้นการวิจัยในครั้งต่อไป จึงควรเปลี่ยนเทคนิคในการวิเคราะห์ เช่น การใช้เทคนิค Discriminant Analysis

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด ปีการศึกษา 2547-2549. แหล่งที่มา : <http://www.mua.go.th>. วันที่สืบค้น 25 กันยายน 2550.
- กสิณ สะสมพล. (2547). ความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของ เจ้าหน้าที่จัดการทรัพยากรบุคคล กรุงเทพมหานคร ธนาคารไทยพาณิชย์. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกวิท พวงงาม. (2551). “เรียนปริญญาโท-เอก ไปทำไม?” *สยามรัฐ* : 55(37) : 6-12 ; มิถุนายน, 2551.
- ชนิษฐา สุวรรณนิคย์. (2533). ปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เจ้า สุกรรุ่งเจริญและนพพล ยุทธสุขประเสริฐ. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. บัณฑิตวิทยาลัยหอการค้าไทย. ถ่ายเอกสาร.
- จิรชน ตั้งเจริญสมุทร. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2552). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตจิก อินเดอร์ โปรดักส์.
- ชูศักดิ์ ศรีนิล. (2535). “เรียนปริญญาโทมหาวิทยาลัยเปิดเพิ่มโอกาส – ลดช่องว่างความรู้”, *ไทยรัฐ* : 43(12489) : 1 ; เมษายน , 2535.
- ดิลก บุญเรืองรอด. (2534). การวางแผนการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพัฒนาคำถามและเอกสารวิชาการ กรมการฝึกหัดครู.

- เดชศักดิ์ ประจำพบ. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
ของพนักงานบริษัท สเปเชียลตี้ สปอร์ต จำกัด. สารนิพนธ์ สม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงเกียรติ ปีกเถา. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายสามัญ หรือ
สายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปีการศึกษา 2547. ปริญญานิพนธ์
ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ทรัพยากรมนุษย์และโครงการพัฒนาสังคม. (2532). ทำการวิจัย เรื่อง ความต้องการศึกษาใน
ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: .
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526,ตุลาคม - ธันวาคม). “เรียนเพื่ออะไร,” วิทยาจารย์. 81(4) :
32-34.
- ทิพย์มณฑา ดอกไม้. (2547). การศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อของบุคลากรบริษัท
โกลกัมท้อะควอทเท็ค จำกัด. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารทั่วไป). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยชนก แสงส่ง. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตของนักศึกษาด้านอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- เชิชมงคล ทองอุทิศ. (2546). อุปสงค์ทางการศึกษาในระดับปริญญาโท ประเทศออสเตรเลีย
ระหว่าง พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2544. ปริญญานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2543). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ :
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา ประเสริฐประสาทณ์. (2546). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นิตยา มากเจริญชัย. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กรณีศึกษา : นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- บุญพุ่ม เสนารักษ์. (2531). เศรษฐศาสตรศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
ปิยะนุช ชันสากรกิตติ. (2549) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา พันธมสินชัย. (2543). จะเรียน MBA ดีไหม ?. ใน *เตรียมตัวเรียน MBA*.
นิตานาด เดียบฉายพันธุ์. หน้า 1. กรุงเทพฯ: ดี แอล เอส.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พรรณราย ประสิทธิ์นันทพันธุ์. (2547). ศึกษาหาข้อมูลในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหาร
การศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ ศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- พัฒน์พงศ์ พวงทอง. (2535). องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชาวเขา จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม.
(การบริหารการศึกษา) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2541). การศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. สถาบันราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง.
- พฤติภา เอี่ยมสุภานิต. (2545). ความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา
ในสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก. ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม.
(ประชากรศาสตร์). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรพร ทาเวียง. (2548). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

ภูสิต เพ็ญศิริ. (2548). “วันนี้ ปริญาตรีไม่พอต้องต่อปริญญาโท บันไดสู่ความสำเร็จ”,

ฐานเศรษฐกิจ : 25(2068) : 8-10 ; ธันวาคม , 2548.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. (2550). จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีปี 4

ปีการศึกษา 2551. กรุงเทพฯ: ฝ่ายงานทะเบียนและวัดผล สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

มานิดา อังสุวิโรจน์กุล. (2547). ความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์ของ

อาจารย์สอนคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาของรัฐ เขตอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต.

สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รวีพร นิดานานวงศ์. (2544). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)

ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์

กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

รังรอง สีทองดี. (2535). ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาระดับปริญญาโท).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ลาวัลย์ โกลสุวรรณ. (2550). เหตุผลในการตัดสินใจเรียนสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ.

สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ลาวัลย์ ผูกพิพัฒน์พงศ์. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโท

หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขา

พยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วราภรณ์ ทะนัน. (2549). เหตุผลในการเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย. สารนิพนธ์ กศ.ม.

(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

- วรัญญา ผ่านเจริญ. (2525). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิริยา จงรักศักดิ์. (2537). *ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วิสารท แผงลาก. (2547). *ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของพนักงาน บริษัท ทู คอรัปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีระชัย มีชอบธรรม. (2520). *การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- ศุภพงษ์ ปิ่นเวหาและปาจริย์ ผลประเสริฐ. (2544). *ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร*. กำแพงเพชร: สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร เพ็ญแสงี่ยม. (2546). *ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของครูโรงเรียนสามแสนนอก*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สรชัย พิศาลบุตรและคณะ. (2549). *การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม*. กรุงเทพฯ: จูนพับลิชชิง.
- สาริยา มัยโลกา. (2549). *เหตุผลในการเลือกเรียนที่โรงเรียนชุมพรบริหารธุรกิจ ของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิฎฐากร ชูทรัพย์. (2543). *การเตรียมตัวเพื่อการศึกษาต่อปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ*. *เตรียมตัวเรียน MBA*. นิตานาล เดียวฉายพันธุ์. หน้า 12-13. กรุงเทพฯ: ดี แอล เอส.
- สิทธิชัย สะสมพล. (2548). *ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของ เจ้าหน้าที่บริการลูกค้า เขตกรุงเทพของ บริษัท ไทยเทล์ แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิทธิพันธ์ ขยอคล้าย. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญา มหาบัณฑิตทางการศึกษา : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- สุจินดา บุญทวี. (2549). การศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ศูนย์บริการการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ณ แฟชั่นไอส์แลนด์. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุดาทิพย์ วีระนานันท์. (2548). เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุทิน นพเกตุ. (2534). “เด็กแห่งเรียนปริญญาโทไม่ใช่ “แฟชั่น” แต่เป็นการหาความก้าวหน้าใส่ตัว”,
รัฐจักร : 10(1583) : 29 ; พฤษภาคม , 2534.
- สุปรียา ควรเฉชะกุลปต์. (2529). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สุรัส ตังไพฑูรย์. (2543). MBA ในศหัสวรรษ 2000. เตรียมตัวเรียน MBA.
นิตานาถ เดียบฉายพันธุ์. หน้า 9-11. กรุงเทพฯ: ดี แอล เอส.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. ออนไลน์.
- อทิพร เดิมบุญหาดี. (2548). การศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงินของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร วิจิตรพันธ์. (2520). เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัมพร วิจิตรพันธ์และอัญชลี ท້อคงคา. (2535). เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัมพิกา หล่อหลอม. (2546). เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- Alderfer, Clayton P. (1972). *Existence, Relatedness, and Growth*. The Free Press. New Yourk.
- Allison, Paul D. (1999). *Multiple Regression*. Thousand Oaks : Pine Forge Press.
- Baldrige, Victor J. (1980). *Sociology : A Critical Approach to Power, Conflict, and Change*.
2 nd ed. John Wiley and Sons. New York.
- Cohn Elchanan. (1990). *The Economics of Education*. Third Edition. Pergamon Press.
- Coombs, Philip H, and Manzoor Ahmed. (1974). *Attacking Rural Poverty. : How Nonformal Education Can Help. A Research Report for the World Bank , the Johns Hopkins University Press*.
- Gujarati, Demodar N. (1999). *Essentials of Econometrics*. 2 nd ed. New York : Mc.Graw Hill.
- Hair, Joseph F. and others. (1998). *Multivariate Date Analysis*. Newjercy : Prentice Hall.
- Knowles, Malcom S. (1970). *The Modern Practice of Adult Education : Andragogy Versus Pedagogy*. Chicago: Follett Publishing.
- Maslow, Abraham Harold. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Harper and Row.
- McClelland, David C. (1961). *The Achieving Society*. Princeton, New Jersey: D. Van Nostrand.
- UNDP. (2006). *Human Development Report 2006*. (Online). <http://www.undp.org>. Retrieved July 11, 2009.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics, An Introductory Analysis*, 3th ed. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0579.09/0237

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2 ถ.นางลิ้นจี่ กรุงเทพมหานคร
สาทร กรุงเทพฯ 10120

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เรียน ว่าที่ร้อยตรี ดร.มนัส บุญประกอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เนื่องด้วย นางสาวสุพัตนา เตโชคลาภย์ ตำแหน่ง อาจารย์ สาขาวิชาการเงิน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนการวิจัย
งบประมาณแผ่นดิน ปี 2552 ชื่อโครงการวิจัย ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการนี้ มหาวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิม นาคีรักษ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ฝ่ายวิชาการและวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทร. 0-2287-9622 , 0-2287-9600 ต่อ 1177 , 1178

โทรสาร 0-2287-9684

ที่ ศธ 0579.09/0236

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2 ถ.นางลิ้นจี่ ทุ่งมหาเมฆ
สาทร กรุงเทพฯ 10120

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

เรียน อาจารย์ทัศนยา ทองกักดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เนื่องด้วย นางสาวสุพัตนา เตโชชลาสัย ตำแหน่ง อาจารย์ สาขาวิชาการเงิน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนการวิจัย
งบประมาณแผ่นดิน ปี 2552 ชื่อโครงการวิจัย ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการนี้ มหาวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจลิม มัติโก)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ฝ่ายวิชาการและวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทร. 0-2287-9622 , 0-2287-9600 ต่อ 1177 , 1178

โทรสาร 0-2287-9684

ที่ ศธ 0579.09/0239

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2 ถ.นางลิ้นจี่ ทุ่งมหาเมฆ
สาทร กรุงเทพฯ 10120

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

เรียน อาจารย์สัญญากร ชูทรัพย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เนื่องด้วย นางสาวสุพัฒนา เตชะลาภย์ ตำแหน่ง อาจารย์ สาขาวิชาการเงิน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนการวิจัย
งบประมาณแผ่นดิน ปี 2552 ชื่อโครงการวิจัย ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการนี้ มหาวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิม นคติโก)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ฝ่ายวิชาการและวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทร. 0-2287-9622 , 0-2287-9600 ต่อ 1177 , 1178

โทรสาร 0-2287-9684

ที่ ศธ 0579.09/0240

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2 ถ.นางลิ้นจี่ ทุ่งมหาเมฆ
สาทร กรุงเทพฯ 10120

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

เรียน รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เนื่องด้วย นางสาวสุพัฒนา เตโชขลาชัย ตำแหน่ง อาจารย์ สาขาวิชาการเงิน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนการวิจัย
งบประมาณแผ่นดิน ปี 2552 ชื่อโครงการวิจัย ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการนี้ มหาวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิม มัตติโก)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ฝ่ายวิชาการและวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทร. 0-2287-9622 , 0-2287-9600 ต่อ 1177 , 1178

โทรสาร 0-2287-9684

ที่ ศธ 0579.09/ 0241

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2 ถนนลิ้นจี่ ทุ่งมหาเมฆ
สาทร กรุงเทพฯ 10120

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. จักรวิทย์ สิริศิริอรอด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เนื่องด้วย นางสาวสุพัตนา เตโชชลาสัย ตำแหน่ง อาจารย์ สาขาวิชาการเงิน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนการวิจัย
งบประมาณแผ่นดิน ปี 2552 ชื่อโครงการวิจัย ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการนี้ มหาวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิม มัตติโก)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ฝ่ายวิชาการและวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทร. 0-2287-9622 , 0-2287-9600 ต่อ 1177 , 1178

โทรสาร 0-2287-9684

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

**แบบสอบถาม : เรื่อง ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ**

แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิจัย และนำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการเตรียมความพร้อมและวางแผนการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยต่อไปเท่านั้น

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 7 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ตอนที่ 3 เหตุผลที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น

ตอนที่ 4 เหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ตอนที่ 5 เหตุผลที่ยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ตอนที่ 6 เหตุผลที่ยังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้ กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับ และขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้อาจจะไม่ส่งผลเสียต่อท่านผู้ตอบแต่อย่างใด ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณและขอพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือและสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

นางสาวสุพัฒนา เตโชชาลย์

ผู้วิจัยและอาจารย์ประจำสาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แบบสอบถาม

ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ : กรณีศึกษา
นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และตอบคำถามโดยเพียงเติมในช่องว่างที่กำหนดไว้เกี่ยวกับตัวท่านและเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ท่านตามสภาพความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

1. เพศ

☐ 1) ชาย☐ 2) หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สถานภาพสมรสของท่าน

☐ 1) โสด☐ 2) สมรส☐ 3) หย่าร้าง/หม้าย☐ 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในคณะใด

☐ 1) วิศวกรรมอุตสาหการ☐ 2) เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์☐ 3) บริหารธุรกิจ☐ 4) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี☐ 5) วิศวกรรมศาสตร์☐ 6) ศิลปศาสตร์☐ 7) อุตสาหกรรมสิ่งทอ☐ 8) วิทยาลัยนานาชาติ

5. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรใด

☐ 1) หลักสูตร 4 ปี (ปกติ)☐ 2) หลักสูตร 2 ปี (เทียบโอน ปกติ)☐ 3) หลักสูตร 2 ปี (เทียบโอน สมทบ)

6. อาชีพปัจจุบันของท่าน

☐ 1) นักศึกษา☐ 2) รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ☐ 3) พนักงานบริษัทเอกชน (เช่น พนักงานบริษัท พนักงานห้างหุ้นส่วน พนักงานร้านค้า ฯลฯ)☐ 4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว☐ 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรของท่าน(โปรดระบุ)

8. จำนวนพี่น้องในครอบครัว (รวมตัวท่านด้วย)

☐ 1) 1 คน☐ 2) 2 คน☐ 3) 3 คน☐ 4) 4 คนขึ้นไป

9. จำนวนพี่น้องของท่านที่กำลังศึกษาอยู่ (รวมตัวท่านด้วย)

☐ 1) 1 คน☐ 2) 2 คน☐ 3) 3 คน☐ 4) 4 คนขึ้นไป

10. ภูมิสำเนาเดิมของท่าน

- ☐ 1) กรุงเทพมหานคร
- ☐ 2) ภาคกลาง (โปรดระบุชื่อจังหวัด).....
- ☐ 3) ภาคเหนือ (โปรดระบุชื่อจังหวัด).....
- ☐ 4) ภาคตะวันออก (โปรดระบุชื่อจังหวัด).....
- ☐ 5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (โปรดระบุชื่อจังหวัด).....
- ☐ 6) ภาคตะวันตก (โปรดระบุชื่อจังหวัด).....
- ☐ 7) ภาคใต้ (โปรดระบุชื่อจังหวัด).....

11. รายได้ของผู้เรียนต่อเดือน (โปรดระบุ)บาท

12. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (โปรดระบุ)บาท

13. อาชีพของผู้ปกครอง

- ☐ 1) รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ 2) พนักงานบริษัทเอกชน (เช่น พนักงานบริษัท พนักงานห้างหุ้นส่วน พนักงานร้านค้า ฯลฯ)
- ☐ 3) เกษตรกร
- ☐ 4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- ☐ 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความต้องการศึกษาคณะระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

14. ท่านต้องการศึกษาคณะระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตหรือไม่

- ☐ 1) ต้องการ (ตอบข้อต่อไป)
- ☐ 2) ไม่ต้องการ (ข้ามไปตอบตอนที่ 4)
- ☐ 3) ยังไม่ตัดสินใจ (ข้ามไปตอบตอนที่ 5)

15. ท่านต้องการศึกษาคณะระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพราะเหตุใด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ 1) ต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่	☐ 2) ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน
☐ 3) ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	☐ 4) ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น
☐ 5) ต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	☐ 6) หางานง่ายขึ้น
☐ 7) ได้รู้จักเพื่อนใหม่ในสาขาอาชีพอื่นที่หลากหลาย	☐ 8) สามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้
☐ 9) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

16. ท่านมีความพร้อมศึกษาคณะระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเมื่อใด

☐ 1) ศึกษาต่อทันทีหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	☐ 2) ทำงานระยะเวลา 1 - 3 ปี ก่อนแล้วจึงวางแผนศึกษาต่อ
☐ 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

17. ท่านต้องการศึกษาคณะระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในสาขาใด

☐ 1) การจัดการ	☐ 2) การตลาด
☐ 3) การเงิน	☐ 4) การบัญชี
☐ 5) ระบบสารสนเทศ	
☐ 6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

18. รายได้ที่ท่านคาดหวังหลังการจบระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

(โปรดระบุ).....บาทต่อเดือน

19. เมื่อจบระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแล้ว ท่านคาดว่าจะมีโอกาสดำเนินการด้านใด

☐ 1) มีโอกาสมาก	☐ 2) มีโอกาสน้อย

20. ท่านมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดสอนในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตท่านคิดว่าจะศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพหรือไม่

- ☐ 1) ศึกษาต่อ (ตอบข้อต่อไป)
- ☐ 2) ศึกษาต่อที่สถาบันอื่น (ข้ามไปตอบตอนที่ 3) (โปรดระบุ).....
- ☐ 3) ยังไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบตอนที่ 6)

21. ท่านเลือกที่จะศึกษาคณะระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพราะเหตุใด

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ 1) มีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย	☐ 2) มีความคุ้นเคยกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
☐ 3) มีคณาจารย์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือ	☐ 4) การเดินทางสะดวก
☐ 5) ใกล้ที่พักอาศัย	☐ 6) ใกล้สถานที่ทำงาน
☐ 7) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาค่อนข้างไม่แพง	☐ 8) เรียนจบง่าย
☐ 9) สอนเข้าใจกว่าที่สถาบันอื่น	
☐ 10) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

22. ท่านต้องการจะศึกษาคณะระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในช่วงเวลาใด

- ☐ 1) ภาคปกติ (วันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 09.00 – 16.00 น.)
- ☐ 2) ภาคพิเศษ (วันศุกร์ เวลา 18.00 – 21.00 น. และวันเสาร์ เวลา 09.00 – 16.00 น.)

ตอนที่ 3 เหตุผลที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่น

23. ท่านเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่สถาบันอื่นเพราะเหตุใด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

- ☐ 1) ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ☐ 2) มหาวิทยาลัยมีความน่าเชื่อถือในการเปิดสอนระดับปริญญาโท
- ☐ 3) มีคณาจารย์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือ
- ☐ 4) การเดินทางสะดวก
- ☐ 5) ใกล้ที่พักอาศัย
- ☐ 6) ใกล้สถานที่ทำงาน
- ☐ 7) มหาวิทยาลัยมีความพร้อมในด้านอาคาร สถานที่และอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน
- ☐ 8) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 4 เหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

24. ท่านไม่ต้องการจะศึกษาคณะระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพราะเหตุใด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

- ☐ 1) มีภาระทางครอบครัว
- ☐ 2) มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา
- ☐ 3) หน้าที่การงานในความรับผิดชอบมาก
- ☐ 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 5 เหตุผลที่ยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

25. ท่านยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพราะเหตุใด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

- ☐ 1) มีภาระทางครอบครัว
- ☐ 2) รอให้จบปริญญาตรีก่อนจึงจะตัดสินใจ
- ☐ 3) ต้องการทำงานหาประสบการณ์ก่อน
- ☐ 4) สนใจศึกษาหลักสูตรอื่น
- ☐ 5) คิดว่าตนเองมีความถนัดในสาขาอื่น
- ☐ 6) มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา
- ☐ 7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 6 เหตุผลที่ยังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

26. ท่านยังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพราะเหตุใด

- ☐ 1) ความพร้อมและความน่าเชื่อถือของหลักสูตร
- ☐ 2) ต้องการศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจ
- ☐ 3) ความพร้อมของผู้เรียน
- ☐ 4) ปัญหาในการเดินทาง

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

27. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพหรือไม่อย่างไร (ถ้ามีโปรดระบุ).....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

1. นางสาวสุพัตนา เตโชชลาลัย

MISS SUPHATTANA TACHOCHALALAI

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 6705 00352 17 7

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการเงิน

4. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงิน
เลขที่ 2 ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ : 02286-3991-5 ต่อ 1217,1220 โทรสาร : 02286-3991-5 ต่อ 1217,1220

(e-mail) : SUPHATTANA.T@HOTMAIL.COM

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับการศึกษา	ชื่อข้อปริญญ	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา	ประเทศ
2543	ปริญญาตรี	บธ.บ.	การเงิน	-	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	ไทย
2551	ปริญญาตรี	ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์การเงิน	-	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ไทย
2547	ปริญญาโท	ศ.ม.	เศรษฐศาสตร์การจัดการ	-	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ไทย

